

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

عربی، زبان قرآن (۱)

رشته علوم و معارف اسلامی

پایه دهم

دوره دوم متوسطه

۱۳۹۶

وزارت آموزش و پرورش سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی

عربی، زبان قرآن (۱) - پایه دهم دوره دوم متوسطه - ۱۱۰۲۰۸
سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی
دفتر تألیف کتاب‌های درسی عمومی و متوسطه نظری
محی الدین بهرام محمدیان، حبیب تقوایی، حمیدرضا تمدن، علی جان بزرگی،
علی چراغی، حسن جباری، سیدمحمد دلبری، محمدحسین رحمی،
سیدمهدی سیف، ابوطالب فراهانی، محمدرضی محمدی و فاطمه یوسف نژاد
(اعضای شورای برنامه‌ریزی)
عادل اشکبیوس، علی چراغی و ایازد عباچی (اعضای گروه تألیف) - محمد
دانشگر (ویراستار)

اداره کل نظارت بر نشر و توزیع مواد آموزشی

لیدانیکروش (میر امور فنی و چاپ) - محمد مهدی ذبیحی فرد (مدیر هنری،
طراح جلد و مفسحه‌را) - محمد مهدی ذبیحی فرد، مراد فتاحی (تصویرگر)-
علی نجیبی، سیف الله بیک محمد دلیووند، فاطمه پرشکی، سپیده ملک ایزدی، ناهید
خیام باشی (امور آماده‌سازی)

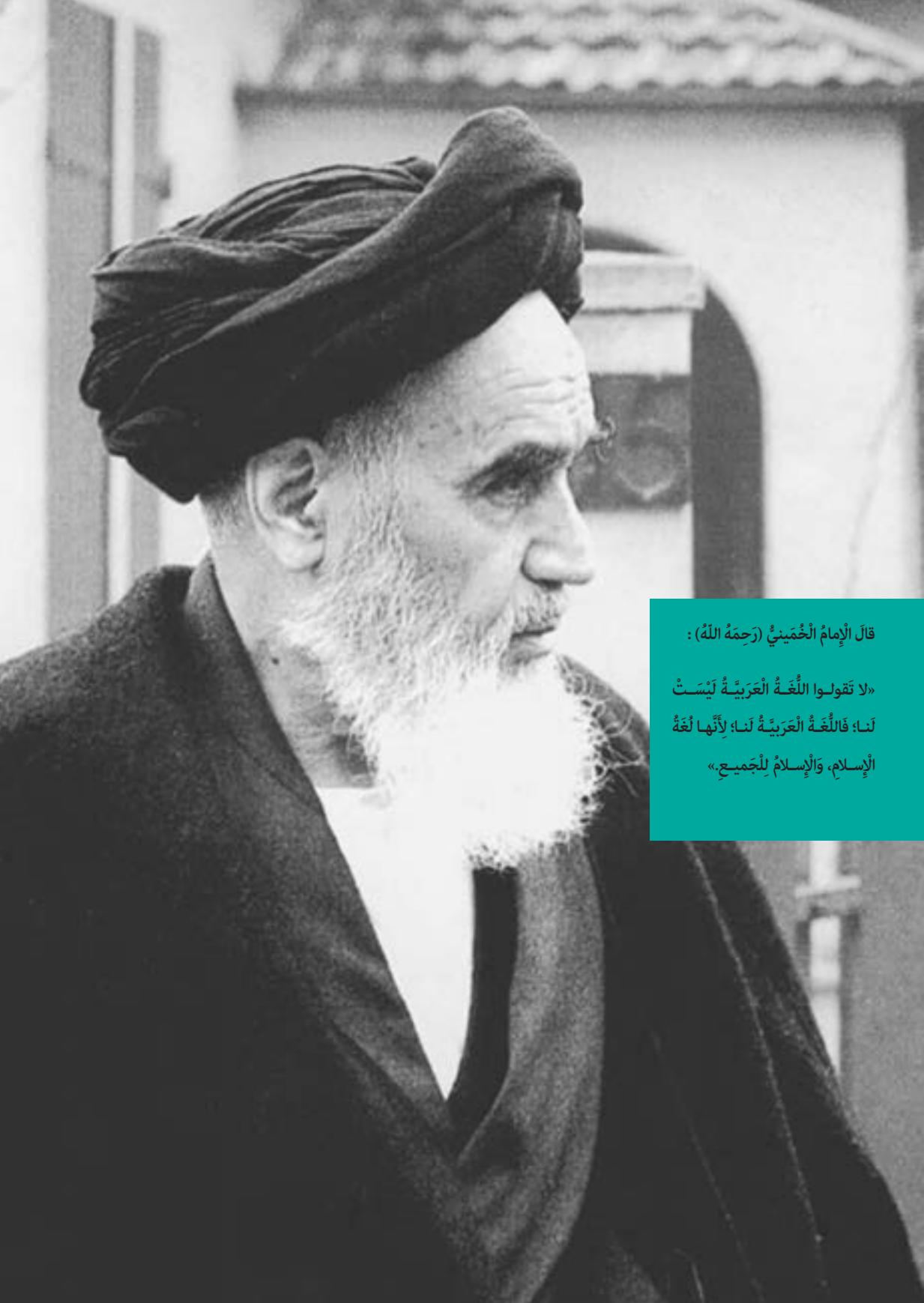
تهران: خیابان ابرانشهر شمالی - ساختمان شماره ۴ آموزش و پرورش (شهید موسوی)
تلفن: ۰۲۶۶۵۹۲۶۶، ۰۲۶۱۱۶۱۳۸۸۳۱، کد پستی: ۱۵۸۴۷۴۷۳۵۹
وبگاه: www.irtextbook.ir و www.chap.sch.ir

شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران - تهران: کیلومتر ۱۷ جاده مخصوص
کرج - خیابان ۶۱ (دارویخش)، تلفن: ۰۲۶۱۱۶۱-۵، ۰۲۶۱۸۵۱۶۰، دورنگار؛ ۰۲۶۱۸۵۱۶۰، صندوق
پستی: ۳۷۵۱۵-۱۳۹

شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران «سهامی خاص»

چاپ دوم ۱۳۹۶ سال انتشار و نوبت چاپ:

شابک ۰-۲۶۲۸-۹۶۴-۰۵ ISBN: 978-964-05-2628-6

A black and white profile photograph of Ayatollah Khomeini, showing him from the chest up. He is wearing a dark turban and a dark robe. His gaze is directed downwards and to his right. The background is slightly blurred, showing what appears to be an indoor setting with architectural details.

قال الإمام الخميني (رحمه الله) :

«لا تقولوا اللُّغَةُ الْعَرَبِيَّةُ يَنْسُتْ
نَا؛ فَاللُّغَةُ الْعَرَبِيَّةُ لَنَا؛ لِأَنَّهَا لُغَةُ
الْإِسْلَامِ، وَالْإِسْلَامُ لِلْجَمِيعِ»

کلیه حقوق مادی و معنوی این کتاب متعلق به سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی وزارت آموزش و پرورش است و هرگونه استفاده از کتاب و اجزای آن به صورت چاپی و الکترونیکی و ارائه در پایگاه‌های مجازی، نمایش، اقتباس، تلخیص، تبدیل، ترجمه، عکس برداری، نقاشی، تهیه فیلم و تکثیر به هر شکل و نوع، بدون کسب مجوز ممنوع است و متخلفان تحت پیگرد قانونی قرار می‌گیرند.

الفِهْرِس

١٥٤	المُعجمَ	في مَحَضِ الْمُعَلِّمِ + الْمَعْرِفَةِ وَ النَّكِرَةُ + فِي الْمَلْعِبِ الرِّيَاضِيِّ
١٤٣	الدَّرْسُ الثَّانِيَ عَشَرَ	إِرْخَمُوا تَلَاثًا + الْحُرُوفُ الْمُشَبَّهُ بِالْفِعْلِ وَ «لَا» التَّافِيَةُ لِجِنْسٍ + فِي السَّوقِ
١١٩	الدَّرْسُ الْعَاشِرُ	«وَ جَعَلْنَا مِنَ الْأَمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيًّا» + إِسْمُ التَّفَضِيلِ وَ إِسْمُ الْمَكَانِ وَ إِسْمُ الرَّوْمَانِ وَ إِسْمُ الْآلةِ + مَعَ الطَّيِّبِ-
١٠٥	الدَّرْسُ التَّاسِعُ	صِنَاعَةُ التَّلْمِيعِ فِي الْأَدَبِ الْفَارِسِيِّ + إِسْمُ الْفَاعِلِ وَ إِسْمُ الْمَفْعولِ وَ الصَّفَةُ الْمُشَبَّهُ + شِرَاءُ شَرِيقَةِ الْجَوَالِ
٨٩	الدَّرْسُ الثَّامِنُ	يَا مَنْ فِي الْبِحَارِ عَجَانِيُّ + الْجَارُ وَ الْمَجْرُورُ وَ نُونُ الْوِقَائِيَّةِ + مَعَ مُشْرِفِ الْخَدَمَاتِ
٧٥	الدَّرْسُ السَّابِعُ	لَيْلَةُ الْمَبِيتِ + الْيَنْعُولُ الْمَجْهُولُ + مَعَ مَسْؤُلِ اسْتِقبالِ الْفَنِدقِ-
٦٣	الدَّرْسُ السَّادِسُ	الْمَعَالِمُ الْخَلَابِيَّةُ + الْإِعْرَابُ وَ الْإِبْنَاءُ وَ إِعْرَابُ الصَّفَةِ وَ الْمُضَافِ إِلَيْهِ + فِي الصَّيْدَلِيَّةِ -
٥١	الدَّرْسُ الْخَامِسُ	﴿هَذَا خَلَقَ اللَّهُ هُوَ + الْجَمَلَةُ الْإِسْمِيَّةُ وَ الْفَعْلِيَّةُ + مَعَ سَاقِيَ سَيَارَةِ الْأَجْرَةِ
٣٩	الدَّرْسُ الرَّابِعُ	الْتَّعَيْشُ الْسُّلْمَيُّ + الْفِعْلُ الْثَلَاثِيُّ الْمَزِيدُ (٢) + فِي صَالَةِ التَّفَتِيشِ
٢٥	الدَّرْسُ الْثَالِثُ	مَطْرُ الْسَّمَكِ + الْفِعْلُ الْثَلَاثِيُّ الْمَجْرُدُ وَ الْمَزِيدُ (١) وَ الْفِعْلُ الْلَّازِمُ وَ الْفِعْلُ الْمُتَعَدِّيِّ وَ تَعَدِّيِ الْفِعْلِ إِلَى أَكْثَرِ مِنْ مَفْعُولٍ + فِي قِسْمِ الْجَوَازَاتِ -
١٣	الدَّرْسُ الثَّانِيَ	الْمَوَاعِظُ الْعَدَدِيَّةُ + الْأَعْدَادُ مِنْ وَاحِدٍ إِلَى مِائَةٍ وَ أَسْمَاءُ الِاسْتِفَاهَمِ وَ أَسْمَاءُ الْأَفْعَالِ + فِي الْمَطَارِ
١	الدَّرْسُ الْأَوَّلُ	ذَلِكَ هُوَ اللَّهُ + صِيَغُ الْأَفْعَالِ وَ أَنْوَاعُ الْكَلِمَةِ، وَ الْإِسْمُ بِاعتِبَارِ الْجِنْسِ وَ الْعَدَدِ + الْتَّعَارُفِ
١٣١	الدَّرْسُ الْحَادِيَ عَشَرَ	إِرْخَمُوا تَلَاثًا + الْحُرُوفُ الْمُشَبَّهُ بِالْفِعْلِ وَ «لَا» التَّافِيَةُ لِجِنْسٍ + فِي السَّوقِ

پیشگفتار

سخنی با دبیران، مسئولان مدارس علوم و معارف اسلامی و اولیای دانشآموزان

شایسته است دبیر عربی برای تدریس این کتاب:

۱- کتاب‌های عربی پایه‌های هفتم تا نهم را تدریس و به دقّت مطالعه و بررسی کرده باشد.

۲- دوره آموزش توجیهی ضمن خدمت این کتاب را گذرانده باشد.

۳- کتاب معلم (راهنمای تدریس و ارزشیاب) را با دقّت کافی مطالعه کرده باشد.

خدای را سپاسگزاریم که به ما توفیق داد با نگارش کتاب درسی آموزش زبان عربی ویژه

رشته علوم و معارف اسلامی به جوانان کشورمان خدمتی فرهنگی ارائه کنیم.

رویکرد برنامه درسی عربی بر اساس برنامه درسی ملی این است:

«پژوهش مهارت‌های زبانی به منظور تقویت فهم قرآن و متون دینی و کمک به زبان و ادبیات

فارسی»

شیوه تألیف کتابهای عربی هفتم تا دهم، متن محوری است. انتظار می‌رود دانشآموز

رشته علوم و معارف اسلامی پایه دهم بتواند در پایان سال تحصیلی، متون و عبارات ساده

عربی را درست بخواند و معنای آنها را بفهمد و درست ترجمه کند. در این کتاب حدود

۸۵۰ واژه عربی هفتم، هشتم و نهم نیز تکرار شده است. در واقع هدف این کتاب، آموزش

حدود ۱۴۰۰ واژه پربریز زبان عربی است.

این کتاب با توجه به اسناد بالادستی «قانون اساسی»، «برنامه درسی ملی» و «راهنمای

برنامه درسی» نوشته شده است. برنامه درسی ملی، مهم‌ترین سند تألیف کتاب‌های درسی

است. راهنمای برنامه درسی عربی نیز نقشه راه تألیف است.

کلمات به کاررفته در کتاب‌های عربی، پرکاربردترین واژگان زبان عربی است که در قرآن،

حدیث، روایات و زبان و ادبیات فارسی بسیار به کار رفته است.

از آنجا که یکی از چهار مهارت زبانی، «سخن گفتن» است و به استناد برنامه درسی ملی در کتاب گنجانده شده، مکالمه بستر مناسب آموزش هر زبانی است و کلاس درس را جذاب، شاداب، پرتحرک و فعال می‌سازد.

مهمنترین تأکیدات درباره شیوه تدریس و ارزشیابی کتاب: (رعایت این موارد در آزمون سراسری و مسابقات علمی، امتحانات نوبت اول و دوم و کتاب‌های کمک آموزشی الزامی است. عدم رعایت آنها موجب بی‌اعتباری رسمی آزمون یا کتاب کمک آموزشی می‌گردد).

۱. این کتاب در دوازده درس تنظیم شده است. هر درس در سه جلسه آموزشی تدریس می‌شود.

۲. دانش‌آموز پایه دهم قبلًا در دوره اول متوسطه با این ساختارها آشنا شده است:
 فعل‌های ماضی، مضارع، امر، نه، نفی، مستقبل، معادل ماضی استمراری،

ترکیب اضافی و وصفی برای ترجمه ترکیب مخلوط مانند «أَخْوَنُّ الصَّغِيرُ»، هدف آموزش ترکیب وصفی و اضافی در عربی پایه نهم این بوده است که دانش‌آموز بتواند ترکیب‌هایی مانند «أَخِي الْعَرَبِ» را داخل جمله (نه بیرون از جمله) ترجمه کند.

آموزش وزن و ریشه کلمات، اسم اشاره، کلمات پرسشی، و ساعت‌خوانی.

در ساعت‌خوانی فقط ساعت کامل، ربع و نیم آموزش داده شده؛ مثلاً «چهار و بیست و پنج دقیقه» آموزش داده نشده است.

۳. هرچند درس اول، دوره آموخته‌های پیشین است، در سایر درس‌ها نیز این دوره انجام شده است. در درس اول شعری از یکی از معروف‌ترین شاعران عرب آمده است. قواعد درس نام صیغه افعال، انواع کلمه و اسم به اعتبار جنس و عدد است.

۴. در درس دوم عده‌ها آموزش داده می‌شود. در دوره اول متوسطه عده‌های اصلی و ترتیبی تا دوازده آموزش داده شده است. در این کتاب عده‌های اصلی از یک تا صد و عده‌های ترتیبی از یکم تا بیست آموزش داده خواهد شد. مباحث مطابقت عدد و محدود و بیزگی‌های محدود جزء اهداف آموزشی کتاب نیست. در کتاب درسی، این مطابقت‌ها در متون و عبارات وجود دارد و دانش‌آموز با دقیق در آنها می‌تواند این ظرفات را کشف کند. قواعد اسماء الاستفهام و اسماء الأفعال نیز در درس دوم بیان شده است.

۵. دانش‌آموزان در دوره اول متوسطه با هر دو فعل مجرّد و مزید در کتاب درسی آشنا شده‌اند؛ هرچند در تمرینات فقط با صرف فعل‌های ثلاثی مجرّد صحیح و سالم رو به رو شده‌اند، فعل‌های مزید و حتی فعل‌های مهمون، مضاعف و معتل نیز در کتاب به کار رفته است؛ مانند آمن، اینتَسَم، آتی، آجَاب، أَحَبَ، احْتَرَقَ، إِشْتَرَى، أَصَابَ، أَعْطَى، تَحْرَّجَ، حَوَّلَ، حَدَّ، زَادَ و دانش‌آموز قبلًا با شناسه‌های فعل‌های ثلاثی مجرّد آشنا شده است. در واقع هدف آموزشی درس سوم و چهارم این است که با استفاده از آموخته‌های سه سال اول با فعل‌هایی آشنا شود که فعل ماضی سوم شخص مفرد آنها (مفرد مذکور غایب) «ثلاثی مزید» یعنی بیش از سه حرف است. تشخیص ثلاثی مجرّد و مزید و ذکر نوع باب آن از اهداف آموزشی نیست. در درس سوم فعل لازم و متعدد و تعددی فعل به بیش از یک مفعول نیز بخشی از قواعد درس را تشکیل می‌دهد.

- در بخش واژه‌نامه (جز دو درس اول و دوم) مضارع و مصدر فعل‌های ماضی ثلاثی مزید مدام تکرار شده است و این تکرار تا انتهای کتاب ادامه دارد تا دانش‌آموز کم کم این فعل‌ها را بشناسد؛ اما مصدر فعل‌هایی مانند دل، سار، رجا، رضی و ... چون قیاسی نیست نیامده است؛ اما مصدر فعل‌های تلاشی مجزّدی که در کتاب به کار رفته در واژه‌نامه آمده است.
۶. در درس پنجم، جمله اسمیه و فعلیه تدریس می‌شود. هدف شناخت اجزای جمله یعنی فعل، فعل، مفعول به، مبتدا و خبر است؛ اما نهادن اعراب کلمات هدف نیست.
۷. در درس ششم، اعراب جمله اسمیه و فعلیه و چهار حالت اعراب (رفع، نصب، جر و جزم) آموزش داده شده است. هدف فقط شناخت اجزای جملات است و توانایی اعراب‌گذاری هدف آموزشی نیست.
۸. در درس هفتم، فعل مجھول تدریس می‌شود. هدف این است که دانش‌آموز، جمله‌های دارای فعل مجھول را درست معنا کند. تبدیل جمله دارای فعل معلوم به مجھول و بر عکس، هدف نیست.
۹. در درس هشتم، معانی حروف جر آموزش داده می‌شود. دانش‌آموز باید بتواند حروف جر و جار و مجرور را در جمله تشخیص دهد. نهادن اعراب جر در اسم مجرور هدف نیست. در این درس نون و قایه نیز تدریس شده است. دانش‌آموز باید بتواند فعل دارای نون و قایه را تشخیص دهد و درست ترجمه کند.
۱۰. در درس نهم و دهم، اسم مشتق تدریس می‌شود. در درس نهم (اسم فاعل، اسم مفعول، صفت مشبهه و اسم مبالغه) و در درس دهم (اسم تفضیل، اسم مکان، اسم زمان و اسم آلت). مهم‌ترین وزن‌های مشتقات تدریس می‌شود. ساخت مشتقات هدف نیست. فقط شناخت نوع آنها و دانستن معنایشان مطلوب است. تشخیص جامد از مشتق در کتاب آموزش داده نشده است و باید در هیچ آزمونی خواسته شود.
۱۱. در درس یازدهم دو ساختار آموزش داده می‌شود: لای نفی جنس و حروف مشبهه بالفعل. دانش‌آموز در دوره اول متوسطه بارها لای نفی جنس را در متون و عبارات مشاهده کرده و آموزش این مطلب فقط به منظور ذکر ظرایف ترجمه جمله‌های دارای لای نفی جنس است. تشخیص اینکه اسم آن مبني بر فتح است هدف نیست. شناخت معنای حروف مشبهه بالفعل و تشخیص اسم و خبر آنها مطلوب است ولی نهادن اعرابشان هدف نیست.
۱۲. در درس دوازدهم انواع معرفه آموزش داده می‌شود. دانش‌آموز در این درس با شش نوع اسم معرفه آشنا می‌گردد.
۱۳. طراحی هر گونه آزمونی (آزمون سراسری، داخلی مدرسه، هماهنگ استانی یا کشوری، مسابقات علمی) تابع اهداف کتاب درسی است. این تذگر به ویژه برای طرح سؤال آزمون سراسری است و در صورت تخلّف، آن آزمون رسمی از نظر وزارت آموزش و پرورش فاقد اعتبار رسمی است. این تأکیدات در حکم یک بخشنامه اداری و لازم الاجراست.
۱۴. در طراحی سؤال درک مطلب به ویژه در آزمون سراسری باید از متون کتاب استفاده کرد. در صورتی که متنی غیر از کتاب درسی طرح می‌شود، باید هیچ واژه‌ای خارج از واژگان انتهای کتاب نداشته باشد یا ترجمه فارسی آنها ذیل متن داده شود. همچنین باید ساختاری متفاوت با قواعد کتاب درسی در آنها باشد.

۱۵. صورت سؤالات امتحان به زبان عربی است؛ اما واژگانی در آن به کار نمی‌رود که دانشآموز نخواهد باشد.

۱۶. تحلیل صرفی و اعراب از اهداف کتاب عربی دهم نیست و در آینده آموزش داده می‌شود.

۱۷. جزوء مکمل قواعد به دانشآموز ارائه نمی‌شود. هرچه لازم بوده در کتاب آمده است یا در سال‌های بعد خواهد آمد.

۱۸. مکالمه، نمایش، سرود، ترجمه تصویری و داستان‌نویسی، کار عملی درس عربی به شمار می‌رود.

۱۹. تعریف، تشکیل، جمله‌سازی، تبدیل از صیغه‌ای به صیغه‌ای دیگر و نهادن اعراب از اهداف کتاب درسی نیست.

۲۰. در سایه درست خواندن، درست فهمیدن و ترجمه درست مهارت سخن گفتن در پی آن به دست خواهد آمد. می‌توان در کلاس مکالمه کرد، باید توجه کیم که شمار اندکی از دانشآموزان می‌تواند هنگام سخن گفتن، ظرافت‌های دستوری را به یاد بیاورند و رعایت کنند و این طبیعی است؛ زیرا به یادآوردن قواعد، هنگام سخن گفتن، برای زبان آموز دشوار است. در سخن گفتن سرعت عمل لازم است و با آزمون کتبی قابل مقایسه نیست. با توجه به دشواری مکالمه باید در امتحانات، مسابقات و آزمون سراسری صرفاً از همان عبارات کتاب، سؤال طرح شود.

۲۱. آموزش فعل و ضمیر در سه کتاب عربی متوسطه اول بومی‌سازی شده و براساس دستور زبان فارسی و به صورت «من، تو، او، شما، ایشان» است. سبک پیشین به این صورت بود: «هو، هُم، هِيَ، هُمَا، هُنَّ، أنتَ، أنتُمَا، أنتُمْ، أنتِ، أنتُنَّ، أنا، تَحْنُ» شیوه نوین در تدریس آزمایشی کاملاً موفق بود و دانشآموزان بسیار بهتر درس را آموختند؛ اما از آنجا که درس عربی در رشته علوم و معارف اسلامی اختصاصی است، دانشآموزان باید با اصطلاحات خاص زبان عربی آشنا باشند. به همین منظور در درس اول صرف فعل مطابق کتاب صرف و نحو صورت گرفته و اصطلاحات صیغه‌ها ذکر شده است.

۲۲. معنای کلمات در امتحان در جمله خواسته می‌شود.

۲۳. رخوانی‌های دانشآموز و فعالیت‌های او در بخش مکالمه در طول سال، نمره شفاهی دانشآموز را تشکیل میدهد.

۲۴. در کتاب جای کافی برای نوشتن ترجمه و حل تمرین درنظر گرفته شده است تا به دفتر تمرین نیازی نباشد؛ اما متن دروس جای کافی ندارد، می‌توان برای این منظور، یک ورق در کتاب نهاد.

نشانی وبگاه گروه عربی: www.arabic-dept.talif.sch.ir

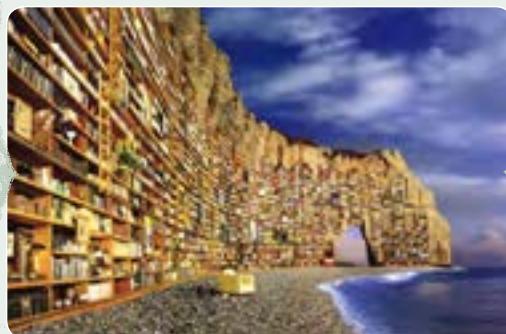
سخنی با دانشآموز

زبان عربی را می آموزیم؛ زیرا زبان قرآن و علوم و معارف اسلامی است؛ زبان رسمی بسیاری از کشورهای مسلمان است؛ زبان و ادبیات فارسی با آن درآمیخته است. برای فهم بهتر زبان فارسی، آشنایی با زبان عربی لازم است. یکی از شش زبان رسمی سازمان ملل متحده است؛ زبانی کامل، پرمعنا و قوی است؛ ادبیات آن غنی است و

این کتاب ادامه سه کتاب پیشین است. هرآنچه در سه سال گذشته آموخته اید در این کتاب لابه لای متون، عبارات و تمرین‌ها تکرار شده است. ترجمه متون و عبارات کتاب بر عهده شماست و دبیر نقش راهنمای دارد. شما به راحتی می‌توانید متون را ترجمه کنید؛ به همین منظور در انتهای کتاب، همه واژگان سه کتاب عربی دوره اول متوجه در کتاب واژگان عربی دهم قرار داده شده است. هدف این کتاب، فهم متن است. اگر شما بتوانید متون عربی را درست بخوانید و خوب بفهمید و ترجمه کنید، خود به خود می‌توانید از فارسی به عربی نیز ترجمه کنید؛ اما ترجمه از فارسی به عربی هدف کتاب نیست. مکالمه نیز فقط در حد عبارات ساده کتاب مدد نظر است.

از آیات و احادیث کتاب‌های درسی عربی می‌توانید در انشا، سخنرانی و مقاله‌نویسی استفاده کنید.

کتاب گویا نیز تهیّه شده است تا بالتفظ درست متون آشنا شوید.

آلَّدْرُسُ الْأَوَّلُ

﴿الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾

وَجَعَلَ الظُّلُماتِ وَالنُّورَ ﴿الأنعام : ١﴾

ستایش از آن خدایی است که آسمانها و زمین را آفرید و
تاریکی‌ها و روشنایی را بنهد.

مراجعةُ دُرُوسِ الصَّفَّ السَّابِعِ وَالثَّامِنِ وَالتَّاسِعِ

ذَاكَ هُوَ اللَّهُ

ذاتِ الْغُصُونِ التَّضَرِّهٖ^١

وَ كَيْفَ صَارَتْ شَجَرَةٍ

يُخْرُجُ مِنْهَا الثَّمَرَةٖ

جَذَوْتُهَا مُسْتَعِرَةٍ

أُنْظُرْ لِتِلْكَ الشَّجَرَةِ

كَيْفَ تَمَّتْ مِنْ حَبَّةٍ

فَابْحَثْ وَ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي

وَ اُنْظُرْ إِلَى الشَّمْسِ الَّتِي

حَرَارةُ مُنْتَشِرَةٍ

فِي الْجَوَّ مِثْلَ الشَّرَرَةِ

أَنْعَمْتُهُ مُنْهَمِرَةٍ

وَ قُدْرَةٍ مُقْتَدِرَةٍ

فِيهَا ضِياءً وَ بِهَا

مَنْ ذَا الَّذِي أَوْجَدَهَا

ذَاكَ هُوَ اللَّهُ الَّذِي

ذُو حِكْمَةٍ بِالْغَيْرِ

١- الشاعر: معروف الرصافي، شاعر عراقي من أبٍ كردي النسب وأمٍ تركمانية، له آثار كثيرة في الشعر.

أَوْجَدَ فِيهِ قَمَرَه
أَنْظُرْ إِلَى الْلَّيْلِ فَمَنْ
كَالدُّرِّ الْمُنْتَشِرَه
وَزَانَهُ بِأَنْجُمٍ

أَنْزَلَ مِنْهُ مَطَرَه
وَأَنْظُرْ إِلَى الْعَيْمِ فَمَنْ
بَعْدَ اغْيِرَارِ خَضِرَه
فَصَيَّرَ الْأَرْضَ بِهِ
مَنْ شَقَ فِيهِ بَصَرَه
وَأَنْظُرْ إِلَى الْمَرْءَ وَقُلْ
بِقُوَّةِ مُفْتَكِرَه
مَنْ ذَا الَّذِي جَهَّزَهُ
أَنْعُمْهُ مُنْهَمِرَه
ذاك هـو اللـه الـذـي

غَيم: ابر

قُلْ: بگو

مُسْتَعِرَه: فروزان

مُفْتَكِرَه: اندیشمند

مُنْهَمِرَه: ریزان

نَاصِرَه: تر و تازه

نَمَتْ: رشد کرد «مُؤْنَثٌ نَمَّا»

يُخْرِجُ: درمی آورد

ذا: این ← هذا

ذات: دارای

ذاك: آن

ذو: دارای

زان: زینت داد

شَرَرَه: اخـگر (پـاره آـتش)

شَقَ: شـکافـت

صَيَّرَ: گـردانـید

ضـیاء: روشنـایـی

عـصـون: شـاخـهـهـا (مـفرـدـ: عـصـنـ)

اغـیرـار: تـیرـهـ رـنـگـی، غـبارـ آـلوـدـگـی

آنـجـم: ستـارـگـانـ «مـفـرـدـ: نـجـمـ»

آنـزـلـ: نـازـلـ کـردـ

آنـعـمـ: نـعـمـتـهـاـ «مـفـرـدـ: نـعـمـةـ»

أـوـجـدـ: پـدـیدـ آـورـدـ

بالـغـ: كـاملـ

جـذـوـةـ: پـارـهـ آـتشـ

جـهـزـ: مجـهـزـ کـردـ

حـضـرـةـ: سـرـسـبـزـ

دـرـرـ: مـرـواـرـیدـهـاـ (مـفـرـدـ: دـرـ)

ساقر : سفر کرد

(مضارع: يُسافِر / مصدر: مُسافَرَة)

سآل : پرسید، درخواست کرد

(مضارع: يَسْأَل / مصدر: سؤال)

سامح : بخشید و درگذشت

(مضارع: يُسامِح / مصدر: مُسامَحة)

سایح : گردشگر «جمع: سائحون»

۲ سیاح

سائق : راننده

۵ سائل : مایع پرستنده

ساوی : برابر است

(مضارع: يُساوِي / مصدر: مُساواة)

سب : دشنام داد (مضارع: يَسْبُ /

مصدر: سب)

سبب : سبب شد

(مضارع: يُسَبِّبُ)

آلسبت، يوْمُ السَّبْت : شنبه

سبعة، سبْع : هفت

سبعين، سبعون : هفتاد

سبق : پیش گرفت

(مضارع: يَسِيقُ)

سبوره : تخته سیاه

سته، سِث : شش

ستر : پوشاند، پنهان کرد

(مضارع: يَسْتُرُ)

سجاد : فرش «جمع: سجادید»

سجد : سجده کرد (مضارع: يَسْجُدُ)

سجل : ثبت کرد

(مضارع: يُسَجِّلُ / مصدر: تسجيل)

سحاب : ابر

سحاب : کشید (مضارع: يَسْحَبُ)

سخاء، سخاوة : بخشندگی

سد : سد «جمع: سُدُود»

سروال : شلوار «جمع: سَرَاوِيل»

سریر : تخت «جمع: أَسِرَّة»

سغur : قيمت «جمع: أَسْعَار»

سفرة : سفر

سفرة علمية : گردش علمی

سفينة : کشتی

«جمع: سُفْنٌ وَ سَفَائِن»

سك : ساكت شد

(مضارع: يَسْكُنُ / مصدر: سُکوت)

سكنیة : آرامش

سل : پرس (اسأل)

سلام : آشتبی

سلم : سالم ماند

(مضارع: يَسْلُمُ / مصدر: سلامه)

سلام : سلام کرد

سلامیاً : مُسالمت آمیز

سلام : صلح»

سلوك : رفتار

(مضارع: يُسَلِّمُ / مصدر: سلامیم)

سماء : آسمان «جمع: سماوات»

سماوي : آسمانی

سمح : اجازه داد (مضارع: يَسْمَحُ)

سمع : شنوایی

سمح : شنید

(مضارع: يَسْمَعُ / مصدر: سمع و سماع)

سمكة : یک ماهی «جمع: سَمَكَات»

سمک : ماهی «جمع: أَسْمَاك»

سمك القرض : کوسه ماهی

سمی : نامید

(مضارع: يُسَمِّي / مصدر: تَسْمِيَة)

سن : دنдан «جمع: أَسْنَان»

سنة : سال «جمع: سَنَوَات وَ سِنُونَ

و سِنِينَ»

سنوا : سالانه ۳

سوء : بدی، بد

سوءه : یکسان ۴

سوار : دستبند «جمع: أَسَاوِر»

سوداء : سیاه (مؤنث أَسْوَد)

سوق : بازار «جمع: أَسْوَاق»

سهله : آسان

سياحة : جهانگردی، گردشگری

سيارة : خودرو

سيارة الأجرة : تاکسی

سيد : آقا

سيده : خانم

سيئه ، سيئة : بد

سيف : شمشیر «جمع: سُيُوف»

ش

شاء : خواست (مضارع: يَشَاءُ)

شاب : جوان «جمع: شَبَاب»

شارع : خیابان «جمع: شَوَارِع»

شاطئ : ساحل «جمع: شَوَاطِئ»

شاهد : دید

(مضارع: يُشاهِدُ / مصدر: مُشاهَدة)

شای : چای

شباب : دوره جوانی، جوانان «مفرد:

شاب»

شبكة : تور

شباء : زمستان

با صرف سنتی صيغه‌های فعل‌ها در دستور زبان عربی آشنا شوید.

نهى	امر	مضارع	ماضى	الصيغة
		يَفْعُلُ	فَعَلَ	مفرد مذکر غائب
		يَفْعَلَانِ	فَعَلَا	مثنى مذکر غائب
		يَفْعَلُونَ	فَعَلَوا	جمع مذکر غائب
		تَمْعِلُ	فَعَلَتْ	مفرد مؤنث غائب
		تَفْعَلَانِ	فَعَلَتَا	مثنى مؤنث غائب
		يَفْعَلَنْ	فَعَلَنْ	جمع مؤنث غائب
لا تَفَعِّلْ	إِفْعَلْ	تَفَعَّلُ	فَعَلَتْ	مفرد مذکر مخاطب
لا تَفَعَّلَا	إِفْعَلَا	تَفَعَّلَانِ	فَعَلَتْلَمَا	مثنى مذکر مخاطب
لا تَفَعَّلُوا	إِفْعَلُوا	تَفَعَّلُونَ	فَعَلَتْلُمُ	جمع مذکر مخاطب
لا تَفَعَّلَي	إِفْعَلَيْ	تَفَعَّلَيْنَ	فَعَلَتِ	مفرد مؤنث مخاطب
لا تَفَعَّلَا	إِفْعَلَا	تَفَعَّلَانِ	فَعَلَتْلَمَا	مثنى مؤنث مخاطب
لا تَفَعَّلَنْ	إِفْعَلَنْ	تَفَعَّلَنْ	فَعَلَتْلَنْ	جمع مؤنث مخاطب
	أَفْعَلُ		فَعَلْتُ	متكلّم وحده
	نَفْعَلُ		فَعَلْنَا	متكلّم مع الغير

اِخْتِيرْ نَفْسَكَ: اُكْتُبْ نَوْعَ الْفِعْلِ وَ صِيغَتِهُ.

إِخْتِيرْ: آزمایش کن

.....	لا تَجْعَلْ	لا تَنْظُرُوا
.....	يَظْلِمُونَ	تَعْمَلُونَ
.....	سَافَرْتَ	لَا تَدْرُسِينَ
.....	لَا يُخْرُجُ	أَنْظُرْ
.....	قَدَرْتَ	ما زَرَعَ

در گروه‌های دو نفره شبیه گفت‌وگوی زیر را در کلاس اجرا کنید.

حِوارٌ (الْتَّعَارُفُ^۱)

أَحَدُ الْمُؤْظَفِينَ فِي قَاعَةِ الْمَطَارِ^۲

وَ عَلَيْكُمُ السَّلَامُ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ.

صَبَاحُ النُّورِ وَ السُّرُورِ.

أَنَا بِخَيْرٍ، وَ كَيْفَ أَنْتَ؟

عَفْوًا، مِنْ أَيْنَ أَنْتَ؟

مَا اسْمُكَ الْكَرِيمُ؟

إِسْمِي عَبْدُ الرَّحْمَانِ.

لَا؛ مَعَ الْأَسْفِ^۳. لِكِنِّي أُحِبُّ أَنْ أُسَافِرَ^۴.

إِنْ شَاءَ اللَّهُ؛ إِلَى الْلَّقَاءِ؛ مَعَ السَّلَامَةِ.

فِي أَمَانِ اللَّهِ وَ حِفْظِهِ، يَا حَبِيبِي.

زَائِرٌ مَرْقَدِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ الْبَشَّارُ^۵

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ.

صَبَاحُ الْخَيْرِ يَا أَخِي.

كَيْفَ حَالُكَ؟

بِخَيْرٍ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ.

أَنَا مِنَ الْجُمُهُورِيَّةِ الْإِسْلَامِيَّةِ الْإِيْرَانِيَّةِ.

إِسْمِي حُسَيْنٌ وَ مَا اسْمُكَ الْكَرِيمُ؟

هَلْ سَافَرْتَ إِلَى إِيْرَانَ حَتَّى الْآنَ؟

إِنْ شَاءَ اللَّهُ تُسَافِرْ إِلَى إِيْرَانَ!

فِي أَمَانِ اللَّهِ.

۱- تَعَارُفٌ: آشنايی با یکدیگر ۲- قاعَة: سالن ۳- مَطَار: فرودگاه ۴- مَعَ الْأَسْفِ: متأسفانه

۵- أَنْ أُسَافِرَ: که سفر کنم

أَنْوَاعُ الْكَلِمَةِ

كلمه در دستور زبان عربی سه نوع است: اسم، فعل و حرف.

﴿ اسم کلمه‌ای است که برای نامیدن کسی، چیزی، حیوانی، کاری یا حالتی به کار می‌رود؛ مانند هاشِمُ، حَجَرُ، أَسْدُ، طَبْخُ و حُزْنُ. ﴾

اسم در زبان عربی معمولاً «ال» یا «تنوين» (ـ، ـ) دارد و اگر مضاف واقع شود، «ال» و تنوين نمی‌گيرد؛ مانند قَمِيْصُ، الْقَمِيْصُ و قَمِيْصُ يوْسَفَ

﴿ فعل واژه‌ای است که بر انجام دادن کاری یا داشتن حالتی در گذشته، حال یا آينده دلالت دارد و «چندم شخص بودن» یا «صيغه» در آن معلوم است؛ مانند

﴿ كَتَبَ: نوشَت (گذشته، و سوم شخص مفرد یا مفرد مذکُّر غائب)
فَعْلٌ: يَكْتُبُونَ: می‌نویسند (حال، و سوم شخص جمع یا جمع مذکُّر غائب)
أُكْتُبُنَ: بنویسید (امر، و جمع مؤنث مخاطب) ﴾

﴿ حرف کلمه‌ای است که معمولاً همراه اسم و فعل به کار می‌رود؛ مانند بـ، الـ، فـ. ﴾

إِحْتِبْرْ نَفْسَكَ: عَيْنُ أَنْوَاعَ الْكَلِمَةِ فِي مَا يَأْتِي.

عيّن: مشخص کن

الحاسوبُ: وَصَعْتُ: إِلَى: رَسُولُ: إِرْزَعُ: لَا تَرْكَبُوا:

الإِلَاسْمُ بِاعْتِبَارِ الْجِنْسِ (الْمُذَكَّرُ وَ الْمُؤَنَّثُ وَ أَنْواعُهُما)

اسم مذکُّر بر مرد یا حیوان نر و اسم مؤنث بر زن یا حیوان ماده دلالت می‌کند؛ مذکُّر مانند آلرَجُلُ: مرد و مؤنث مانند الْمَرْأَة: زن. به اوّلی مذکُّر حقيقی و به دومی مؤنث حقيقی گفته می‌شود. غیر انسان و حیوان را نیز به مذکُّر و مؤنث تقسیم کرده‌اند. مذکُّر مانند عَامُ، جَبْلُ و سِرْوَالُ و مؤنث مانند كُرْهَة، مائِدَهُ و ساحَة. اوّلی مذکُّر مجازی و دومی مؤنث مجازی نامیده شده است.

مثال مُمَرَّضَةٍ وَ شَجَرَةٍ	(ة)	الثَّاءُ الْمَرْبُوطةُ	اسم مؤنث يکی از این سه نشانه را دارد:
مثال كُبْرَى، فُضْلَى (كُبَرَى)	(ي)	الْأَلْفُ الْمَقْصُورَةُ	
مثال زَهْرَاء، زَرْقاء.	(اء)	الْأَلْفُ الْمَمْدُودَةُ	

غیر از مؤنث حقيقی و مؤنث مجازی دو نوع دیگر از مؤنث وجود دارد:

مؤنث لفظی: اسم مذکری است که علامت تأییث (مؤنث) دارد؛ مانند: حَمْزَة، طَحْنَة، حَنْظَلَة و مُعاوِيَة و

مؤنث معنوی: اسم مؤنثی است که علامت تأییث ندارد؛ مانند: مَرْيَم، زَيْنَب، و أَمْ و

اسم شهرها، کشورها و قبیله‌ها نیز مؤنث معنوی است؛ مثال: دَمَشْقُ، لَبَنَانُ، الْكُوُيْتُ، فُرِيَشُ و

برخی اعضای زوج بدن نیز مؤنث معنوی است؛ مثال: عَيْنٌ: چشم، رِجْلٌ: پا، يَدٌ: دست، أَذْنٌ: گوش و

این چند کلمه نیز با اینکه در گروه کلمات بالا نیست، مؤنث معنوی به شمار می‌آید:

أَرْضٌ: زمین، بَرْ: چاه، جَهَنَّمٌ: دوزخ، حَرْبٌ: جنگ، دار: خانه، رِيحٌ: باد، شَمْسٌ: خورشید،

عَيْنٌ: چشم، نَارٌ: آتش، نَفْسٌ: روح، عَصَمٌ: چوب دستی و

إِخْتِيرْ نَفْسَكَ: عَيْنٌ أَنْوَاعَ الْمَذَكَرِ وَ الْمُؤَنَّثِ فِي الْكَلِمَاتِ التَّالِيَةِ. (أَكْتُبِ الرَّقَمَ فِي الْفَرَاغِ.)

۱. مُذَكَّرٌ حَقِيقِيٌّ ۲. مُذَكَّرٌ مَجَازِيٌّ ۳. مُؤنَّثٌ حَقِيقِيٌّ ۴. مُؤنَّثٌ مَجَازِيٌّ ۵. مُؤنَّثٌ مَعَنِويٌّ ۶. مُؤنَّثٌ لَفْظِيٌّ

.....	أَبٌ	جُنْدِيٌّ
.....	مَصْنَعٌ	مَكْتَبَةٌ
.....	طَالِبَةٌ	لَوْحَةٌ
.....	عَيْنٌ	حَمْزَةٌ
.....	جِسْرٌ	صَحِيفَةٌ
.....	فَلَاحَةٌ	حَدَادٌ

الاسم باعتبار العدد (المفرد والمثنى والجمع)

اسم از نظر عدد سه نوع است: مفرد، مثنى و جمع.

مثنى دو نشانه دارد: ان و ين، مانند

مثنى مذكر «طالبان، طالبيين» و مثنى مؤنث «طالباتن، طالباتين»

جمع دو نوع است: «الجمع السالم» و «جمع التكسيير» (مكسّر: شکسته);

جمع سالم ين دو نوع است:

«جمع المذكر السالم» و «جمع المؤنث السالم»

جمع مذكر سالم دو نشانه دارد: «ون» و «ين»؛

مانند: مسرورون و مسرورين

جمع مؤنث سالم يك نشانه دارد: «ات»؛ مانند: مسرورات

جمع مكسّر نشانه ندارد. در جمع مكسّر شكل مفرد کلمه، هنگام تبدیل به جمع تغییر می‌کند؛

مثال: کتاب = كتب ، مدرسه = مدارس ، شکل = أشكال ، عصفور = عصافير ،أسد = أسد

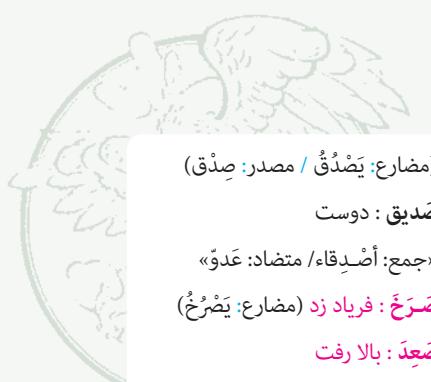
اختر نفسك: عين المفرد والمثنى والجمع في الكلمات التالية مع بيان جنسها.

(أكتب الرقم في الفراغ.)

١. مفرد مذكر ٢. مفرد مؤنث ٣. مثنى مذكر ٤. مثنى مؤنث ٥. جمع السالم المذكر

٦. جمع السالم المؤنث ٧. جمع التكسيير

.....	أنفُس	مواصلة
.....	فائزات	منشفتين
.....	مسجلين	موظفيَن
.....	جار	حدادونَ
.....	ذنوب	صديقين
.....	رجاجتان	راحمين
.....	عباءة	عَبَر

(مضارع: يَصْدُقُ / مصدر: صدق) ٥

صاديق : دوست

«جمع: أَصْدِقاءً / متضاد: عَدُوًّا»

صرخ : فرياد زد (مضارع: يَصْرُخُ)

صعد : بالا رفت

(مضارع: يَصْعُدُ / مصدر: صعود)

صغر : كوچكى

صغرى : كوچك «متضاد: كييىر»

صف : كلاس «جمع: صفوف»

صفارة : سوت، آزىز ١٢

صفر : سوت زد

(مضارع: يَصْفِرُ / مصدر: صفير) ٨

صفىي : برگزيده ١١

صلة : نماز

صلح : تعمير كرد

(مضارع: يُصلحُ / مصدر: تصليح) ٨

صناعة : صنعت

صناعية : صنعتى

صنع : ساخت

(مضارع: يَصْنَعُ / مصدر: صنع)

صور متحركة : عکس‌های متحرک

صورة : عکس «جمع: صور»

صوم : روزه

صَمْ : ساكت شو ٢

صيام : روزه ٧

صيائمه : نگهداري، تعمير ٧

صيدلي : داروفروش ٦

صيدلية : داروخانه ٦

صيير : گردانيد (مضارع: يُصيير) ١

صيف : تابستان

الصين : چين

شكـا : شكـاـتـ كـرـد

(مضارع: يَشـكـوـ / مصدر: شـكـاـتـ) ٩

شـكـر : تـشـكـرـ كـرـد

(مضارع: يَشـكـرـ / مصدر: شـكـرـ) ٩

شـكـرـ جـزيـلاـ : بـسيـارـ سـيـاسـيـزـرامـ

شـلـالـ : آـبـشارـ «جمع: شـلـالـاتـ»

شم : بوـيـدـ

(مضارع: يَشـمـ / مصدر: شـمـ) ٨

شمـسـ : خـورـشـيدـ

شهـدـ : عـسلـ

شهـدـ : شـاهـدـ بـودـ، شـهـادـتـ دـادـ

(مضارع: يَشـهـدـ) ٦

شهرـ : ماـهـ «جمع: شـهـورـ»

ص

صادـقـ : رـاستـگـوـ

صارـ : شـدـ (مضارع: يَصـيرـ)

صالـحـ : درـستـكـارـ

صالـةـ : سـالـونـ ٤

صـباـحـ الـخـيـرـ، صـباـحـ التـورـ : صـبـحـ بـهـ خـيـرـ

صـحةـ : تـنـدرـسـتـىـ

صـحـراـوـيـةـ : كـوـيـرـىـ ٦

صـحـيقـةـ : رـوزـنـامـهـ «جمع: صـحـفـ»

صـحـيقـةـ جـدارـيـةـ : رـوزـنـامـهـ دـيـوارـىـ

صـدـاعـ : سـرـدـرـ

صـدـاقـةـ : دـوـسـتـىـ

صـدـرـ : سـيـنـهـ «جمع: صـدـورـ» ٥

صـدـقـ : باـورـ كـرـدـ

(مضارع: يَصـدـقـ / مصدر: تـصـيـدـيقـ) ٣

صـدـقـ : رـاستـ گـفـتـ

شتـانـ : دورـ شـدـ ٢

شـجـرـ : درـختـ «جمع: أـشـجارـ»

شـجـرـةـ : يـكـ درـختـ «جمع: شـجـراتـ»

شـجـعـ : تـشـويـقـ كـرـدـ (مضارع: يُشـجـعـ / مصدر: تـشـجـيعـ)

شـحـنـ : شـارـژـ كـرـدـ

(مضارع: يـشـخـنـ / مصدر: شـخـنـ) ٩

شـحـنـ : شـارـژـ كـرـدنـ، اعتـبارـ مـالـيـ

شـدـيـدـةـ : گـرفـتـاريـ «جمع: شـدـائـدـ» ١١

شـراءـ : خـرـيدـنـ «متضـادـ: بـيـعـ»

شـرابـ : نـوشـيـدىـنىـ، شـربـتـ «جمع:

أـشـبـةـ»

شـربـ : نـوشـيدـ

(مضارع: يـشـرـبـ / مصدر: شـرـبـ)

شـرحـ : شـرحـ دـادـ

(مضارع: يـشـرـحـ / مصدر: شـرـحـ)

شـرـرةـ : زـيـانـ آـتـشـ ١

شـرـفـ : مـلـافـهـ «جمع: شـرـاشـيفـ» ٨

شـرـطـيـ : پـليـسـ

شـرـطةـ : اـداـءـ پـليـسـ

شـرـفـ : مشـرـفـ فـرـمـودـ، اـفـتـخـارـ دـادـ

(مضارع: يـشـرـفـ / مصدر: تـشـريفـ) ٣

شـرـكـةـ : شـرـكـتـ «جمع: شـرـكـاتـ»

شـرـكـيـ : فـروـختـ، خـرـيدـ

(مضارع: يـشـرـكيـ) ٧

شـرـيحـةـ : سـيمـكارـتـ ٩

شـعـبـ : مـلـتـ «جمع: شـعـوبـ» ٢

شـعـرـبـ : اـحسـاسـ...ـكـرـدـ

(مضارع: يـشـعـرـبـ / مصدر: شـعـورـ)

شـقـقـ : شـكـافـتـ (مضارع: يـشـقـقـ) ١

شـقاـوةـ : بدـخـتـنـ

الْتَّمْرِينُ الثَّالِثُ: ضَعْ فِي الدَّائِرَةِ الْعَدَدَ الْمُنَاسِبَ. «كَلِمَةٌ وَاحِدَةٌ زَائِدَةٌ».

☐ مِنَ الْأَحْجَارِ الْجَمِيلَةِ الْغَالِيَةِ ذَاتِ اللَّوْنِ الْأَبْيَضِ.	١- الشَّرَرَةُ
☐ جَذَوْتُهَا مُسْتَعِرَّةً، فِيهَا ضِياءٌ وَبِهَا حَرَارَةٌ مُنَشِّرَةٌ.	٢- الشَّمْسُ
☐ كَوْكَبٌ يَدْوِرُ ^١ حَوْلَ الْأَرْضِ؛ ضِياؤُهُ مِنَ الشَّمْسِ.	٣- الْقَمَرُ
☐ بُخَارٌ مُتَرَاكِمٌ فِي السَّمَاءِ يَنْزِلُ مِنْهُ الْمَطَرُ.	٤- الْأَنْعُمُ
☐ مِنَ الْمَلَائِسِ النِّسَائِيَّةِ ذَاتِ الْأَلْوَانِ الْمُخْتَلَفَةِ.	٥- الْغَيْمُ
☐ قِطْعَةٌ مِنَ النَّارِ.	٦- الْفُسْتَانُ
	٧- الْدُّرَرُ

الْتَّمْرِينُ الرَّابِعُ: ضَعِ الْمُتَرَادِفَاتِ وَالْمُتَضَادَاتِ فِي الفِرَاغِ الْمُنَاسِبِ. ≠

ضياء / نام / ناجح / مسرور / قریب / جميل / نهاية / يمين / غالبية / شراء / مسموح / مجد

..... ≠ يسار ≠ راسِب ≠ رخيصة
..... ≠ بعيد ≠ بداية ≠ بَيْح
..... = نور ≠ قَبِح = رَقَدَ
..... ≠ ممنوع = مجتهد ≠ حَزِين

الْتَّمْرِينُ الثَّالِثُ: ضَعُ في الدَّائِرَةِ الْعَدَدَ الْمُنَاسِبَ. «كَلِمَةٌ وَاحِدَةٌ زَائِدَةٌ».»

☐ مِنَ الْأَحْجَارِ الْجَمِيلَةِ الْغَالِيَةِ ذَاتِ اللَّوْنِ الْأَبْيَضِ.	١- الشَّرَرَةُ
☐ جَذَوْتُهَا مُسْتَعِرَّةً، فِيهَا ضِياءٌ وَبِهَا حَرَارَةٌ مُنَشِّرَةٌ.	٢- الشَّمْسُ
☐ كَوْكَبٌ يَدْوِرُ ^١ حَوْلَ الْأَرْضِ؛ ضِياؤُهُ مِنَ الشَّمْسِ.	٣- الْقَمَرُ
☐ بُخَارٌ مُتَرَاكِمٌ فِي السَّمَاءِ يَنْزِلُ مِنْهُ الْمَطَرُ.	٤- الْأَنْعُمُ
☐ مِنَ الْمَلَائِسِ النِّسَائِيَّةِ ذَاتِ الْأَلْوَانِ الْمُخْتَلَفَةِ.	٥- الْغَيْمُ
☐ قِطْعَةٌ مِنَ النَّارِ.	٦- الْفُسْتَانُ
	٧- الْدُّرَرُ

الْتَّمْرِينُ الرَّابِعُ: ضَعِ الْمُتَرَادِفَاتِ وَالْمُتَضَادَاتِ فِي الفِرَاغِ الْمُنَاسِبِ. ≠

ضياء / نام / ناجح / مسرور / قریب / جميل / نهاية / يمين / غالبية / شراء / مسموح / مجد

..... ≠ يسار ≠ راسِب ≠ رخيصة
..... ≠ بعيد ≠ بداية ≠ بَيْح
..... = نور ≠ قَبِح = رَقَدَ
..... ≠ ممنوع = مجتهد ≠ حَزِين

آلَدْرُسُ الثَّانِي

قالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ :

تَفَكُّرُ سَاعَةٍ خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةٍ سَبْعِينَ سَنَةً.

ساعتی اندیشیدن بهتر از عبادت هفتاد سال است.

الْمَوَاعِظُ الْعَدَدِيَّةُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

سَبْعٌ يَجْرِي لِلْعَبْدِ أَجْرُهُنَّ وَهُوَ فِي قَبْرِهِ بَعْدَ مَوْتِهِ:

مَنْ عَلِمَ عِلْمًا، أَوْ أَجْرَى نَهْرًا، أَوْ حَفَرَ بَئْرًا، أَوْ غَرَسَ تَخْلَلًا، أَوْ بَنَى مَسْجِدًا،
أَوْ وَرَثَ مُصْحَّفًا، أَوْ تَرَكَ وَلَدًا يَسْتَغْفِرُ لَهُ بَعْدَ مَوْتِهِ.

جَعَلَ اللَّهُ الرَّحْمَةَ مِئَةً جُزُءًا، فَأَمْسَكَ عِنْدَهُ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ جُزْءًا وَأَنْرَأَ

فِي الْأَرْضِ جُزْءًا وَاحِدًا، فَمِنْ ذَلِكَ الْجُزْءِ يَتَرَاخَمُ الْخَلْقُ.

إِنَّ طَعَامَ الْوَاحِدِ يَكْفِي لِلْإِثْنَيْنِ، وَطَعَامَ الْإِثْنَيْنِ يَكْفِي الْثَّلَاثَةَ وَالْأَرْبَعَةَ،

كُلُوا جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا، فَإِنَّ الْبَرَكَةَ مَعَ الْجَمَاعَةِ.

إِثْنَانِ حَيْرُ مِنْ وَاحِدٍ وَثَلَاثَةُ حَيْرُ مِنْ اثْنَيْنِ وَأَرْبَعَةُ حَيْرُ مِنْ ثَلَاثَةٍ؛ فَعَلَيْكُمْ

بِالْجَمَاعَةِ.

مَنْ أَخْلَصَ اللَّهَ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا، ظَهَرَتْ يَنَابِيعُ الْحِكْمَةِ مِنْ قَلْبِهِ عَلَى لِسَانِهِ.

أَرْبَعَةُ قَلِيلُهَا كَثِيرٌ: الْفَقْرُ وَالْوَجْعُ وَالْعَدَاوَةُ وَالتَّارُ.

الْعِبَادَةُ عَشَرَةُ أَجْزَاءٍ، تِسْعَةُ أَجْزَاءٍ فِي طَلَبِ الْحَلَالِ.

إِذَا كَانَ اثْنَانِ يَتَنَاجِيَانِ فَلَا تَدْخُلْ بَيْنَهُمَا.

يَسْتَغْفِرُ: آمرزش می خواهد
يَكْفِي: بس است
يَكْفِي الْإِثْنَيْنِ: برای دو نفر
 بس است
يَنَابِيع: جوی های پر آب، چشمه ها
مفرد: يَنْبُوع

لَا تَنْفَرَقُوا: پراکنده نشوید
مَئَةٌ: صد
وَرَثَ: به ارث گذاشت
يَتَرَاحَمُ الْخُلُقُ: آفریدگان به هم
 مهربانی می کنند
يَتَنَاجِيَانِ: با هم راز می گویند
يَجْرِي: جاری است ، جاری می شود

أَجْرَى: جاری کرد
أَخْصَصَ: مُخلص شد
أَمْسَاكَ: به دست گرفت و نگه داشت
بَنَى: ساخت
عَلَمَ: یاد داد
غَرَسَ: کاشت
كُلُوا: بخورید

✗ ✓

عَيْنِ الصَّحِيحِ وَالْخَطَأِ حَسَبَ نَصِّ الدَّرْسِ.

..... ۱- يَجْرِي أَجْرٌ حَفْرٌ لِلْئِرِ لِلْعَبِيدِ وَ هُوَ فِي قَبْرٍ بَعْدَ مَوْتِهِ.

..... ۲- أَنْزَلَ اللَّهُ تِسْعَةً وَ تِسْعِينَ جُزْءاً مِنَ الرَّحْمَةِ لِلْخَلْقِ.

..... ۳- يَجْرِي أَجْرٌ اسْتِغْفارٌ لِلْوَالِدِ لِلْوَالِدَيْنِ بَعْدَ مَوْتِهِمَا.

..... ۴- إِنَّ طَعَامَ الْإِثْنَيْنِ لَا يَكْفِي الْثَّلَاثَةَ.

..... ۵- يَعْفُرُ اللَّهُ الشُّرُكَ لِأَنَّهُ ظُلْمٌ صَغِيرٌ.

اعلموا

الأَعْدَادُ مِنْ وَاحِدٍ إِلَى مِئَةٍ

الْعُقُودُ	الأَعْدَادُ التَّرْتِيبِيَّةُ (الأَوَّلُ إِلَى الْعِشْرِينَ)	الأَعْدَادُ الْأَصْلِيَّةُ (واحِدٌ إِلَى عِشْرِينَ)
	الْأَوَّلُ ١	وَاحِدٌ ١
عِشْرُونَ ٢٠	الْثَانِي ٢	إِثْنَانِ ٢
ثَلَاثُونَ ٣٠	الْثَالِثُ ٣	ثَلَاثَةٌ ٣
أَرْبَعُونَ ٤٠	الْرَابِعُ ٤	أَرْبَعَةٌ ٤
خَمْسُونَ ٥٠	الْخَامِسُ ٥	خَمْسَةٌ ٥
سِتُّونَ ٦٠	السَّادِسُ ٦	سِتَّةٌ ٦
سَبْعُونَ ٧٠	السَّابِعُ ٧	سَبْعَةٌ ٧
ثَمَانُونَ ٨٠	الثَامِنُ ٨	ثَمَانِيَّةٌ ٨
تِسْعُونَ ٩٠	النَّاسِعُ ٩	تِسْعَةٌ ٩
	الْعَاشرُ ١٠	عِشْرَونَ ١٠

۱- به کلمات «رجال» و «گوگا» در «خمسة رجال» و «حادي عشر رجال» محدود گفته می شود.

۲- گاهی عددهای ثلثة تا عشرة بدون «ة» می آیند؛ مثال: ثلاث و ثلثة؛ أربع و أربعة.

۳- «مئة» به معنای «صد» به صورت «مائة» نیز نوشته می شود.

۴- عقود از بیست تا نود با «ون» و «ین» می آید؛ مثال: أربعون و أربعين.

(فرق این دو را در درس های آینده خواهید خواند.)

۵- «واحد، واحدة» و «إثنان، إثنين، إثنان، إثنتين» بعد از محدود می آیند؛ مثال:

سائح واحد، غصنان إثنان، أمراة٦٢٣ إثنتين.

۶- محدود سه تا ده مضارف الیه و به صورت جمع است؛ مثال: ثلاثة كتب.

۷- به عددهایی مانند واحد و عشرون، إثنان و عشرون معطوف گفته می شود.

۸- در زبان عربی یکان پیش از دهگان می آید؛ مثال:

أَرْبَعَةُ وَ خَمْسُونَ (٥٤)، تِسْعَةُ وَ سَبْعُونَ (٧٩)

۹- محدود عددهای «یازده» تا «نود و نه» مفرد هستند؛ مثال:

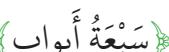
أَحَدَعَشَرَ گوگاً، تِسْعَةُ وَ تِسْعُونَ يَوْمًا.

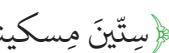
تَرْجِمْ: ترجمة كن

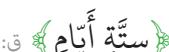
إِخْتِبَرْ نَفْسَكَ: تَرْجِمْ إِلَى الْفَارِسِيَّةِ.

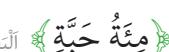
١٤٢: الْأَعْرَافُ

١٥٠: الْأَعْرَافُ

٤٤: الْحِجْرُ

٤: الْمُجَادَلَةُ

٣٨: ق:

٢٦١: الْبَقَرَةُ

٨٩: الْهَايْدَةُ

خَمْسَةَ عَشَرَ تِمَثَالًا

سِتَّ عَشْرَةَ مَدِينَةً

وَاحِدَةٌ وَ سَبْعُونَ قَرَيْةً

تِسْعَةُ وَ عِشْرُونَ كُرْسِيًّا

أَسْمَاءُ الْأَفْعَالِ

«اسم فعل» اسمی است که معنای فعل دارد.

إِلَيْك: دور شو، بگیر (إِلَيْك عَنِي: از من دور شو، إِلَيْك الْقَلَم: قلم را بگیر)

آه: افسوس، صَه: ساكت باش، شَتَان: دور شد.

اسم فعل در عدد (مفرد، مثنی و جمع بودن) و در جنس (منذكر يا مؤنث بودن) به يك شكل می آيد.

اسم فعل «عَلَيْك» و نيز «إِلَيْك» اين طور نisit؛ مثلاً عَلَيْك به صورت «عَلَيْك، عَلَيْكُم، عَلَيْكُنَّ و عَلَيْكُمَا» صرف می شود.

إِخْتَيْرْ نَفْسَكَ (تَرْجِمْ هَذِهِ الْجُمَلَ، ثُمَّ عَيْنْ أَسْمَاءَ الْأَفْعَالِ).

۱- عَلَيْكُم بِالصَّبْرِ؛ فَإِنَّ الصَّبْرَ مِنَ الإِيمَانِ كَالَّا يَسِّرِي لِلْجَسَدِ. أمير المؤمنین علی عَلَيْهِ السَّلَام :

۲- هُيَّا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ (آلِيَّةُ : المائِدَةُ : ۱۰۵)

۳- هِيَهاتِ مِنَ الدَّلَلَةِ! إِلَامُ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَام :

۴- آمِينْ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ.

۵- حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ.

در گروه‌های دو نفره شبیه گفت و گویی زیر را در کلاس اجرا کنید.

حِوارٌ (فِي الْمَطَارِ)

سَائِحٌ مِنَ الْكُوَيْتِ

سَائِحٌ مِنْ إِيرَانَ

وَعَلَيْكُمُ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ.

مَسَاءُ النُّورِ يَا عَزِيزِي.

مَسَاءُ الْخَيْرِ يَا حَبِيبِي.

لَا؛ أَنَا مِنَ الْكُوَيْتِ. أَأَنْتَ مِنْ بَاكِستانَ؟

هَلْ حَضَرْتَكِ مِنَ الْعِرَاقِ؟

جِئْتُ لِلْمَرَأَةِ الْأُولَى؛ وَ كَمْ مَرَّةً جِئْتُ أَنْتَ؟

لَا؛ أَنَا إِيرَانِيٌّ. كَمْ مَرَّةً جِئْتُ لِلزِّيَارَةِ؟

كَمْ عُمْرَكَ؟

أَنَا جِئْتُ لِلْمَرَأَةِ الثَّانِيَةِ.

مِنْ أَيِّ مَدِينَةٍ أَنْتَ؟

عُمْرِي سِّنَّةً عَشَرَ عَامًا.

ما أَجْمَلٌ^۱ غَابَاتِ مازندرانَ وَ طَبَيْعَتَهَا!

أَنَا مِنْ مَدِينَةِ جُويَارِ فِي مُحَافَظَةِ مازندرانَ.

نَعَمْ؛ دَمَبَتُ لِزِيَارَةِ الْإِمَامِ الرَّضَا، ثَامِنِ أَئِمَّتِنَا عَلَيْهِ السَّلَامُ.

هَلْ ذَهَبْتَ إِلَى إِيرَانَ مِنْ قَبْلِ؟!

إِنَّ إِيرَانَ بِلَادُ جَمِيلَةٌ جِدًّا،
وَ الشَّعْبُ^۲ الإِيرَانِيُّ شَعْبٌ مِضِيَافٌ^۳.

كَيْفَ وَجَدْتَ إِيرَانَ؟

۱- سَائِح: گردشگر ۲- ما أَجْمَل: چه زیباست! ۳- شَعْب: ملت ۴- مِضِيَاف: مهمان‌دوست

التمرين الأول: أكتب العمليات الحسابية التالية بالأعداد كالمثال.

+ زائد () ناقص () ÷ تقسم على () × ضرب في ()

$$10 \times 3 = 30$$

١ - عشرة في ثلاثة يساوي ثلاثة.

٢ - تسعون ناقص عشرة يساوي ثمانين.

٣ - مئة تقسم على خمسة يساوي عشرين.

٤ - سبعة في أحد عشر يساوي سبعة وستين.

٥ - خمسة وسبعون زائد خمسة وعشرين يساوي مئة.

٦ - إثنان وثمانون تقسم على اثنين يساوي واحداً وأربعين.

التمرين الثاني: أكتب في الفراغ عدداً ترتيبياً مناسباً.

١ - اليوم ال من أيام الأسبوع يوم الأحد.

٢ - اليوم ال من أيام الأسبوع يوم الخميس.

٣ - الفصل ال في السنة الإيرانية فصل الشتاء.

٤ - الفصل ال في السنة الإيرانية فصل الخريف.

التمرين الثالث: أكتب في الفراغات أعداداً مُناسبةً.

من واحدٍ إلى ثلاثةَ

.....	أربعة	ثلاثة	واحد
عَشْرَة	تِسْعَة	سَبْعَة
.....	أربعةَ عَشَرَ	ثلاثةَ عَشَرَ	أَحَدَعَشَرَ
عِشرُونَ	ثَمَانِيَةَ عَشَرَ	سَبْعَةَ عَشَرَ
.....	أربعةُ وَ عِشرُونَ	إِثْنَانِ وَ عِشرُونَ	واحِدُّ وَ عِشرُونَ
ثَلَاثُونَ	ثَمَانِيَةُ وَ عِشرُونَ	سِتَّةُ وَ عِشرُونَ

الْعُقودُ

خمسون	أربعون	عشرون
.....	ثمانون	سبعون

الَّتَّمْرِينُ الرَّابِعُ: عَيْنُ الْمَعْدُودَ الصَّحِيحَ لِلْفَرَاغِ.

☐ أمثالٌ	☐ مَثَلٌ	١٦٠ . الْأَنْعَامُ: هَا
☐ لاعِبًا	☐ لاعِبَيْنَ	في فَرِيقِ كُرَةِ الْقَدْمِ
☐ جُنْدِيٌّ	☐ جُنُودٍ	واقِفُونَ أَمَامَ بَابِ الْمُنَظَّمَةِ.
☐ أَقْمَارٌ	☐ قَمَرَانٍ	اثْنَانِ حَوْلَ كَوْكِبِ الْمِرِّيخِ.
☐ نَوَافِذٌ	☐ نَافِذَةٌ	واحِدَةٌ فِي الْبَيْتِ مَفْتُوحَةٌ.

الَّتَّمْرِينُ الْخَامِسُ: أُكْتِبِ السَّاعَةَ بِالْأَرْقَامِ.

- ١— الْحَادِيَةَ عَشْرَةَ إِلَّا عَشْرَ دَقَائِقَ.
- ٢— الْسَّابِعَةُ وَ عِشْرُونَ دَقِيقَةً.
- ٣— الْثَّانِيَةَ عَشْرَةَ تَمَامًاً.
- ٤— الْسَّادِسَةُ إِلَّا رُبْعًاً.
- ٥— الْخَامِسَةُ وَ النِّصْفُ.

١— جاءَ بِهِ: آورْدِ

الْتَّمْرِينُ السَّادِسُ: تَرْجِمِ الْعِبَارَاتِ التَّالِيَّةَ. هَلْ تَعْلَمُ أَنَّ ...

١— ... الْكَلْبُ يَقْدِرُ عَلَى سَمَاعٍ صَوْتِ السَّاعَةِ مِنْ مَسَافَةِ أَرْبَعِينَ قَدَمًا؟

٢— ... النَّمْلَةُ تَقْدِرُ عَلَى حَمْلِ شَيْءٍ يَفْوُقُهُ وَزْنَهَا خَمْسِينَ مَرَّةً؟

٣— ... ثَمَانِينَ فِي الْمِائَةِ مِنْ مَوْجُودَاتِ الْعَالَمِ حَشَراتٌ؟

٤— ... طَوْلُ قَامَةِ الزَّرَافَةِ سِتُّهُ أَمْتَارٍ؟ (أَمْتَار: جَمْعُ مَتْرٍ)

٥— ... الْغُرَابُ يَعِيشُ تَلَاثِينَ سَنَةً أَوْ أَكْثَرَ؟

٣— يَفْوُقُ: بِرْتَرَى مِنْ يَابِد

٢—

نَمْلَة: مُورِّجَه

١—

سَمَاع: شَنِيدَن

الْبَحْثُ الْعِلْمِيُّ

إِيَّاهُ عَنْ آيَةٍ وَاحِدَةٍ فِي الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ وَ حَدِيثٍ وَاحِدٍ فِي نَهْجِ الْفَصَاحَةِ فِيهِما
عَدَدٌ عَلَى حَسَبِ دَوْقِكَ.

﴿فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾

الْمُرْمَلُ: ٢٠

آلدَّرْسُ الثَّالِثُ

﴿وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاخَ بُشْرًا﴾ الأعراف: ٥٧

و او کسی است که با دها را مژده دهنده می فرستد.

مَطَرُ السَّمَكِ

﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي يُرِسِّلُ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ...﴾ الْرَّوْمَ: ٤٨

هل تُصَدِّقُ أَنْ تَرَى في يَوْمٍ مِنَ الْأَيَّامِ أَسْمَاكًا تَسَاقِطُ مِنَ السَّمَاءِ؟! إِنَّ نُزُولَ المَطَرِ وَالثُّلُجِ مِنَ السَّمَاءِ شَيْءٌ طَبِيعِيٌّ؛ وَلَكِنْ أَمُمْكِنُ أَنْ نَرَى مَطَرَ السَّمَكِ؟! هَلْ تَظُنُّ أَنْ يَكُونَ ذَلِكَ الْمَطَرُ حَقِيقَةً وَلَيْسَ فِلَمَا حَيَالِيًّا؟ حَسَنًا فَانْظُرْ إِلَى هَذِهِ الصُّورِ حَتَّى تُصَدِّقَ.

أَنْظُرْ بِدِقَّةٍ؛ أَنْتَ تُشَاهِدُ سُقُوطَ الْأَسْمَاكِ مِنَ السَّمَاءِ؛ كَأَنَّ السَّمَاءَ تُمْطِرُ أَسْمَاكًا.

يُسَمِّي النَّاسُ هَذِهِ الظَّاهِرَةَ الطَّبِيعِيَّةَ «مَطَرُ السَّمَكِ». حَيَّرَتْ هَذِهِ الظَّاهِرَةُ النَّاسَ سَوَّاً طَوِيلَةً فَمَا وَجَدُوا لَهَا جَوابًا. يَحْدُثُ «مَطَرُ السَّمَكِ» سَنَوِيًّا في جُمْهُورِيَّةِ الْهُنْدُورَاسِ في

أَمْرِيَكَا الْوُسْطَى.

تَحْدُثُ هَذِهِ الظَّاهِرَةُ مَرَّتَيْنِ فِي السَّنَةِ أَحَيَا نَاسٌ فِي الْمَرْأَةِ فَيُلْاحِظُ النَّاسُ غَيْمَةً سَوْدَاءً عَظِيمَةً وَ رَعْدًا وَ بَرْقًا وَ رِياحًا قَوِيَّةً وَ مَطَرًا شَدِيدًا لِمُدَّةِ سَاعَتَيْنِ أَوْ أَكْثَرَ ثُمَّ تُصْبِحُ الْأَرْضُ مَفْرُوشَةً بِالْأَسْمَاكِ، فَيَأْخُذُهَا النَّاسُ لِطَبِخِهَا وَ تَنَوُّلِهَا.

حاَوَلَ الْعُلَمَاءُ مَعْرِفَةً سِرِّ تِلْكَ الظَّاهِرَةِ الْعَجِيَّبَةِ؛ فَأَرْسَلُوا فَرِيقًا لِزِيَارَةِ الْمَكَانِ وَ التَّعْرُفِ عَلَى الْأَسْمَاكِ الَّتِي تَسَاقِطُ عَلَى الْأَرْضِ بَعْدَ هَذِهِ الْأَمْطَارِ الشَّدِيدَةِ، فَوَجَدُوا أَنَّ أَكْثَرَ الْأَسْمَاكِ الْمُنْتَشِرَةِ عَلَى الْأَرْضِ مِنْ نَوْعٍ وَاحِدٍ، وَلَكِنَّ الْغَرِيبَ فِي الْأُمْرِ أَنَّ الْأَسْمَاكَ لَيَسَّتْ مُتَعَلِّقَةً بِالْمَيَاهِ الْمُجَاوِرَةِ بَلْ بِمَيَاهِ الْمُحِيطِ الْأَطْلَسِيِّ الَّذِي يَبْعُدُ مَسَافَةً مِائَتَيْ كِيلُومِترٍ عَنْ مَحْلِ سُقُوطِ الْأَسْمَاكِ. مَا هُوَ سَبَبُ تَشْكِيلِ هَذِهِ الظَّاهِرَةِ؟! يَحْدُثُ إِعْصَارٌ شَدِيدٌ فَيَسْخَبُ الْأَسْمَاكَ إِلَى السَّمَاءِ بِقُوَّةٍ وَ يَأْخُذُهَا إِلَى مَكَانٍ بَعِيدٍ وَ عِنْدَمَا يَفْقِدُ سُرْعَتَهُ تَسَاقِطُ عَلَى الْأَرْضِ.

يَحْتَفِلُ النَّاسُ فِي الْهِنْدُورَاسِ بِهَذَا الْيَوْمِ سَنَوِيًّا وَ يُسَمِّونَهُ «مَهْرَاجَانَ» مَطَرِ السَّمَكِ».

﴿ وَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ ﴾

سَنَوِيٌّ: سالانه	تَرَى: می بینی	أَثَارَ: برانگیخت
صَدَقَ: باور کرد	أَنْ تَرَى: که بینی	إِحْتَفَلَ: جشن گرفت
حَتَّىٰ تُصَدِّقَ: تا باور کنی	تَسَاقَطَ: افتاد	أَرْسَلَ: فرستاد
ظَاهِرَةٌ: پدیده «جمع: ظَاهِرٌ»	التَّعْرُفُ عَلَىٰ: شناختن	أَصَبَحَ: شد
فِلْمٌ: فیلم «جمع: أَفْلَامٌ»	ثَلْجٌ: برف، بخ «جمع: ثُلُوجٌ»	إعصار: گردباد
لَا حَظٌ: ملاحظه کرد	حَسَنَناً: بسیار خوب	أَمْرِيَكَا الْوُسْطَىٰ: آمریکای مرکزی
الْمُحِيطُ الْأَطْلَاسِيٌّ: اقیانوس اطلس	حَيَّرَ: حیران کرد	أَمْطَرَ: باران بارید
مَفْرُوشٌ: پوشیده، فرش شده	سَحَبَ: کشید	بَسَطَ: گستراند
مَهْرَاجَانٌ: جشنواره	سَمَّىٰ: نامید	بُشَرٌ: بشارت
نُزُولٌ: پایین آمدن، بارش	سَوْدَاءٌ: سیاه (مؤنث أَسْوَدٌ)	بَعْدَ: دور شد

عَيْنِ الصَّحِيقَ وَ الْخَطَأَ حَسَبَ نَصَ الدَّرِسِ.

✗ ✓

- ١— يَحَتَّفُ أَهَالِي الْهُنْدُورَاسِ بِهَذَا الْيَوْمِ شَهْرِيًّا وَ يُسَمُّونَهُ «مَهْرَاجَانَ الْبَحْرِ».
- ٢— عِنْدَمَا يَفْقِدُ الْإِعْصَارُ سُرْعَتَهُ، تَسَاقَطُ الأَسْمَاكُ عَلَى الْأَرْضِ.
- ٣— يَئِسَ الْعُلَمَاءُ مِنْ مَعْرِفَةِ سِرْرِ تِلْكَ الظَّاهِرَةِ الْعَجِيَّةِ.
- ٤— إِنَّ نُزُولَ الْمَطَرِ وَ الثَّلَجِ مِنَ السَّمَاءِ أَمْرٌ طَبِيعِيٌّ.
- ٥— تَحْدُثُ هَذِهِ الظَّاهِرَةُ عَشَرَ مَرَّاتٍ فِي السَّنَةِ.

اعلَمُوا

الْفِعْلُ الْثَّلَاثِيُّ الْمُجَرَّدُ وَالْمَزِيدُ (١)

فعل‌های در زبان عربی بر اساس شکل «سوم شخص مفرد» در فارسی (مفرد مذکور غایب) به دو گروه تقسیم می‌شود.

گروه اول: ثُلَاثَيْ مُجَرَّد؛ یعنی فعل‌هایی که «ماضی مفرد مذکور غایب» آنها فقط از سه حرف اصلی تشکیل می‌شود. بیشتر فعل‌های عربی دوره اول متواتر این‌گونه بودند؛ مانند خَرَجَ، عَرَقَ، قَطَعَ و شَكَرَ.

گروه دوم: ثُلَاثَيْ مُزِيد؛ فعل‌هایی که «ماضی مفرد مذکور غایب» آنها علاوه بر سه حرف اصلی، حروف زائد دارد؛ مانند إِسْتَخْرَاجَ، إِعْتَرَافَ، إِنْقَطَعَ و تَشَكَّرَ.

این فعل‌ها علاوه بر اینکه تعداد حروفشان بیشتر است، معنایشان نیز فرق دارد. این فعل‌ها هشت دسته اند که به هر دسته «باب» گفته می‌شود.

در جدول زیر به ترتیب چهار باب ثُلَاثَيْ مُزِيد «إِسْتِفْعَال، إِفْعَال، إِنْفَعَال و تَفَعُّل» آمده است.

الْمَصْدَر	الْأَمْر	الْمُضَارِع	الْمَاضِي	الْبَاب
إِسْتِرْجَاعُ: پس گرفتن	إِسْتَرْجِعْ: پس بگیر	يَسْرَرْجِعُ: پس می‌گیرد	إِسْتَرْجَعَ: پس گرفت	إِسْتِفْعَال
إِشْتِغَالُ: کار کردن	إِشْتَغِلُ: کار کن	يَشْتَغِلُ: کار می‌کند	إِشْتَغَلَ: کار کرد	إِفْعَال
إِنْفَاتَحُ: باز شدن	إِنْفَتِحُ: باز شو	يَنْفَتِحُ: باز می‌شود	إِنْفَاتَحَ: باز شد	إِنْفَعَال
تَخْرُجُ: دانش آموخته شدن	تَخْرُجُ: دانش آموخته شو	يَتَخَرَّجُ: دانش آموخته می‌شود	تَخَرَّجَ: دانش آموخته شد	تَفَعُّل

تَرْجِمَ الْأَفْعَالُ التِّلْاثِيَّةُ الْمَزِيدَةُ، ثُمَّ عَيْنُ نَوْعَ الْبَابِ.

باب	مصدر	امر	مضارع	ماضي
	إِسْتِغْفَارٌ: آمرزش خواستن	إِسْتَغْفِرْ:	يَسْتَغْفِرُ:	إِسْتَغْفَرَ:
	إِعْتِذَارٌ: پوزش خواستن	إِعْتَذِرْ:	يَعْتَذِرُ:	إِعْتَذَرَ:
	إِنْقِطَاعٌ: بریده شدن	إِنْقَطَعْ:	يَنْقَطِعُ:	إِنْقَطَعَ:
	تَكَلْمٌ: سخن گفتن	تَكَلَّمْ:	يَتَكَلَّمُ:	تَكَلَّمَ:

معنای فعل تُلْاثی مجرّد با تُلْاثی مزید فرق دارد. درباره معانی ابواب تُلْاثی مزید نمی‌توان

معنای کُلّی و قطعی بیان کرد. معنای مشهور باب استفعال «درخواست» است؛ مثال:

غَفَرَ: آمرزید إِسْتَغْفَرَ: آمرزش خواست رَحِمَ: رحمت خواست

معنای دیگر این باب «مفعول را دارای صفتی یافتن» است؛ مثال:

﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِإِلَهِ إِبْلِيسِ أَبِي وَاسْتَكْبَرُوا كَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾

و چون به فرشتگان گفتیم برای آدم سجده کنید، پس به جز ابليس که سرباز زد و خود

را بزرگ یافت و از کافران شد [همه] به سجده درافتادند.

إِسْتَكْرَمْتُ سَعِيدًا. سعید را با کرامت یافتم.

إِحْتِرْ نَفْسَكَ: تَرِجمٌ إِلَى الْفَارِسِيَّةِ

... هُوَ أَنْشَأُكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَ اسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ... ﴿٦١﴾ هود: ٦١

... وَإِنِ اسْتَصْرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ ﴿٧٢﴾ الأنفال: ٧٢

خدم: استخدم: شهد: شاهد بود استشهد:

معنای مشهور باب‌های «افتعال»، «إنفعال» و «نفعُل»، مُطاوِعه (پذیرش اثر فعل) است؛

مثال: مَنَعَ الطَّبِيبُ الْمَرِيضَ عَنِ الْعَمَلِ، فَامْتَنَعَ.

پزشک، بیمار را از کار بازداشت و او از کار خودداری کرد(پذیرفت).

أَدَبَ الْوَالِدُ الطَّفْلَ، فَتَأَدَّبَ. پدر کودک را ادب کرد و او با ادب شد.

گَسَرَ الطَّفْلُ الزُّجَاجَ. کودک شیشه را شکست.

مفعول

مفعول

إِنْكَسَرَ الزُّجَاجُ: شیشه شکسته شد.

نَبَهْتُ الْمُجْرِمَ فَانْتَبَهَ. مجرم را آگاه ساختم و او آگاه شد.

۱—أَنْشَأَ: پدید آورد ۲—اسْتَعْمَرَكُمْ: خواستار آباد کردن از شما شد ۳—اسْتَصْرُوكُمْ: از شما یاری خواستند

اِخْتِرُ نَفْسَكَ: تَرْجِمٌ إِلَى الْفَارِسِيَّةِ

..... اِنْقَطَعَ: قَطَعَ:

..... اِنْبَعَثَ: بَعَثَ: فَرِسْتَاد

..... اِنْتَشَرَ: نَشَرَ: مُنْتَشِرٌ كَرَد

..... اِمْتَلَأَ: مَلَأَ:

..... تَفَتَّحَ: فَتَحَ:

عَلَمَ اللَّهُ الْإِنْسَانُ الْأَسْمَاءَ كُلُّهَا فَتَعَلَّمَ.

جَمَعْتُ زُمْلَائِي لِلِاصْطِفَافِ الصَّابَاحِيِّ، فَاجْتَمَعُوا.

الْفِعْلُ الْلَّازِمُ وَ الْفِعْلُ الْمُتَعَدِّي

پیش از آشنایی با فعل لازم و متعددی با مفهوم فعل، فاعل و مفعول آشنا شوید.

فعل، کلمه‌ای است که بر انجام کاری یا داشتن حالت در گذشته، حال یا آینده دلالت دارد.

فاعل، انجام دهنده کار یا دارنده حالت است.

مفعول، اسمی است که در زبان عربی معمولاً پس از فاعل می‌آید و کار بر آن انجام می‌شود.

گاهی مفعول جلوتر از فاعل می‌آید؛ مانند «كَ» در جمله: «شَاهَدَكَ الْأَسْتَاذُ فِي الْمَلَعِبِ الرِّيَاضِيِّ.»

فعلی که معنای آن با فاعل کامل می‌شود و به مفعول نیاز ندارد، فعل لازم نام دارد؛ مثال:

رَجَعَ جَوَادُ: جَوَاد بِرَكَشَت.

تَجَلِّسُ سَاجِدَةُ: سَاجِدَة می‌نشیند.

به فعلی که معنای آن با فاعل کامل نمی‌شود و به مفعول نیاز دارد، فعل متعددی گفته می‌شود؛ مثال:

أَرْسَلَ جَوَادُ رِسَالَةً: جَوَاد نامه‌ای را فرستاد.

يَقْطَعُ النَّجَارُ الْخَشَبَ: نجّار چوب را می‌برد.

إِخْتَيْرْ نَفْسَكَ: تَرِجمْ هَذِهِ الْجُمَلَ وَ عَيْنِ الْفِعْلِ الْمُتَعَدِّيِ.

١- تَحَدُّثْ هَذِهِ الظَّاهِرَةُ مَرَّتَيْنِ فِي السَّنَةِ.

٢- زَانَ اللَّهُ السَّمَاءَ بِأَنْجُمْ كَالْدُرِ.

٣- إِشْتَرَى وَالْدُ حَامِدٍ حَاسُوبًا لَهُ.

تَعَدِّي الْفِعْلِ إِلَى أَكْثَرِ مِنْ مَفْعُولٍ

برخي فعلها دو مفعول دارند؛ مانند آتى و أعطى: داد، جعل: قرار داد، رزق: روزی داد، ألس: پوشانید، بلغ: رسانید، صیر: گردانید، وجد: یافت، ظن و حسب: گمان کرد؛ سمی: نامید؛ وعد: وعد داد؛ مثال:

﴿وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا طَهٌ ٩٩ وَ از نزدِ خودمان به تو ذکری (قرآن) را داده‌ایم.

اندوه را شادی گردانیدم. صَيَرْتُ الْحُزْنَ سُرورًا.

دانش را سودمند یافتیم. وَجَدْنَا الْعِلْمَ نَافِعًا.

خانه را نزدیک پنداشتند. ظَلَّوْا الْبَيْتَ قَرِيبًا.

إِخْتَيْرْ نَفْسَكَ (تَرِجمْ هَذِهِ الْجُمَلَ، ثُمَّ عَيْنِ الْمَفْعُولَيْنِ فِي كُلِّ عِبَارَةٍ).

١- أَعْطَيْتُ الْعَامِلَ نُقُودًا أَمْسِ.

٢- لَا تَحْسَبْ كَلَامَ الْكَاذِبِ مُهِمًا.

٣- ظَنَّ الْأَسْتَادُ الطَّالِبَ مُجَاهِدًا.

٤- وَجَدْنَا الصَّبَرَ حَلَالَ الْمَشَاكِلِ.

٥- صَيَرَ الْمَطَرُ الْأَرْضَ بَعْدَ اغْبِرَارٍ حَضِرَةً.

در گروههای دو نفره شبیه گفت و گوی زیر را در کلاس اجرا کنید.

حوارٌ

(في قِسْمِ الْجَوازاتِ^١)

الْمُسَافِرُ الْإِيرانِيُّ

نَحْنُ مِنْ إِيرَانَ وَ مِنْ مَدِينَةِ زَابُلٍ.

أَشْكُرُكُ يَا سَيِّدِي.

أُحِبُّ هُذِهِ اللُّغَةَ. الْعَرَبِيَّةُ جَمِيلَةٌ.

سِتَّهُ: وَالِدَائِي وَ أَخْتَائِي وَ أَخْوَائِيٰ.

نَعَمْ؛ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْ بِطَاقَتِهِ بِيَدِهِ.

عَلَى عَيْنِي.

نَحْنُ جَاهِزُونَ^٤.

شُرُطِيُّ إِدَارَةِ الْجَوازاتِ

أَهْلًا وَ سَهْلًا بِكُمْ. مَنْ أَيِّ بَلَدٍ أَنْتُمْ؟

مَرَحَبًا بِكُمْ^٢. شَرَقْتُمُونَا.

ما شاءَ اللَّهُ! تَتَكَلَّمُ بِالْعَرَبِيَّةِ جَيِّدًا!

كَمْ عَدْدُ الْمُرَافِقِينَ^٤؟

أَهْلًا بِالضَّيْوِفِ. هَلْ عِنْدَكُمْ بَطَاقَاتُ^٦ الدُّخُولِ؟

الرُّجَالُ عَلَى الْيَمِينِ وَ النِّسَاءُ عَلَى الْيَسَارِ لِلتَّفْتِيشِ^٧.

رَجَاءً؛ إِجْعَلُوا جَوازَاتِكُمْ فِي أَيْدِيكُمْ.

- ١— جواز: گذرنامه ٢— مرحباً بكم: خوش آمدید ٣— شرقتم: مشرف فرمودید ٤— مُرافق: همراه
٥— والدائي و اختائي و أخوائي: پدر و مادرم، دو خواهرم و دو برادرم ٦— بطاقة: بلیت ٧— تفتيش: بازرسی
٨— جاهز: آماده

الْتَّمَرِينُ الْأَوَّلُ: عَيْنِ الْجُملَةِ الصَّحِيحَةِ وَغَيْرِ الصَّحِيحَةِ حَسْبَ الْحَقِيقَةِ وَالْوَاقِعِ. ✓ ✗

- ١- الْمِهْرَاجَانُ احْتِفَالٌ بِمُنَاسَبَةٍ جَمِيلَةٍ، كِمِهْرَاجَانِ الْأَزْهَارِ وَ مِهْرَاجَانِ الْأَفْلَامِ.
- ٢- الْلَّجُجُ نَوْعٌ مِنْ أَنْوَاعِ نُزُولِ الْمَاءِ مِنَ السَّمَاءِ يَنْزِلُ عَلَى الْجِبَالِ فَقَطْ.
- ٣- يَحْتَفِلُ الْإِيرَانِيُّونَ بِالنُّورُوزِ أَوَّلَ يَوْمٍ مِنْ أَيَّامِ السَّنَةِ الشَّمْسِيَّةِ.
- ٤- تَعِيشُ الْأَسْمَاكُ فِي النَّهَرِ وَ الْبَحْرِ وَ لَهَا أَنْوَاعٌ مُخْتَلَفَةٌ.
- ٥- الْأَعْصَارُ رِيحٌ شَدِيدَةٌ لَا تَنْتَقِلُ مِنْ مَكَانٍ إِلَى مَكَانٍ آخَرَ.

الْتَّمَرِينُ الثَّانِي: ضَعْ فِي الْفَرَاغِ فِعْلًا مُنَاسِبًا وَ عَيْنْ صِيغَتِهِ.

☐ إِغْفَرْ	☐ إِسْتَغْفِرْ	١- فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَ لِذَنِبِكَ الْغَافِرِ: ٥٥
☐ تَخْرُجْ	☐ تَتَخَرَّجْ	٢- سَوْفَ كُلُّنَا مِنَ الْمَدْرَسَةِ بَعْدَ ثَلَاثَ سَنَوَاتِ.
☐ قَطَعْ	☐ إِنْقَطَعْ	٣- إِلَهِي قَدْ رَجَائِي عَنِ الْخَلْقِ وَ أَنْتَ رَجَائِي.
☐ يَنْظُرْ	☐ يَنْتَظِرْ	٤- كَانَ صَدِيقِي وَالِدَهُ لِلرُّجُوعِ إِلَى الْبَيْتِ.
☐ سَلِمْنَا	☐ إِسْتَلَمْنَا	٥- أَنَا وَ زَمِيلِي رَسَائِلَ عَبْرٍ ^١ الْإِنْتِرِنِتِ.

١- عَبْرٌ: از راهِ

الْتَّمْرِينُ التَّالِثُ: تَرِجمُ الْآيَاتِ وَالْحَدِيثَيْنِ.

١- ﴿فَاسْتَغْفِرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ﴾ آل عمران : ١٣٥

٢- ﴿فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَإِنْتُمْ تَنْظِرُونَ إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ﴾ يوں : ٢٠

٣- ﴿وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ ...﴾ الْمُزَمَّل: ١٠

٤- النَّاسُ نِيَامٌ^١؛ فَإِذَا مَاتُوا اِنْتَبَهُوا^٢. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٥- إِنَّكُمْ مَسْؤُلُونَ حَتَّىٰ عَنِ الْبِقَاعِ^٣ وَالْبَهَائِمِ^٤. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

سنگ قبر بانو دکتر آنه ماری شیمل اسلام پژوه، خاورشناس و مولوی‌شناس آلمانی

آراسته به حدیث پیامبر اسلام ﷺ

١- نیام: خفتگان ٢- اِنْتَبَهُوا: بیدار شدن (بیدار شوند) ٣- بِقَاع: زمین‌ها ٤- بَهَائِم: چارپایان

الْتَّمْرِينُ الرَّابِعُ: عَيْنُ الْكَلِمَاتِ الْمُتَرَادِفَةِ وَالْمُتَضَادَةِ.

أَنْزَلَ / أَصْبَحَ / حَفَلَةً / رَقَعَ / صُعُودٌ / صَارَ / مِهْرَاجَانٌ / نُزُولٌ

/ / / / /

الْتَّمْرِينُ الْخَامِسُ: تَرْجِيمُ الْجُمَلِ التَّالِيَّةِ.

﴿سَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾

﴿يَعْرِفُونَهُم﴾

﴿إِغْسِلُوا وُجُوهَكُم﴾

﴿يَقُولُونَ سَمِعْنَا﴾

﴿وَلَا تَيَأسُوا﴾

﴿أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾

﴿إِرْجِعُ إِلَى رَبِّكِ﴾

﴿إِسْتَخْرَجَهَا﴾

﴿أَكَثُرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ﴾

﴿لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ﴾

﴿نَجْعَلُهُمْ أَئِمَّةً﴾

﴿ظَلَمْتُ نَفْسِي﴾

﴿يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ﴾

﴿وَأَتُرُكِ الْبَحْرَ﴾

﴿قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا﴾

﴿كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾

الْبَحْثُ الْعِلْمِيُّ

ابحث عن قصّةٍ قرآنيةٍ قصيرةٍ باللغةِ العربيَّةِ في الإنترنِتِ أوْ مجلَّةً أوْ كتاباً وَ ترجمُها إلى الفارسِيَّةِ، مُستَعيناً بِمعجمٍ عَربِيٍّ – فارسيٌّ.

آلدرُس الرَّابِعُ

وَلِبِحْمَلِ اللَّهِ وَلِكَافِرِهِ

﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّةٌ أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ﴾ الأنبياء : ٩٢
بی گمان این امت شماست؛ امتی یگانه و من پروردگار تان هستم، پس
مرا بپرستید.

النَّعَايُشُ السَّلْمِيُّ

لَقَدْ كَانَتْ رِسَالَةُ الْإِسْلَامِ عَلَى مَرْءُ الْعُصُورِ قَائِمَةً عَلَى أَسَاسِ الْمَنْطِقِ وَ اجْتِنَابِ أَيِّ إِسَاعَةٍ؛

فَإِنَّ اللَّهَ يَقُولُ:

وَ لَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَ لَا السَّيِّئَةُ إِدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي يَبْيَنُكَ وَ يَبْيَنُهُ

عَدَاوَةً كَانَهُ وَلِيُّ حَمِيمٌ ﴿١﴾ فُضْلَتْ : ٣٤

إِنَّ الْقُرْآنَ يَأْمُرُ الْمُسْلِمِينَ أَلَّا يَسْبُوا مَعْبُودَاتِ الْمُشْرِكِينَ وَ الْكُفَّارِ فَهُوَ يَقُولُ:

وَ لَا تَسْبُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيُسَبِّبُو اللَّهَ... ﴿٢﴾ الْأَنْعَامُ : ١٠٨

الْإِسْلَامُ يَحْرِمُ الْأَدِيَانَ الْإِلَهِيَّةَ؛ ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَ بَيْنَكُمْ

أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهُ وَ لَا نُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا﴾ آلُّ عِمَرَانَ : ٦٤

يُؤَكِّدُ الْقُرْآنُ عَلَى حُرْيَّةِ الْعَقِيَّدَةِ؛ ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ...﴾ الْبَقْرَةُ : ٢٥٦

لَا يَجُوزُ الْإِصْرَارُ عَلَى نِقَاطِ الْخِلَافِ وَ عَلَى الْعُدُوانِ، لِأَنَّهُ لَا يَنْتَفِعُ بِهِ أَحَدٌ؛ وَ عَلَى كُلِّ النَّاسِ

أَنْ يَتَعَايَشُوا مَعَ بَعْضِهِمْ تَعَايِشًا سِلْمِيًّا، مَعَ اخْتِفَاظِ كُلِّ مِنْهُمْ بِعَقَائِدِهِ؛ لِأَنَّهُ

كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدِيهِمْ فَرِحَونَ ﴿الرَّوْمَ : ٣٢﴾

الْأَبْلَادُ إِلَّا إِسْلَامِيَّةٌ مَجْمُوعَةٌ مِنَ الشُّعُوبِ الْكَثِيرَةِ، تَخْتَلِفُ فِي لُغَاتِهَا وَ أَلْوَانِهَا.

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَ أُنْثَى وَ جَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَ قَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ

أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَاكُمْ ﴿الْحُجَّرَاتُ : ١٣﴾

١- وَ نِيكَ وَ بَدِي برابر نیستند؛ [بَدِي رَا] به گونه‌ای که بهتر است دفع کن که آنگاه کسی که میان تو و او دشمنی هست، گویی دوستی صمیمی می‌شود.

٢- کسانی را که به جای خدا فرا می‌خوانند، دشنام ندهید که به خداوند دشنام دهند

يَأْمُرُنَا الْقُرْآنُ بِالْوَحْدَةِ.

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا... ﴿١٠٣﴾ آل عمران:

يَتَجَلَّ اتْهَادُ الْأُمَّةِ الْإِسْلَامِيَّةِ فِي صُورٍ كَثِيرَةٍ، مِنْهَا اجْتِمَاعُ الْمُسْلِمِينَ فِي مَكَانٍ وَاحِدٍ فِي الْحَجَّ. الْمُسْلِمُونَ خُمْسُ سُكَّانِ الْعَالَمِ، يَعِيشُونَ فِي مِسَاخَةٍ وَاسِعَةٍ مِنَ الْأَرْضِ مِنَ الصِّينِ إِلَى الْمُحِيطِ الْأَطْلَاسِيِّ.

قَالَ الْإِمَامُ الْخُمَيْنِيُّ رَحِمَهُ اللَّهُ: ... إِذَا قَالَ أَحَدٌ كَلَامًا يُفَرِّقُ الْمُسْلِمِينَ، فَاعْلَمُوا أَنَّهُ جَاهِلٌ أَوْ عَالِمٌ يُحَاوِلُ إِيْجَادَ التَّفْرِقَةِ بَيْنَ صُفُوفِ الْمُسْلِمِينَ. وَ قَالَ قَائِدُ نَا آيَةُ اللَّهِ الْخَامِنَيِّ: مَنْ رَأَى مِنْكُمْ أَحَدًا يَدْعُو إِلَى التَّفْرِقَةِ، فَهُوَ عَمِيلُ الْعَدُوِّ.

قائِمٌ : استوار، ایستاده	عَلَى مَرْعَى الْعُصُورِ : در گذر زمان	عَمِيلٌ : مزدور «جمع: عُملاء»	لَدَى : نزد «لَدَيْهِم: دارند»	مَعَ بَعْضٍ : با همدیگر	مِنْ دُونِ اللَّهِ : به جای خدا، به غیر خدا	يَتَجَلَّ : جلوه گر می شود	يَجُوزُ : جایز است	يَحْتَمِلُ : گرامی می دارد	يَسْتَوِي : برابر می شود	يُؤْكَدُ : تأکید می کند
--------------------------	--	-------------------------------	--------------------------------	-------------------------	---	----------------------------	--------------------	----------------------------	--------------------------	-------------------------

حَمِيمٌ : گرم و صمیمی	خِلَافٌ : اختلاف	خُمْسٌ : یک پنجم	دَعَا : فرا خواند، دعا کرد	«يَدْعُونَ : فرا می خوانند»	ذَكَرٌ : مرد، نر	سَبَّ : دشنام داد	سُكَّانٌ : ساکنان	سِلْمٰئِيٌّ : مُسَالِمَتْ آمِيز	سِلْمٌ : صلح»	سَوَاءٌ : یکسان
فَرَّقٌ : پراکنده ساخت	شَادٌ : سعاد	قَادَةٌ : رهبر «جمع: قَادِة»	حَبْلٌ : طناب «جمع: حِبال»	حُرَيْةٌ : آزادی						

أَتقَى : پرهیزگارترین	إِحْتِفَاظٌ : نگاه داشتن	أَشْرَكَ : شریک قرار داد	إِعْتَصَمَ : چنگ زد (با دست گرفت)	أَكْرَمٌ : گرامی ترین	أُنْثَى : زن، ماده	أَلَّا : که ن ... أَلَا نَعْبُدَ : که نپرسیتم	أَيْ إِسَاءَةٍ : هرگونه بدی	تَعَارَفَوا : یکدیگر را شناختند	تَعَايَشَ : همزیستی داشت	حُرَيْةٌ : آزادی

عَيْنِ الصَّحِيحَ وَالْخَطَأَ حَسَبَ نَصِّ الدَّرْسِ.

✓ ✗

- ١- يَجُوزُ الإِصْرَارُ عَلَى نِقَاطِ الْخِلَافِ وَالْعُدُوَانِ، لِلدِّفَاعِ عَنِ الْحَقِيقَةِ.
- ٢- رِسَالَةُ الْإِسْلَامِ قَائِمَةٌ عَلَى أَسَاسِ الْمَنْطِقِ وَاجْتِنَابِ الْإِسَاءَةِ.
- ٣- عَلَى كُلِّ النَّاسِ أَنْ يَتَعَايشُوا مَعَ بَعْضِهِمْ تَعَايُشًا سِلْمِيًّا.
- ٤- لِبَعْضِ الشُّعُوبِ فَضْلٌ عَلَى الْآخَرِينَ بِسَبِيلِ اللَّوْنِ.
- ٥- رُبُّ سُكَّانِ الْعَالَمِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ.

إِعْلَمُوا

الْفِعْلُ التَّلَاثِيُّ الْمَزِيدُ (٢)

در درس گذشته با چهار باب از باب‌های «ثلاثی مزید» آشنا شدیم.
با چهار باب دیگر ثالثی مزید (تفااعل، تفعیل، مُفَاعَلَة و إفعال) آشنا شوید.

الْمَصْدَر	الْأَمْر	الْمُضَارِع	الْمَاضِي	الْأَبْاب
تَشَابُه: همانند شدن	تَشَابُه: همانند شو	يَتَشَابَهُ: همانند می‌شود	تَشَابَهَ: همانند شد	تَفَاعُل
تَفْرِيْح: شاد کردن	فَرَّجُ: شاد کن	يُفَرِّجُ: شاد می‌کند	فَرَّجَ: شاد کرد	تَفْعِيل
مُجَالَسَه: همنشینی کردن	جَالِسٌ: همنشینی کن	يُجَالِسُ: همنشینی می‌کند	جَالَسَ: همنشینی کرد	مُفَاعَلَة
إِخْرَاج: بیرون آوردن	أَخْرَجْ: بیرون بیاور	يُخْرِجُ: بیرون می‌آورد	أَخْرَجَ: بیرون آورد	إِفْعَال

تَرِجمَ الْأَفْعَالُ التِّلْكَيَّةُ الْمَزِيدَةُ، وَ اَكْتُبْ بَابَهَا.

باب

يَتَعَامِلُ:

تَعَامِلَ:

مُضَارِعٌ

مَاضِيٌّ

تَعَامِلٌ: داد و ستد کردن

تَعَامِلٌ:

مَصْدَرٌ

امْرٌ

يُعْلَمُ:

عَلَمَ:

مُضَارِعٌ

مَاضِيٌّ

تَعْلِيمٌ: یاد دادن

عَلَمٌ:

مَصْدَرٌ

امْرٌ

يُكَاتِبُ:

كَاتَبَ:

مُضَارِعٌ

مَاضِيٌّ

مُکَاتَبَةٌ: نامه‌نگاری کردن

كَاتِبٌ:

مَصْدَرٌ

امْرٌ

يُدْخِلُ:

أَدْخَلَ:

مُضَارِعٌ

مَاضِيٌّ

إِدْخَالٌ: داخـل کرـدن

أَدْخِلٌ:

مَصْدَرٌ

امْرٌ

در درس پیش دانستیم که معنای فعل‌های هم‌ریشهٔ ثلاثی مجرّد با ثلاثی مزید فرق دارد. معنای مشهور دو بابِ إفعال و تَفعیل تبدیل معنای فعل از لازم به متعدد است؛ مثال:

نَزَلَ: پایین آمد نَزَلَ: پایین آورد وَصَلَ: رسید
خَرَجَ: بیرون آمد أَخْرَجَ: بیرون آورد جَلَسَ: نشست أَجْلَسَ: نشانید (بابِ إفعال)
نَزَلَ حامِدٌ مِنْ فَوْقِ الْفَرَسِ؛ وَلِكِنْ خَافَ مَاجِدُ وَ مَا نَزَلَ؛ فَأَنْزَلَهُ وَالدُّهُ.
حامد از روی اسب **پیاده شد**؛ ولی ماجد ترسید و پیاده نشد؛ و پدرس او را **پیاده کرد**.

مثال‌های زیر، معانی دیگری از این ابواب را نشان می‌دهند.

﴿... وَ قَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَ قَطَعْنَ أَيْدِيهِنَّ ...﴾ یوسف: ۳۱

گفت: بر آنان درآی و وقتیکه [زنان] او را دیدند، وی را **بزرگ یافتند** و [از هیجان] دستانشان را **سخت بریدند**.

أَوْرَقَ الشَّجَرُ. درخت دارای برگ شد.

طَوَّفَ صَدِيقِي. دوستم بسیار طواف کرد.

إِخْتِرْ نَفْسَكَ: (للترجمة)

فَهَمَ:	فَهِمَ:	قَرْبَ:	قَرْبَ:
عَرَفَ:	عَرَفَ:	أَفْرَغَ:	فَرَغَ:
أَضْحَكَ:	ضَحِكَ:	أَذْخَلَ:	دَخَلَ:

معنای مشهور دو بابِ مُفَاعَلَة و تَفَاعُل مشارکت است؛ مثال:

ضارب فُؤادْ هِشَامًا. فؤاد با هشام زد و خورد کرد.

تضارب فُؤادْ و هِشَام: فؤاد و هشام یکدیگر را زندد.

جَالَسُوا: همنشینی کردند	جَلَسُوا: نشستند
كَاتَبُوا: نامه‌نگاری کردند	كَتَبُوا: نوشتند
تَدَافَعُوا: هم‌دیگر را هُل دادند	دَفَعُوا: هُل دادند
تَهَاجَمُوا: به یکدیگر حمله کردند	هَجَمُوا: حمله کردند

مثال‌های زیر، معانی دیگری از این ابواب را نشان می‌دهد:

﴿هُمُ الْعَدُوُ فَاحْذِرُهُمْ قاتَلُهُمُ اللَّهُ أَلِّيْهِ الْمُنَافِقُونَ﴾^۴

آنان همان دشمنند؛ پس از آنها حذر کن؛ خدا آنها را بکشد!

تَجَاهَلُوا: خود را به نادانی زندن.

إِخْتِرْ نَفْسَكَ: (للترجمة)

ضرَبُوا: ضَارَبُوا:
عاشوَا: تَعَايَشُوا:
تصادَموا: تَفَاخَرُوا:
أَجْلَسَ: أَنْزَلَ:
نَدَّمَ: قَرَّبَ:
نصرُوا: نَاصَرُوا:
ضرَبُوا: تَضَارَبُوا:
كَاتَبُوا: جَادَلُوا:
أَوْصَلَ: أَرْكَبَ:
نَقَصَ: فَرَّحَ:

در گروه‌های دو نفره شبیه گفت و گوی زیر را در کلاس اجرا کنید.

حوارٌ

(في صَالَةِ التَّفْتِيْشِ بِالْجَمَارِكِ^٢)

آلِزَائِرُ	شُرْطُيُّ الْجَمَارِكِ
عَلَى عَيْنِي، يَا أَخِي، وَلِكُنْ مَا هِيَ الْمُشْكِلَةُ؟	إِجْلِبِي هَذِهِ الْحَقِيقَيَّةَ إِلَيْ هُنَا.
لَا بَأْسَ.	تَفْتِيْشٌ بَسِيْطٌ.
لِأَسْرَتِي.	عَفْوًا؛ لِمَنْ هَذِهِ الْحَقِيقَيَّةُ؟
تَفْضُلٌ، حَقِيقَيَّتِي مَفْتُوحَةٌ لِلتَّفْتِيْشِ.	إِفْتَاحِيَّهَا مِنْ فَضْلِكِ ^٣ .
فُرْشَاةُ الْأَسْنَانِ وَالْمَعْجُونُ وَالْمِنْشَقَةُ وَالْمَلَاسُ ...	مَاذَا فِي الْحَقِيقَيَّةِ؟
لَيْسَ كِتَابًا؛ بَلْ دَفْتُرُ الْذِكْرِيَّاتِ ^٤ .	مَا هَذَا الْكِتَابُ؟
حُبُوبُ مُهَدَّدَةٍ، عِنْدِي صُدَاعٌ.	مَا هَذِهِ الْحُبُوبُ؟
وَلِكُنْ أَنَا بِحَاجَةٍ إِلَيْهَا جِدًّا.	هَذِهِ، غَيْرُ مَسْمُوَّةٍ.
شُكْرًا.	لَا بَأْسَ.
فِي أَمَانِ اللَّهِ.	إِجْمَعِيَّهَا وَأَذْهَبِي.

١- صَالَة: سالن ٢- جَمَارِك: گمرک ٣- مِنْ فَضْلِك: لطفاً ٤- ذِكْرِيَّات: خاطرات

التمرين الأول: أيٌّ كَلِمَةٍ مِنْ كَلِمَاتِ الْمُعْجَمِ، تُنَاسِبُ التَّوْضِيحاَتِ التَّالِيَّةَ؟

- ١— رَئِيسُ الْبِلَادِ، الَّذِي يَأْمُرُ الْمَسْؤُولِيْنَ وَ يَنْصَحُهُمْ لِإِدَاءِ واجِباتِهِم.
- ٢— تَعْرُفُ الْبَعْضُ عَلَى الْبَعْضِ الْآخَرِ.
- ٣— الَّذِي يَعْمَلُ لِمَصْلَحةِ الْعَدُوِّ.
- ٤— جُزْءٌ واحِدٌ مِنْ خَمْسَةٍ.

التمرين الثاني: ضَعْ فِي الْقِرَاغِ كَلِمَةً مُنَاسِبَةً مِنَ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَّةِ. «كَلِمَتَانِ زَائِدَتَانِ»

- ١— جَوَالٌ تَفْرُغُ بَطْرَيَّتُهُ خِلَالَ نِصْفِ يَوْمٍ.
- ٢— زُمَلَائِيٌّ فِي الدَّرْسِ عَلَى حَدٍّ .
- ٣— لا يَقْبِلُ الإِيرَانِيُّ أَيِّ ضَغْطٍ.
- ٤— لا تَعْبُدُوا اللَّهَ أَحَدًا.

الَّتَّمْرِينُ الثَّالِثُ: تَرْجِمْ إِلَى الْفَارِسِيَّةِ. (هَلْ تَعْلَمُ أَنَّ...)

١— ... الزَّرَافَةُ لَا تَنَامُ فِي الْيَوْمِ الْوَاحِدِ إِلَّا أَقْلَ مِنْ ثَلَاثَيْنَ دَقِيقَةً وَ عَلَى ثَلَاثَ مَرَاحِلٍ؟

٢— ... مَقْبَرَةُ «وَادِي السَّلَامِ» فِي النَّجَفِ الْأَشْرَفِ مِنْ أَكْبَرِ الْمَقَابِرِ فِي الْعَالَمِ؟

٣— ... الصِّينُ أَوْلُ دَوْلَةٍ فِي الْعَالَمِ اسْتَخَدَمَتْ نُقُودًا وَرَقِيَّةً؟

٤— ... الْفَرَسُ قَادِرٌ عَلَى النَّوْمِ وَاقِفًا عَلَى أَقْدَامِهِ؟

٥— ... أَكْثَرُ فيتامين C لِلْبُرْتُقَالِ فِي قِشرِهِ؟

الَّتَّمْرِينُ الرَّابِعُ: تَرْجِمِ الْآيَاتِ وَ اكْتُبْ نَوْعَ الْأَفْعَالِ وَ صِيغَتِهَا، ثُمَّ عَيْنِ الْأَفْعَالِ الْمُتَعَدِّيَّةِ.

١- ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الشَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُم﴾ البَقَرَةُ: ٢٢

٢- ﴿الَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ الْبَقَرَةُ: ٢٥٧

٣- ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَ اسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ﴾ غَافِرٌ: ٥٥

٤- ﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلَ﴾ الْإِسْرَاءُ : ١٠٥

التمرين الخامس: ترجم أفعال هذا الجدول و مصادرها.

الأمرُ	المصدرُ	المضارعُ	الماضي
أنتِجْ:	إنتاج:	يُنْتَجُ:	أنَّتَجَ:
شَجَعْ:	تَشْجِيع:	يُشَجِّعُ:	شَجَعَ:
ساعِدْ:	مُساعدة:	يُساعِدُ:	ساعَدَ:
اسْتَلَمْ:	استلام:	يَسْتَلِمُ:	اسْتَلَمَ:
اسْتَخْدِمْ:	استخدام:	يَسْتَخْدِمُ:	اسْتَخْدَمَ:
انْتَفَعْ:	انتفاع:	يَنْتَفِعُ:	انْتَفَعَ:
تَعَلَّمْ:	تعلم:	يَتَعَلَّمُ:	تَعَلَّمَ :
انْكَسَرْ:	انكسار:	يَنْكَسِرُ:	انْكَسَرَ:

آلدرُسُ الْخَامِسُ

﴿ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ هُوَ الْغَنِيُّونَ: ٢٠﴾
بگو در زمین بگردید و بنگرید چگونه [خداؤند] آفرینش را آغاز کرد.

﴿هَذَا خَلْقُ اللَّهِ﴾ لقمان: ١١

الْغَوَاصُونَ الَّذِينَ ذَهَبُوا إِلَى أَعْمَاقِ الْمُحِيطِ لَيْلًا، شَاهَدُوا مِئَاتِ الْمَصَابِيحِ
الْمُلَوَّنَةِ الَّتِي يَنْبَعِثُ ضَوْءُهَا مِنَ الْأَسْمَاكِ الْمُضَيَّةِ، وَ تُحَوِّلُ ظَلَامَ الْبَحْرِ
إِلَى نَهَارٍ مُضِيءٍ يَسْتَطِيعُ فِيهِ الْغَوَاصُونَ التِّقَاطُ صُورٍ فِي أَضْوَاءِ
هَذِهِ الْأَسْمَاكِ. إِكْتَشَفَ الْعُلَمَاءُ أَنَّ هَذِهِ الْأَضْوَاءَ تَبَعُثُ مِنْ نَوْعٍ
مِنَ الْبَكْتِيرِيَا الْمُضَيَّةِ الَّتِي تَعِيشُ تَحْتَ عَيْنِ تِلْكَ الْأَسْمَاكِ. هَلْ
يُمْكِنُ أَنْ يَسْتَفِيدَ الْبَشَرُ يَوْمًا مِنْ تِلْكَ الْمُعِجَزَةِ الْبَحْرِيَّةِ، وَ يَسْتَعِينَ
بِالْبَكْتِيرِيَا الْمُضَيَّةِ لِإِنَارَةِ الْمُدُنِ؟

رُبَّمَا يَسْتَطِيعُ ذَلِكَ، لِأَنَّهُ «مَنْ طَلَبَ شَيْئًا وَ جَدَ وَ جَدَ».

إِنَّ لِسَانَ الْقِطْ سِلاْحٌ طِبِّيٌّ دَائِمٌ، لِأَنَّهُ مَمْلُوءٌ بِعُجُودٍ
تُفَرِّزُ سَائِلًا مُطَهِّرًا، فَيُلْعَقُ الْقِطُّ جُرْحَهُ عِدَّةَ مَرَّاتٍ حَتَّى يَلْتَمِمُ.

إِنَّ بَعْضَ الطَّيُورِ وَ الْحَيَوانَاتِ تَعْرِفُ بِغَرِيرِهَا
الْأَعْشَابِ الْطَّبِّيَّةِ وَ تَعْلَمُ كَيْفَ تَسْتَعِمِلُ الْعُشَبَ الْمُنَاسِبَ

لِلْوِقَايَةِ مِنَ الْأَمْرَاضِ الْمُخْتَلِفَةِ؛ وَ قَدْ ذَكَرْتُ هَذِهِ الْحَيَوانَاتُ الْإِنْسَانَ عَلَى الْخَوَافِقِ الْطَّبِّيَّةِ
لِكَثِيرٍ مِنَ النَّبَاتَاتِ الْبَرِّيَّةِ وَ غَيْرِهَا.

إِنَّ أَغْلَبَ الْحَيَوانَاتِ إِضَافَةً إِلَى امْتِلَاكِهَا لِلْلُّغَةِ خَاصَّةً بِهَا،
تَمْلِكُ لُغَةً عَامَّةً تَسْتَطِيعُ مِنْ خِلَالِهَا أَنْ تَتَفَاهَمَ مَعَ بَعْضِهَا،
فَلِلْغُرَابِ صَوْتٌ يُحَذِّرُ بِهِ بَقِيَّةَ الْحَيَوانَاتِ حَتَّى تَبَعِدَ سَرِيعًا
عَنْ مِنْطَقَةِ الْخَطَرِ، فَهُوَ بِمَنْزِلَةِ جَاسُوسٍ مِنْ جَوَاسِيسِ الْغَابَةِ.

لِلْبَطَةِ غَدَّةٌ طَبِيعِيَّةٌ بِالْفُرْبِ مِنْ ذَئِبَهَا تَحْتَوِي
زَيْتًا خَاصًا تَنْشُرُهُ عَلَى جِسْمِهَا فَلَا يَتَأَذَّرُ جِسْمُهَا بِالْمَاءِ.

تَسْتَطِيعُ الْحِرْبَاءُ أَنْ تُدِيرَ عَيْنَيْهَا فِي
اتِّجَاهَاتٍ مُخْتَلِفَةٍ دُونَ أَنْ تُحَرِّكَ رَأسَهَا وَ هِيَ تَسْتَطِيعُ
أَنْ تَرَى فِي اتِّجَاهَيْنِ فِي وَقْتٍ وَاحِدٍ.

لَا تَحْرُكْ عَيْنُ الْبُومَةِ، فَإِنَّهَا ثَابِتَةٌ، وَلَكِنَّهَا تُعَوْضُ هَذَا النَّقْصَ بِتَحْرِيكِ رَأْسِهَا
فِي كُلِّ جِهَةٍ وَ تَسْتَطِيعُ أَنْ تُدِيرَ رَأْسَهَا مِتَّيْنِ وَ سَبْعِينَ دَرَجَةً دُونَ أَنْ تُحَرِّكَ جِسْمَهَا.

زَيْت: روغن «جمع: زُبُوت»	بَرِّي: خشکی، زمینی	اِبْتَعَدَ: دور شد
سَارَ: حرکت کرد، به راه افتاد	بَطَّ، بَطَّة: اردک	حَتَّى تَبْتَعِدَ: تا دور شود»
سَائِل: مایع	بَكْتِيرِيَا: باکتری	اِتْجَاه: جهت
ضَوْء: نور «جمع: أَضْوَاء»	بُوم، بُومَة: جغد	أَدَارَ: چرخاند، اداره کرد
ظَلَام: تاریکی	تَأَثَّرَ: تحت تأثیر قرار گرفت	«أَنْ تُدِيرَ: که بچرخاند»
عَوْضَ: جبران کرد	تَحْتَوي: در بر دارد	«أَنْ تَرَى: که ببیند»
قِطْ: گربه	تَحْرَكَ: حرکت کرد	إِسْتَفَادَة: بهره بُرد
لَعِقَ: لیسید	تَنَسُّرُ: پخش می کند	«أَنْ يَسْتَفِيدَ: که بهره ببرد»
مُضِيء: نورانی	جُرْح: زخم	إِضَافَةً إِلَى: افزون بر
مُظَهَّر: پاک کننده	حَرَكَ: حرکت داد	أَعْشَاب طِبِّيَّة: گیاهان دارویی
وِقَايَة: پیشگیری	حَوَّلَ: تبدیل کرد	مفرد: عُشْب طِبِّيَّ»
مَلَكَ: مالک شد، دارد، فرمانروایی کرد	حِرْباء: آفتاب پرست	أَفْرَزَ: ترشح کرد
يَسْتَطِيعُ: می تواند	دَلَّ: راهنمایی کرد	إِلْتَامَ: بهبود یافت
يَسْتَعِينُ بِـ: از ... یاری می جوید	دُونَ أَنْ: بـ آنکه	«أَنْ يَلْتَمِمَ: تا بهبود یابد»
يَبْعِثُ: فرستاده می شود	«دُونَ أَنْ تُحرَكَ: بـ آنکه حرکت	إِتِقَاطُ صُورٍ: عکس گرفتن
	بِدْهَدَهْ»	إِمْتِلاَك: دارابودن، مالک بودن
	ذَنَب: دُم «جمع: أَذْنَاب»	إِنَارَة: نورانی کردن

عَيْنِ الْجُمْلَةِ الصَّحِيحَةِ وَ غَيْرِ الصَّحِيحَةِ حَسَبَ الْحَقِيقَةِ وَ الْوَاقِعِ.

١- لِلرِّراْفَةِ صَوْتٌ يُحَدِّرُ الْحَيَوانَاتِ حَتَّى تَبْتَعِدَ عَنِ الْخَطَرِ.

٢- تَسْتَطِيعُ الْحِرَباءُ أَنْ تُدِيرَ عَيْنَيهَا فِي اِتْجَاهٍ وَاحِدٍ فَقَط.

٣- تُحَوِّلُ الْأَسْمَاكُ الْمُضِيءَ ظَلَامَ الْبَحْرِ إِلَى نَهَارٍ مُضِيءٍ.

٤- لِسَانُ الْقِطْ مَمْلُوءٌ بِعُدَدٍ تُفْرِزُ سَائِلًا مُظَهَّرًا.

٥- لَا تَعِيشُ أَحْيَاءٌ مَائِيَّةٌ فِي أَعْمَاقِ الْمُحِيطِ.

٦- يَتَحَرَّكُ رَأْسُ الْبُومَةِ فِي اِتْجَاهٍ وَاحِدٍ.

اعلموا

«الْجُمَلَةُ الْفُعْلِيَّةُ»

به جمله «يَغْفِرُ اللَّهُ الذُّنُوبَ». جمله فعلیه گفته می‌شود؛ زیرا با فعل شروع شده است.

الگوی جمله فعلیه این است:

يَغْفِرُ اللَّهُ الذُّنُوبَ.

فعل فاعل گاهی مفعول

«الْجُمَلَةُ الْأَسْمَيَّةُ»

دو جمله «اللَّهُ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ». و «اللَّهُ غَافِرُ الذُّنُوبِ». با اسم شروع شده‌اند. به چنین

جمله‌هایی «جمله اسمیه» گفته می‌شود.

الگوی جمله اسمیه این است:

اللَّهُ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ.

خبر مبتدا

به جمله «اللَّهُ عَالِمٌ». جمله اسمیه گفته می‌شود؛ زیرا با اسم شروع شده است.

مبتدا و خبر تقریباً همان نهاد و گزاره در دستور زبان فارسی است.

مبتدا، اسمی است که معمولاً در ابتدای جمله می‌آید و درباره آن خبری داده می‌شود.

خبر، بخش دوم جمله اسمیه است و درباره مبتدا گزارش می‌دهد.

شناخت اجزای جمله در ترجمه به ما کمک می‌کند.

عَيْنُ الْجُمْلَةِ الْفِعْلِيَّةِ وَالِاسْمِيَّةِ، ثُمَّ عَيْنُ الْمَحَلِ الْإِعْرَابِيِّ لِلْكَلِمَاتِ الْمُلَوَّنَةِ.^۱

- ۱- **يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ** آتُور : ۲۴ خدا برای مردم مثال ها می زند.
 - ۲- **إِضَاعَةُ الْفُرْصَةِ غُصَّةٌ**. أمیر المؤمنین علیؑ تباہ کردن فرصت اندوه است.
- گاهی مبتدا و خبر (نهاد و گزاره) و نیز فاعل و مفعول، صفت یا مضاف اليه می گیرند و خودشان موصوف و مضاف می شوند؛ مثال:

سینه های آزادگان گورهای رازهاست. **صُدُورُ الْأَحْرَارِ قُبُورُ الْأَسْرَارِ.**
مبتدا مضاف اليه خبر مضاف اليه

کشاورز کوشای درختان سیب می کارد. **يَزَرُعُ الْفَلَاحُ الْمُجِدُ أَشْجَارَ التَّفَاقِحِ.**
فعل فاعل مفعول صفت مضاف اليه

ترَجِيمُ الْأَحَادِيثِ ثُمَّ عَيْنُ الْمَحَلِ الْإِعْرَابِيِّ لِلْكَلِمَاتِ الْمُلَوَّنَةِ.

۱- **الْحَسْدُ يَا كُلُّ الْحَسَنَاتِ كَمَا تَأْكُلُ النَّارَ الْحَطَبَ.** رسول الله ﷺ

۲- ما قَسَمَ اللَّهُ لِلْعِبَادِ شَيْئًا أَفْضَلَ مِنَ الْعُقْلِ. رسول الله ﷺ

۳- **ثَمَرَةُ الْعِلْمِ إِخْلَاصُ الْعَمَلِ.** أمیر المؤمنین علیؑ

۱- منظور از «عَيْنُ الْمَحَلِ الْإِعْرَابِيِّ» فقط تعین نقش کلمه در جمله است؛ مانند مبتدا، خبر، فاعل، مفعول، مضاف اليه، صفت و

۲- صدور : سینه ها ۳- احرار: آزادگان ۴- قَسَمَ وَ قَسَمٌ: تقسیم کرد

در گروه‌های دو نفره شبیه گفت و گوی زیر را در کلاس اجرا کنید.

حوارُ

(مَعَ سَائِقِ سَيَارَةِ الْأُجْرَةِ)

سَائِقُ سَيَارَةِ الْأُجْرَةِ

أَنَا فِي خِدْمَتِكُمْ. تَفَضَّلُوا.

أَطْنُ الْمَسَافَةَ سَبْعَةً وَ ثَلَاثِينَ كِيلُومِترًا.
عَجِيبٌ؛ لِمَ تَذَهَّبُونَ إِلَى الْمَدَائِنِ؟

لِأَنَّهُ لَا يَذَهَّبُ إِلَى الْمَدَائِنِ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْ
الزُّوَّارِ.

زِيَارَةُ مَقْبُولَةٍ لِلْجَمِيعِ! أَتَعْرِفُ مَنْ هُوَ
سَلَمَانُ الْفَارِسِيُّ أَمْ لَا؟

أَحْسَنْتَ!

وَهَلْ لَكَ مَعْلُومَاتٌ عَنْ طَاقِ كِسْرَى؟

ماشَاءَ اللَّهُ!

بَارَكَ اللَّهُ فِيهِ!

مَعْلُومَاتُكَ كَثِيرَةٌ!

السَّائِحُ

أَيُّهَا السَّائِقُ، نُرِيدُ أَنْ نَذَهَّبَ إِلَى الْمَدَائِنِ.

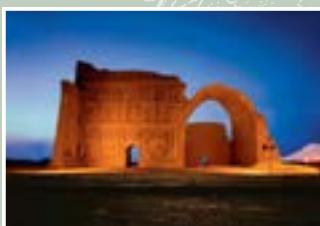
كَمِ الْمَسَافَةُ مِنْ بَغْدَادَ إِلَى هُنَاكَ؟

لِزِيَارَةِ مَرْقَدِ سَلَمَانَ الْفَارِسِيِّ وَ مُشَاهَدَةِ طَاقِ كِسْرَى؛
لِمَاذَا تَتَعَجَّبُ؟!

فِي الْبِدَايَةِ تَشَرَّفَنَا بِزِيَارَةِ الْعَتَبَاتِ الْمُقَدَّسَةِ فِي الْمُدُنِ
الْأَرَبَعَةِ گَرِبَلَاءَ وَ النَّجَفِ وَ سَامَرَاءَ وَ الْكَاظِمِيَّةِ.

تَعَمْ؛ أَعْرِفُهُ، إِنَّهُ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ
وَ أَصْلُهُ مِنْ إِصْفَهَانَ.

بِالْتَّأْكِيدِ؛ إِنَّهُ أَحَدُ قُصُورِ الْمُلُوكِ السَّاسَانِيَّينَ قَبْلِ الإِسْلَامِ.
قَدْ أَنْشَدَ شَاعِرَانِ كَبِيرَانِ قَصِيدَتَيْنِ عِنْدَ مُشَاهَدَتِهِمَا
إِيَوَانَ كِسْرَى؛ الْبُحْتَرِيُّ مِنْ أَكْبَرِ شُعُرَاءِ الْعَرَبِ، وَ خَاقَانِيُّ،
الشَّاعِرُ الْأَيْرَانِيُّ.

١- أَحْسَنْتَ: آفرين ٢- قَدْ أَنْشَدَ: سروده است ٣- بَارَكَ اللَّهُ فِيهِ: آفرين بر تو

التمرين الأول: أيُّ كَلِمَةٍ مِنَ الْكَلِمَاتِ الْمُعَجَمِ، تُنَاسِبُ التَّوْضِيحاَتِ التَّالِيَّةَ؟

- ١- طَائِرٌ يَسْكُنُ فِي الْأَمَاكِنِ الْمَتَوَكِّلَةِ يَنَامُ فِي النَّهَارِ وَيَخْرُجُ فِي اللَّيلِ.
- ٢- عَضُوٌ خَلْفَ جَسْمِ الْحَيَّوَانِ يُحَرِّكُهُ غَالِبًاً لِطَرَدِ الْحَشَراتِ.
- ٣- بَاتَاتُ مُفَيَّدَةٌ لِلْمُعَالَجَةِ نَسْتَفِيدُ مِنْهَا كَدوَاءً.
- ٤- طَائِرٌ يَعِيشُ فِي الْبَرِّ وَالْمَاءِ.
- ٥- عَدَمُ وُجُودِ الضَّوءِ.
- ٦- نَشْرُ النُّورِ.

التمرين الثاني: عِيِّنِ الْكَلِمَاتِ الْمُتَرَادِفَةِ وَالْمُتَضَادَّةِ.

\neq	=
سلم حرب	استطاع قدر
إحسان إساءة	اقتراب ابتعد
ظلم ضياء	بني صنع
تفرق تجمع	فتح أغلق
عالِم جاهل	غَيْم سحاب
قرب بعد	واقف جالس
من فضلك رجاء	مسرور حزين
جاهز حاضر	سائل جامد

الْتَّمْرِينُ الثَّالِثُ: أكْتُبْ اسْمَ كُلّ صُورَةٍ فِي الْفَرَاغِ ، ثُمَّ عَيْنِ الْمَطْلُوبَ مِنْكَ.

الْبَطُّ / الْكِلَابِ / الْعُرَابُ / الطَّاوُوسِ / الْحِرَباءُ / الْبَقَرَةُ

١- تُعْطِي الحَلِيبَ . ٢- يُرِسلُ أَخْبَارَ الْغَابَةِ . ٣- ذَنَبُ جَمِيلٌ .

٤- ذَاتُ عُيُونٍ مُّتَحَرِّكَةٍ . ٥- الشُّرْطُ يَحْفَظُ الْأَمْنَ بِ طَائِرٌ جَمِيلٌ .

١- الْفَاعِلُ: ٢- الْمَفْعُولُ: ٣- الْمُضَافَ إِلَيْهِ:

٤- الْصَّفَةُ: ٥- الْمُبَدَّأُ: ٦- الْجَبَرُ:

التمرين الرابع: ترجم الآيات ثم عين الفعل و الفاعل و المفعول في الكلمات الملوقة.

١- ﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ الفتح: ٢٦

٢- ﴿لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شاءَ اللَّهُ﴾ الأعراف: ١٨٨

٣- ﴿وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ﴾ يس: ٧٨

٤- ﴿وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا﴾ الگھف: ٤٩

٥- ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ﴾ البقرة: ١٨٥

١- سكينة: آرامش ٢- ضر: زيان ٣- يسر: آسانی

الَّتَّمْرِينُ الْخَامِسُ: تَرِجمَ الْأَحَادِيثُ ثُمَّ عَيْنَ الْمُبْتَدَأُ وَالْخَبَرُ .

١- أَكَدَمٌ^١ عَلَى السُّكُوتِ خَيْرٌ مِّن النَّدَمِ عَلَى الْكَلَامِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٢- أَكْبَرُ الْحُمْقٌ^٢ الْإِغْرَاقُ فِي الْمَدْحِ وَالْذَّمِ^٣. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٣- سَيِّدُ الْقَوْمِ خَادِمُهُمْ فِي السَّفَرِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٤- الْعِلْمُ صَيْدٌ وَالْكِتَابَةُ قَيْدٌ^٤. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٥- الْصَّلَاةُ مِفْتَاحُ كُلِّ خَيْرٍ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

١- نَدَمٌ: پشیمانی ٢- حُمْقٌ: نادانی ٣- ذَمٌ: نکوهش ٤- قَيْدٌ: بند

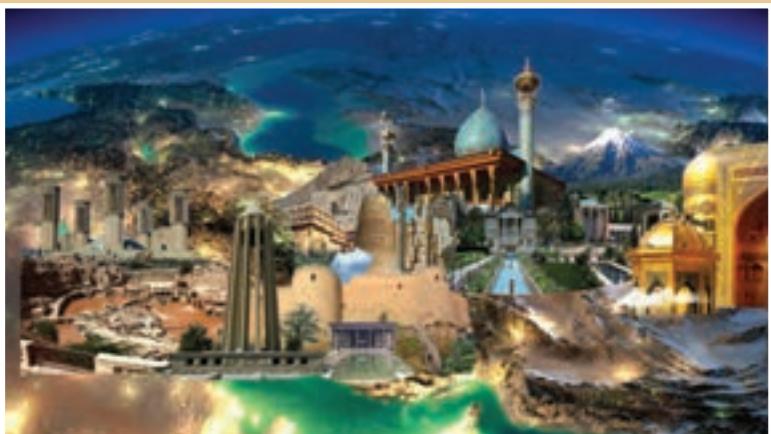
الْبَحْثُ الْعِلْمِيُّ

ابحث عن نصٍّ قصيرٍ علميٍّ باللغة العربية حول خلق الله، ثم ترجمته إلى الفارسية،
مستعيناً بمعجم عربيٍّ - فارسيٍّ.

زَرْين گُلَا في مُحَافَظَةِ مازندران

آلَّدْرُسُ السَّادِسُ

﴿ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ﴾

فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الدِّينِ مِنْ قَبْلِهِ الرَّوْمُ:

بگو در زمین بگردید و بنگرید سرانجام پیشینیان چگونه بوده است.

المَعَالِمُ الْخَلَابَةُ

إِنَّ إِيرَانَ مِنَ الدُّولِ الْجَمِيلَةِ فِي الْعَالَمِ وَ الْمَشْهُورَةِ بِالْكَثِيرِ مِنَ الْمَنَاطِقِ الْخَلَابَةِ وَ الْمَعَالِمِ التَّارِيخِيَّةِ وَ الْقَوْفَافِيَّةِ؛ وَ فِيهَا صِنَاعَاتٌ يَدَوِيَّةٌ تَجِذِبُ السَّائِحِينَ مِنْ كُلِّ الْعَالَمِ. شَهِدَتْ إِيرَانُ فِي السَّنَوَاتِ الْأُخِيرَةِ نُمُواً مَلْحُوظًا فِي السِّيَاحَةِ، فَهِيَ تَسْتَطِيعُ أَنْ تَحْصُلَ مِنَ السِّيَاحَةِ عَلَى ثَرَوَةٍ عَظِيمَةٍ بَعْدَ النُّفُطِ. يَرَى بَعْضُ السَّائِحِينَ إِيرَانَ بَلَدًا مُمْتَازًا لِقَضَاءِ الْعُطْلَاتِ.

قَامَتْ مُنَظَّمَةُ الْيُونِسْكُو بِتَسْجِيلِ مُدْنٍ وَ مَنَاطِقَ ثَقَافِيَّةٍ وَ تَارِيخِيَّةٍ إِيرَانِيَّةٍ فِي قَائِمَةِ التُّرَاثِ الْعَالَمِيِّ؛ لِأَنَّهَا تَجِذِبُ كَثِيرًا مِنَ السَّائِحِينَ إِلَيْهَا.

مِنَ الْأَثَارِ وَ الْمَعَالِمِ التَّارِيخِيَّةِ فِي إِيرَان: مَرْقُدُ الْإِمَامِ الرَّضا عَلَيْهِ الْكَفَافُ وَ مَرْقُدُ الْفِرَدوْسِيِّ فِي مَشْهَدِ، وَ مَرْقُدُ السَّيِّدَةِ مَعْصُومَةَ عَلَيْهِ الْكَفَافُ بِمَدِينَةِ قُمْ وَ آثارُ بَرْسَبُولِيسِ وَ مَقَبَّرَتَا حَافِظٍ وَ سَعْدِيٍّ فِي مُحَافَظَةِ فَارِسِ، وَ «طَاقُ بُسْتَان» وَ «كَتِيَّةِ بِيَسْتُون» فِي مُحَافَظَةِ كِرْمَانْشَاهِ وَ قَلْعَةُ «فَلَّاكِ الْأَفَلَاكِ»

في خُرَّم آباد، وَ قَلْعَةُ الْوَالِي وَ غَابَاتُ الْبَلْوَطِ في إيلام وَ «حَمَّام گَنْجَعَلِي خَان» في مُحَافَظَةِ كِرْمَانِ الْمَمْهُورَةِ بِإِنْتَاجِ الْفُسْتُقِ وَ السَّجَادِ، وَ شَلَالُ شُوشَرَ وَ مَقَبَرَةُ النَّبِيِّ دَانِيَال عَلَيْهِ السَّلَامُ في خُوزِسْتَانِ، وَ مَرْقَدُ ابْنِ سِينَا الْعَالَمِ الْمَمْهُورِ فِي الْعَالَمِ، وَ كَهْفٌ عَلَيْهِ صَدَرٌ وَ هُوَ مِنْ أَطْوَلِ الْكُهُوفِ الْمَائِيَّةِ فِي الْعَالَمِ فِي هَمْدَانِ، وَ الْعِمَارَاتُ الْأَثَرِيَّةُ فِي إِصْفَاهَانَ وَ قَدْ سَجَّلَتْهَا مُنَظَّمَةُ الْيُونِسْكُو الدُّولَيَّةُ فِي قَائِمَةِ التِّرَاثِ الْعَالَمِيِّ، أَمَّا الْمُحَافَظَاتُ الشَّمَالِيَّةُ الْثَّلَاثُ عَلَى شَاطِئِ بَحْرِ قَزوِينِ (Caspian) فَهِيَ رَائِعَةٌ بِمَنَاظِرِهَا الْجَمِيلَةِ، وَ كَانَهَا قِطْعَةً مِنَ الْجَنَّةِ فَهِيَ مُنَاسِبَةٌ لِلْبِطَاقَاتِ الْبَرِيدِيَّةِ.

لَا بُدُّ مِنْ تَأْلِيفِ كِتَابٍ عَظِيمٍ لِيَاحْصَاءِ مَنَاطِقِ الْجَذْبِ السِّيَاحِيِّ فِي إِيرَانَ، نَذْكُرُ قِسْمًا آخَرَ مِنْهَا: يَزِدُ وَ حَلْوَيَّاً وَ مَنَاطِقُهَا الصَّحَراوِيَّةُ، وَ تَبَرِيزُ وَ سُوقُهَا الْمَمْهُورَةُ بِيَاهَا أَكْبُرُ سُوقٍ مُسَقَّفَةٍ فِي الْعَالَمِ. وَ بُخَيْرَةُ زَرِيبَارِ فِي مَرِيَوَانِ، وَ قُبَّةُ سُلْطَانِيَّةُ فِي زَنجَانِ، وَ مُتَحَفُ التِّرَاثِ الرِّيفِيِّ قُرْبَ رَشَتِ، وَ آلَافُ الْمَنَاطِقِ الْأُخْرَى. فَتَنَوُّعُ مَعَالِمِ إِيرَانَ وَ اسْتِقْرَارُ الْوَضْعِ الْأَمْنِيِّ فِيهَا يُشَجِّعُ السَّائِحِينَ إِلَى السَّفَرِ إِلَيْهَا لِرُؤْيَةِ جَمَالِ آثارِهَا وَ طَبَيْعَتِهَا الْخَلَابَةِ.

قُطْنٌ : پنبه	سَجَلٌ : ثبت کرد
كَهْفٌ : غار «جمع: كُهوف»	سِيَاحَةٌ : جهانگردی، گردشگری
لَبْدَ مِنْ : ناگزیر	شَاطَئٌ : ساحل «جمع: شَوَاطِئٌ»
لَفَاقَةٌ : باند زخم	صَحَراوِيَّةٌ : کویری
مَحْرَارٌ : دماسنج	صَيَالِيَّةٌ : داروپرداشت
مَعَالِمٌ : آثار	صَيَالِيَّةٌ : داروخانه
مَلْحوظٌ : قابل ملاحظه	رَائِعٌ : جالب
مَنَاطِقُ الْجَذْبِ السِّيَاهِيِّ : مناطق	رِيفِيَّ : روستایی
دارای جاذبه جهانگردی	شَهَدَ : شاهد بود
مِيناءٌ : بندر	عُطْلَةٌ : تعطیلی
نَفْطٌ : نفت	عِمَارَةٌ : ساختمان
وَقَعَ : واقع شد، اتفاق افتاد، افتاد	فُسْتُقٌ : پسته
(مضارع : يَقُعُ)	قَائِمَةٌ : لیست
يَدَوِيَّةٌ : دستی	قُبَّةٌ : گنبد
	قَضَاءُ الْعُطَلَاتِ : گذراندن تعطیلات

أَثْرِيٌّ : تاریخی
إِحْصَاءٌ : شمارش
أَدوَيَةٌ : داروها
أَطْوَلٌ : بلندترین
بُحْرَيَةٌ : دریاچه
بَرَيْدٌ : پست «بِطاقة بَرِيدِيَّةٌ»: کارت پستال
تُرَاثٌ : میراث
ثَقَافِيَّةٌ : فرهنگی
جَذَبٌ : جذب کرد
جِلْدٌ : پوست
حَصَلَ عَلَىٰ : به دست آورد
حَلَوَيَاتٌ : شیرینیجات
خَلَابٌ : جذاب «مَعَالِم إِيرَانَ»
الْخَلَابَةُ : آثار جذاب ایران»

ابحث في نص الدرس عن جواب قصير لهذه الأسئلة.

١- ما اسم الكهف الذي هو من أطول الكهوف المائية في العالم؟

٢- مم^١ تستطيع إيران أن تحصل على ثروة بعد النفق؟

٣- أذكر عمارة من العمارات الأثرية في مدينة إصفahan.

٤- أي صناعة إيرانية تجذب السائحين من كل العالم؟

٥- أين تقع^٢ قلعة الوالی؟

اعلموا

«الإعرابُ وَ الْبِناءُ»

إعراب به علامت انتهای کلمه گفته می‌شود و از ویژگی‌های بارز زبان عربی است.

كلمات از نظر علامت حرف آخرشان دو نوع هستند: مُعْرَب و مَبْنَى
حرکت حرف آخر بیشتر اسم‌ها مانند «الله» با تغییر جایگاهشان در جمله، تغییر می‌کند؛

به این کلمات «مُعْرَب» گفته می‌شود؛ مانند «الله» در جمله‌های زیر:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، ﴿وَ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُم﴾ الأحزاب : ٥١

﴿وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ البقرة : ١٩٩

برخی هم با تغییر جایگاهشان در جمله، علامت حرف آخرشان ثابت می‌ماند که «مَبْنَى»
نامیده می‌شوند؛ مانند «هَذِهِ» در مثال‌های زیر:

﴿لَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ﴾ آل‌بَقَرَة : ٣٥

﴿إِذْ قَالَ لِأَنْبِيَاءِ وَ قَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ﴾ آل‌أَنْبِيَاء : ٥٢

﴿وَ اكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ﴾ آل‌أَعْرَاف : ١٥٦

«أنواع البناء»

كلمات مبنيٍّ را بِر اساس حرفِ آخرشان یا سومین حرف اصلی فعل (لام الفعل)
چنین می‌نامیم:

مبني بر فتح، مانند: هو، ذلِك، الَّذِينَ، كَيْفَ، جَلَسَ، ذَهَبَتْ، إِنْ و ...

مبني بر ضم، مانند: نَحْنُ، حَرَجُوا، مُنْدُ و ...

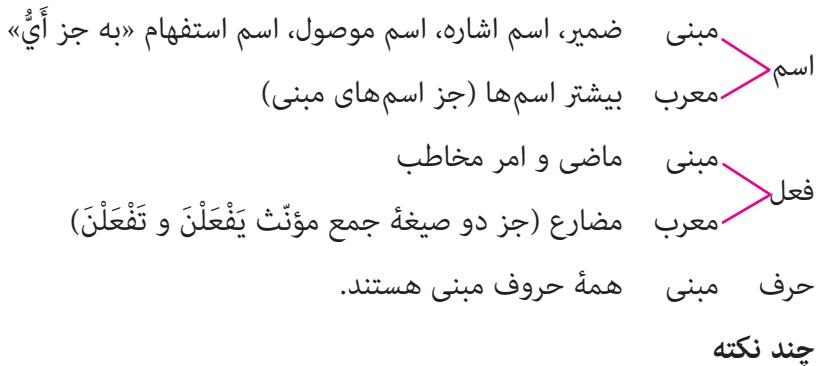
مبني بر كسر، مانند: أَنْتِ، هُولَاءِ، هَذِهِ، أَمْسِ و ...

مبني بر سکون، مانند: أَنْثُمْ، مِنْ، فِي، عَلَى، هُمَا، مَا، إِحْفَاظَنَ، يَذْهَبَنَ و ...

در کلمه‌ای مانند «يَدْهَبُ» بر وزن «يَقْعُلُ» به ترتیب به «هـ» فاءُ الفعل، «هـ» عینُ الفعل

و «بـ» لام الفعل گفته می‌شود. يَدْهَبُ
يَفْعَلُ

كلمات معرب و مبني عبارت اند از:

- ۱- كلمات مبني که به الف (ا ، ی) و نيز به ياء (ی) ختم می‌شوند، مبني بر سکون هستند؛ مانند لا، آنْتُمَا، هُمَا، عَلَى، إِلَى، مَتَّى، فِي، الَّذِي، الَّتِي
- ۲- برای مشخص کردن علامت بناه فعل ماضی به آخرین حرف اصلی آن توجّه می‌کنیم؛ مثلاً ذَهَبُوا مبني بر ضم، ذَهَبَا^۱ مبني بر فتح و ذَهَبَت مبني بر سکون است.
- ۳- فعل‌های امری مانند «اسْمَاعُوا، إِسْمَعُوا و إِسْمَعِي» را مبني بر حذف نون می‌نامیم.

إِحْتَبِرْ نَفْسَكَ: عَيْنِ الْكَلِمَاتِ الْمُعَرَّبَةِ وَ الْمَبْنِيَّةِ، ثُمَّ اذْكُرْ نَوْعَ الْبِنَاءِ.

..... دَفَعٌ: يَتَرُكُ:

..... إِصْرِيرٌ: لَا تَأْلَعْ:

..... سَوْفَ: الَّذِينَ:

..... أَيْنَ: تِلْكَ:

..... تَقَاعُدٌ: الْأَنْصُوصُ:

..... إِقْبَلُوا: حُسَيْنُ:

..... تَنْجَحْنَ: تَكْتُمُ:

سه حالت اعراب اسم عبارت از: رفع، نصب و جر

۱. حرکت متناسب با واو کشیده مثل ذَهَبَ و اضممه و متناسب بالف کشیده مثل ذَهَبَت آنیز فتحه است. (۱۷)، (۱۸)

اعراب رفع و علامت آن (ـ) است؛
مانند **الْكَاتِبُ** کاتب و **الْكَاتِبَيْنَ** الکاتبین در جمع مذکور، **اِن** در مثنی است؛

اعراب نصب و علامت آن (ـ) است؛
مانند **الْكَاتِبُ** کاتب و **الْكَاتِبَيْنَ** الکاتبین در جمع مذکور، **يِن** در مثنی است؛

اعراب جر و علامت آن (ـ) است؛
مانند **الْكَاتِبُ** کاتب و **الْكَاتِبَيْنَ** الکاتبین در جمع مذکور، **يِن** در مثنی است؛

اسم دارای اعراب رفع را «مرفوع»، دارای اعراب نصب را «منصوب» و دارای اعراب جر را « مجرور» می‌نامند.

اِخْتِيرُ نَفْسَكَ: عَيْنٌ إِعْرَابُ الْكَلِمَاتِ الْمُلَوَّنَةِ الْمَرْفُوعَةِ وَ الْمَنْصُوبَةِ وَ الْمَجْرُورَةِ.

قرأً الطالب المجد قصيدة رائعة.
لا تكتب شيئاً على الآثار التاريخية.

با نقش‌های فاعل، مفعول، مبتدا و خبر آشنا شدید. اکنون با اعراب این نقش‌ها آشنا شوید.
فاعل، مبتدا و خبر مرفوع هستند و مفعول منصوب است. (البته هنگامی که معرab باشدند.)

﴿وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنَوْنَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ﴾ آل‌احزاب: ۲۲

فاعل و مرفوع به واو مفعول و منصوب به فتحه

ثَمَرَةُ الْعِلْمِ إِخْلَاصُ الْعَمَلِ. أمیر المؤمنین علیه السلام
مبتدأ و مرفوع به ضمه خبر و مرفوع به ضمه

اِخْتِيرُ نَفْسَكَ: أَعْرِبِ الْكَلِمَاتِ الْمُلَوَّنَةِ.

۱- **اللَّوْنُ الْبَنَسْجِيُّ لِغُرْفَةِ النَّوْمِ مُهَدِّئُ الْأَعْصَابِ.**

۲- **مُدِيرُ الْمَدْرَسَةِ وَاقِفُّ أَمَامَ الطُّلَابِ الْفَائِزِينَ.**

۳- لا يُصدِّقُ العاقِلُ قَوْلُ الَّذِي يَكْذِبُ كَثِيرًا.

۴- **الْحَلِيبُ الطَّازِجُ مَمْلُوءٌ بِالْكَالْسِيُومِ.**

۵- **أَغْلَقَ الْعُمَالُ بَابَ الْمَصَنَعِ أَمِسِ.**

نکته: در اعراب «هذه» در جمله‌ای مانند «هذه شجره رُمان» چنین می‌گوییم: هذه مبتدا

إِخْتَيِرْ نَفْسَكَ: عَيْنُ الصَّفَةَ وَالْمُضَافَ إِلَيْهِ، ثُمَّ اذْكُرْ إِعْرَابَهُمَا.

١- رِضا اللَّهِ فِي رِضا الْوَالِدِينِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٢- سُكُوتُ الْلِّسَانِ سَلَامَةُ الْإِنْسَانِ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

٣- يَكْذِبُ الْإِنْسَانُ الضَّعِيفُ وَيَصْدُقُ الْإِنْسَانُ الْقَوِيُّ.

٤- الْطَّلَابُ الْمُؤَدِّبُونَ مُحَتَمِّلُونَ عِنْدَ الْمُعَلِّمِينَ.

٥- الشَّعْبُ الْعَالَمُ شَعْبُ نَاجِحٍ.

در گروه‌های دو نفره شبیه گفت و گوی زیر را در کلاس اجرا کنید.

جوار

(في الصيدلية^١)

الصيدلي^٢

ال حاج

أَعْطِنِي الْوَرَقةَ:

مِحْرَارٌ، حُبوبٌ مُسَكِّنَةٌ لِلصُّدَاعِ، حُبوبٌ مُهَدِّنَةٌ، كَبْسُولٌ

أَمْبِيسِيلِين، قُطْنٌ طِبَّيٌّ، مَرَهَمٌ لِحَسَاسِيَّةِ الْجِلْدِ^٣ ...

لَا بَأْسَ، لِكِنْ لَا أُعْطِيكَ أَمْبِيسِيلِين.

عَفْوًا، مَا عِنْدِي وَصَفَةٌ

وَأُرِيدُ هَذِهِ الدَّوْيَةَ^٤ الْمَكْتُوبَةَ عَلَى الْوَرَقَةِ.

لِأَنَّ بَيْعَهَا يَدُونِ وَصَفَةٌ غَيْرُ مَسْمُوحٍ.
لِمَنْ تَشْتَرِي هَذِهِ الدَّوْيَةَ؟

لِمَاذَا لَا تُعْطِينِي؟

رجاءً، راجِعُ الطَّبِيبِ.

يَا حَضَرَةَ الصَّيْدَلِيِّ.

الشَّفَاءُ مِنْ اللَّهِ.

أَشْتَرِيهَا لِزُمَلَائِي فِي الْقَافِلَةِ.

١- صَيْدَلِيَّة: دَارُوْخَانَه ٢- صَيْدَلِيٌّ: دَارُوْخَانَه دَار ٣- أَدوِيَّة: دَارُوْخَانَه دَار «مَفْرَد: دَوَاء»

٤- مِحْرَار: دَمَاسِنْج ٥- قُطْنٌ: پِنْبَه ٦- جِلْدٌ: پُوْسْت

الْتَّمَرِينُ الْأَوَّلُ: أَيُّ كَلِمَةٍ مِنْ كَلِمَاتِ الدَّرْسِ، تُنَاسِبُ التَّوْضِيحاَتِ التَّالِيَّةَ؟

- ١- آلَةٌ لِلِّاطْلَاعِ عَلَى دَرَجَةِ حَرَارةِ الْجِسْمِ وَالْجَوْ.
- ٢- يَوْمُ الِاسْتِرَاخَةِ لِلْمُوظَّفِينَ وَالْعُمَالِ وَالطلَّابِ.
- ٣- مِنْطَقَةٌ بَرِيَّةٌ بِجُوارِ الْبِحَارِ وَالْمُحِيطَاتِ.
- ٤- إِدَارَةٌ لِتَسْلِيمِ الرَّسَائِلِ وَاسْتِلامِهَا.
- ٥- نَبَاتٌ يُعْطِي ثَمَرًا أَبْيَضَ اللَّوْنِ.
- ٦- مَكَانٌ لِبَيعِ الأَدْوَيَةِ.

الْتَّمَرِينُ الثَّانِي: ضَعْ فِي الْفَرَاغِ كَلِمَةً مُنَاسِبَةً مِنْ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَّةِ. «كَلِمَتَانِ زَائِدَتَانِ»

- لَفَاقَةً / قُبَّةً / جَلْدِيًّا / رَائِعَةً / السِّيَاحِيُّ / الرِّيفِ / الْحَلَوِيَّاتُ
- ١- كَانَ لِصَدِيقِي مَرَضٌ فَدَهَبَ إِلَى الْمُسْتَشْفَى.
 - ٢- قَرَأْتُ قَصِيدَةً لِأَمِيرِ الشُّعُراءِ أَحْمَدَ شَوْقِيًّا.
 - ٣- جَلَسْنَا تَحَتَ شَاهِ شِرَاعِ عَلَيْهِ فِي مَدِينَةِ شِيراز.
 - ٤- إِنَّ كُرْدِسْتَانَ مِنْ مَنَاطِقِ الْجَذْبِ فِي إِيْرَانَ.
 - ٥- الْعَيْشُ فِي جَمِيلٍ جِدًاً.

الَّتَّمْرِينُ الْثَالِثُ: ضَعْ فِي الْفَرَاغِ كَلِمَةً مُنَاسِبَةً.

- ١- رَأَيْنَا مِنْ أَمْرِيْكَا الْوُسْطَى فِي الْمُتَحَفِ. سَائِحَيْنِ
- ٢- سَاعَدَتِ الْمَرْأَةُ الَّتِي تَصَادَمَتِ بِالسَّيَارَةِ. الْمُمَرْضَتَانِ
- ٣- حُزْنٌ فِي قُلُوبِهِمْ لَا فِي وُجُوهِهِمْ.
- ٤- وَقَفَا فِي بِداِيَةِ السَّاحَةِ الْأُولَى.
- ٥- حَاضِرُونَ فِي مِهْرَاجَانِ الْمَدْرَسَةِ.
- ٦- نَزََ مِنْ طَائِرَاتِهِمُ الْحَرَبِيَّةِ.

الَّتَّمْرِينُ الرَّابِعُ: أَعْرِبِ الْكَلِمَاتِ الْمُلَوَّنَةَ.

- ١- هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴿الرَّحْمَنُ: ٦٠﴾
- ٢- الْعَقْلُ السَّلِيمُ فِي الْجِسْمِ السَّلِيمِ.
- ٣- الْخَبْرُ السَّيِّئُ يَنْتَشِرُ بِسُرْعَةٍ.
- ٤- لَا تَنْدَمْ عَلَى فِعْلِ الْخَيْرِ.
- ٥- الصَّابِرُ مُفْتَاحُ الْفَرَجِ.
- ٦- الْحَاجَةُ أُمُّ الْإِخْرَاجِ.

الْتَّمْرِينُ الْخَامِسُ: عَيْنُ الْكَلِمَةِ الْمُعَرَّبَةِ.

☐ إِشَهْدْ	☐ تُحَوّلْ	☐ تَحْصُلْنَ	☐ يَجْدِبْنَ	١-
☐ تَقْرُبْ	☐ نَفَعْنَا	☐ نَقَصْ	☐ هَرَبْتَ	٢-
☐ صَحِيفَةْ	☐ كُمَا	☐ أَنْتِ	☐ هِيَ	٣-
☐ هَذِهْ	☐ تِلْكَ	☐ أُولَئِكَ	☐ بَرِيدْ	٤-
☐ مَتَىْ	☐ أَيْنَ	☐ فُسْتُقْ	☐ هَلْ	٥-
☐ مِنْ	☐ ثُمَّ	☐ جُرْحْ	☐ عَلَىْ	٦-

الْتَّمْرِينُ السَّادِسُ: تَرْجِمُ الْأَيْتَيْنِ وَالْأَحَادِيثَ ثُمَّ عَيْنُ إِعْرَابِ الْكَلِمَاتِ الْمُلَوَّنَةِ.

١- ﴿ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِياماً لِلنَّاسِ ﴾ الْمَائِدَةَ: ٩٧

٢- ﴿ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ﴾ الْفَتْح: ٢٩

٣- خَيْرُ النَّاسِ مَنْ نَفَعَ النَّاسَ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٤- أَلَدَّهُرُ يَوْمَانِ؛ يَوْمُكَ وَيَوْمُ عَلَيْكَ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ الْبَشَّارَةُ

٥- جَمَالُ الْعِلْمِ نَسْرُهُ وَثَمَرَתُهُ الْعَمَلُ بِهِ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ الْبَشَّارَةُ

آلدرُسُ السَّابِعُ

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاٰتِ اللَّهِ﴾ الْبَقَرَةٌ: ٢٠٧
واز میان مردم کسی هست که جانش را برای طلب خشنودی خدا می فروشد.

يَنْلَهُ الْمُبَيْتٍ

خافَ كُفَّارُ قُرَيْشٍ مِنِ انتِشارِ دِينِ الإِسْلَامِ، فَاجْتَمَعُ رُؤْساؤُهُمْ لِلمُشَوَّرَةِ حَوْلَ هَذَا

الْمَوْضِعِ فَتَحَالَفُوا عَلَى قَتْلِ النَّبِيِّ ﷺ وَ قَرَرُوا أَنْ يَخْتَارُوا مِنْ كُلِّ عَشِيرَةٍ رَجُلًا لِيَهُجُّمُوا

عَلَى بَيْتِ النَّبِيِّ ﷺ لَيْلًا حَتَّى يَشَرِّكُوا جَمِيعًا فِي قَتْلِهِ، لِأَنَّهُ إِذَا قُتِلَ النَّبِيُّ ﷺ بِهِذِهِ

الطَّرِيقَةِ يُقْطَعُ الطَّرِيقُ عَلَى بَنِي هَاشِمٍ لِمُعاَقَبَةِ الْقَاتِلِ، فَيُضْطَرُّو بِقَبُولِ دِيَتِهِ وَ لَا

يُمْكِنُ إِلَانْتِقامُ مِنْ عِدَّةِ قَبَائِلَ. وَلِكِنَّ اللَّهَ أَعْلَمُ النَّبِيُّ ﷺ عَنْ طَرِيقِ الْوَحْيِ بِالْمُوَاْمَرَةِ.

فَأَنْزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ عَلَيْهِ: «وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ

يُخْرِجُوكَ وَ يَمْكُرُونَ وَ يَمْكُرُ اللَّهُ وَ اللَّهُ خَيْرُ الْمَاْكِرِينَ» الآنفال: ٣٠

لَمَّا عَلِمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَ الْمُسْلِمُونَ بِذَلِكَ، عَزَّمُوا عَلَى الْهِجْرَةِ إِلَى الْمَدِينَةِ. فَاخْتَارَ

النَّبِيُّ ﷺ ابْنَ عَمِّهِ الشَّابَ عَلَيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ لِيَقُومَ بِعَمَلِيْنِ هَامَيْنِ يَحْتَاجُانِ إِلَى

حُسْنِ التَّدْبِيرِ وَ التَّضْحِيَةِ.

أَوْلًا، بِأَنْ يَقْرَئَ فِي مَكَّةَ لِأَدَاءِ الْأَمَانَاتِ الَّتِي كَانَتْ عِنْدَ الرَّسُولِ ﷺ إِلَى أَصْحَابِهَا.

ثَانِيًّا، أَنْ يُفَكِّرَ فِي طَرِيقَةٍ حَتَّى لَا يَشْعُرَ الْكُفَّارُ بِخُروجِ الرَّسُولِ ﷺ مِنْ مَكَّةَ.

فَنَامَ عَلَيْهِ ﷺ فِي فِرَاشِ الرَّسُولِ ﷺ وَ اسْتَغْشَى بِسُرْدٍ وَ اسْتَطَاعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ

يَخْرُجَ مِنْ مَكَّةَ لَيْلًا دُونَ أَنْ يَشْعُرَ بِهِ الْكُفَّارُ وَ هُوَ يُرَدُّ قَوْلَ اللَّهِ تَعَالَى:

﴿وَ جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّاً وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّاً فَأَغْشَيْنَا هُمْ لَا

يُبَصِّرونَ ﴿٩﴾ يُس: ٩

وَ عِنْدَ طُلُوعِ الْفَجْرِ، جَرَّدَ الْكُفَّارُ السُّيُوفَ وَ هَجَمُوا عَلَى بَيْتِ النَّبِيِّ ﷺ وَ قَصَدُوا

قَتْلَهُ فِي فِرَاشِهِ، فَجَاهَ قَاتِلَهُمْ عَلَيْهِ أَمَامَهُمْ وَ هُوَ يَكْسِفُ عَنْ نَفْسِهِ بُرْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

الْأَخْضَرَ، وَ يَقُولُ لَهُمْ يِشْجَاعَةٍ: مَاذَا تُرِيدُونَ؟

فَحَيَّنَهُمْ عَرَفَ الْكُفَّارُ أَنَّ الَّذِي كَانَ فِي الْفِرَاشِ هُوَ عَلَيْهِ عَلَيْهِ.

أَمَّا الرَّسُولُ ﷺ فَقَدْ أَنْقَدَهُ اللَّهُ لِيُوَاصِلَ أَدَاءَ رِسَالَتِهِ حَتَّى يَنْتَصِرَ الْحَقُّ.

﴿وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يُشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾ الْبَقَرَةَ: ٢٠٧

مُعَاقَبَةٌ: پیگرد

مُؤَامَرَةٌ: توطئه

مَكَرٌ: نیزنگ زد، چاره اندیشید

وَ هُوَ يُرَدِّدُ: درحالی که تکرار

می کرد

وَ هُوَ يَكْسِفُ: در حالی که آشکار

می کرد (بر می داشت)

هَامٌ: مهم

يُعْلَقُ: بسته می شود

إِنْتَصَرَ: پیروز شد

تَحَالَّفَ: همپیمان شد

تَضْحِيَةٌ: فداکاری، قربانی کردن

جَرَّدَ السَّيْفَ: شمشیر را برکشید

رَدَّدَ: تکرار کرد

شَرَى: فروخت، خرید

عَمٌ: عم و «ابن عَمٌ: پسر عم»

فَكَرَ: فکر کرد

قَرَرَ: قرار گذاشت

مَرْضَاةٌ (مرضاة): خشنودی

إِبْتِغَاءٌ: خواستن

أَبْصَرَ: دید، نگاه کرد

أَنْبَتَ: بر جای بذاشت (در درس

به معنای دربند کشید)

إِخْتَارٌ: برگزید

إِسْتَعْجَشَى بِبُرْدِهِ: جامه اش را بر

سر کشید

أَضْطَرَ: ناگزیر شد

أَعْمَمَ: آگاه ساخت

أَغْشَى: پوشاند

✓ ✗

عَيْنِ الْجُمْلَةِ الصَّحِيحَةِ وَغَيْرِ الصَّحِيحَةِ حَسَبَ الْحَقِيقَةِ وَالْوَاقِعِ.

١- الْمَعَاقِبَةُ مُساعِدَةُ الْفُقَرَاءِ.

٢- الْعَمُّ أخُو الْأَمْ وَالْعَمَّةُ أخُو الْأُمْ.

٣- مَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْتَصِرَ فَعَلَيْهِ الْمُحاوَلَةُ.

٤- لِفَعْلٍ «شَرَى» مَعْنَيَانٍ مُخْتَلِفَانِ: إِشْتَرَى وَبَاعَ.

إِعْلَمُوا

الْفِعْلُ الْمَجْهُولُ

در زبان فارسی برای مجھول کردن فعل از مشتقّات مصدر «شدن» استفاده می‌شود؛ مثال:

زد: زده شد می‌زند: زده می‌شود دید: دیده شد می‌بیند: دیده می‌شود

در جمله دارای فعل معلوم، فاعل معلوم است؛ ولی در جمله دارای فعل مجھول، فاعل

ناشناس می‌باشد؛ یعنی حذف شده است.

در جمله «هاشم در را گشود.» می‌دانیم فاعل هاشم است؛

ولی در جمله «در گشوده شد.» فاعل نامشخص است.

اکنون با فعل مجھول در دستور زبان عربی آشنا شویم.

(غَسَلَ: شُسْتَ ← غُسْلٌ: شسته شد / خَلَقَ: آفَرِيدَ ← خُلَقٌ: آفریده شد)

(يَغْسِلُ: می‌شوید ← يُغْسِلٌ: شسته می‌شود / يَخْلُقُ: می‌آفریند ← يُخْلَقٌ: آفریده می‌شود)

در دستور زبان عربی هنگام مجھول شدن فعل حرکت‌های آن تغییر می‌کند.

يَكْتُبُ: نوشته می شود	يَكْتُبُ: می نویسد	كَتَبَ: نوشته شد	كَتَبَ: نوشت
يَضْرِبُ: زده می شود	يَضْرِبُ: می زند	ضَرَبَ: زده شد	ضَرَبَ: زد
يَعْرَفُ: شناسانده می شود	يُعَرَّفُ: می شناساند	عَرَفَ: شناسانده شد	عَرَفَ: شناساند
يَنْزِلُ: نازل می شود	يُنْزِلُ: نازل می کند	أَنْزَلَ: نازل شد	أَنْزَلَ: نازل کرد
يَسْتَخْدِمُ: به کار گرفته می شود	يَسْتَخْدِمُ: به کار می گیرد	أَسْتَخْدَمَ: به کار گرفته شد	أَسْتَخْدَمَ: به کار گرفت

فرق فعل معلوم و فعل مجهول را در مثال‌های بالا ببایید.

إِخْتَيِرْ نَفْسَكَ: كَمْلٌ تَرْجِمَةُ الْآيَاتِ الشَّرِيفَةِ، ثُمَّ عَيْنِ الْأَفْعَالِ الْمَجْهُولَةِ، وَ اذْكُرْ صِيغَتَهَا.

۱- ﴿ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعوا لَهُ وَأَنْصِتا لَعَلَّكُمْ تُرَحَّمُونَ ﴾ آل‌اعراف: ۲۰۴

و هرگاه قرآن به آن گوش فرا دهید و خاموش بمانید، امید است شما

۲- ﴿ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُنْلِهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَ هُمْ يُخْلَقُونَ ﴾ آل‌حل: ۲۰

و کسانی را که جز خدا فرا می خوانند چیزی را حال آنکه خودشان

۳- ﴿ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَ لَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ﴾ مریم: ۶۰

پس آنان به بهشت در می آیند و

۴- ﴿ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبْلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴾ آل‌غاشیة: ۱۷

پس آیا به شتر نمی نگرند که چگونه

۵- ﴿ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ ﴾ آل‌بقرة: ۱۸۳

روزه بر شما

۶- ﴿ خُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ﴾ آل‌نساء: ۲۸

انسان، ناتوان

۱- كَتَبَ: نوشت؛ كَتَبَ عَلَى: واجب کرد

بعد از فعل مجهول «نایب فاعل» می‌آید. نایب فاعل مانند فاعل، مرفوع است؛ مثال:

﴿... سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسَأَّلُونَ﴾ الْرُّخْرُف : ١٩

نایب فاعل و مرفوع

گواهی آنها نوشته خواهد شد و [از آن] پرسیده خواهند شد.

﴿يُرَفُّ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُم﴾ الْرَّحْمَن : ٤

نایب فاعل و مرفوع

گناهکاران با چهره‌شان (ظاهرشان) شناخته می‌شوند.

يُفْتَحُ بَابُ صَالَةِ الْإِمْتِحَانِ لِلطَّلَابِ.

نایب فاعل و مرفوع

در سالن امتحان برای دانش‌آموزان گشوده می‌شود.

إِخْتَرْ نَفْسَكَ: تَرْجِمِ الْأَيَاتِ وَالْجُمَلِ التَّالِيَةِ ثُمَّ أَعْرِبِ الْكَلِمَاتِ الْمُلَوَّنَةِ.

۱- ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾

۲- ﴿وَإِذَا قِرَئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ﴾

۳- ﴿وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾

۴- تُعْرَفُ الْأَشْيَاءُ بِأَضْدَادِهَا.

۵- أَغْلَقَ السَّاقِقَ بَابَ حَافِلَةِ الْمَدَرَسَةِ.

۶- طَبَحَتْ وَالِدَةُ سَعِيدٌ طَعَامًا لَّذِيذًاً.

«أنواع الفاعل و نائب الفاعل»

فَعْلُ جُنْدِيٍّ.	كَتَبَ الطَّالِبُ التَّمَرِينَ.	اسم ظاهر	فاعل و نایب فاعل به سه صورت می‌آید.
فَتَلَوْا.	كَتَبَتُ التَّمَرِينَ.	ضمير بارز	
فُتِلَ فِي الْحَرْبِ.	كَتَبَ التَّمَرِينَ.	ضمير مستتر	

هرگاه پس از فعل فاعل یا نایب فاعل به صورت یک کلمه جداگانه آمد، «اسم ظاهر»

نامیده می‌شود؛ مثال:

﴿قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذُكْرًا﴾ آلطلاق: ۱۰

فعل معلوم

﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾ البقرة: ۱۸۵

فعل مجهول

نایب فاعل

ضمیر بارز، معادل شناسه در زبان فارسی و به فعلهای ماضی، مضارع، امر و نهی متصل است؛ مثال:

﴿يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ﴾ النَّصْر: ۲

﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ﴾ التَّوبَة: ۱۱۱

ضمیر مستتر همانگونه که از نامش پیداست، پنهان است. وجود فاعل و نایب فاعل در

این نوع نیاز نیست و بدون آنها معنای جمله واضح است؛ مثلاً در حدیث زیر فاعل فعل

«ینَقْعُ» هو مستتر است.

الْكَلَامُ كَالدَّوَاءِ. قَلِيلُهُ يَنْفَعُ وَ كَثِيرُهُ قاتِلٌ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

و در آیه زیر نایب فاعل در فعل مجهول «يُقتل» هو مستتر است.

﴿وَ لَا تَقُولوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ﴾ البقرة: ۱۵۴

در صیغه‌های مفرد مذکور مانند «دَهَبَ، دَهَبَثُ» و «يَدَهَبُ، تَدَهَبُ» فاعل به هر دو صورت

اسم ظاهر یا ضمیر مستتر می‌تواند بیاید؛ مثال:

نَجَحَ كَاظِمٌ فِي الْمُسَابَقَةِ؛ إِنَّهُ أَخَذَ جائِرَةً دَهَبَيَّةً.

فعل

فاعل (اسم ظاهر)

(فاعل آن ضمیر مستتر هو است و به وجود آن نیازی نیست.)

در فعل‌هایی مانند «اِذْهَبْ، تَذْهَبْ» (صیغه مفرد مذکر مخاطب)، اَذْهَبْ و نَذْهَبْ به فاعل از نوع اسم ظاهر یا ضمیر بارز نیازی نیست؛ مثال:

اِذْهَبْ إِلَى صَفَّكَ. / اَذْهَبْ وَحْدَكَ؟ / اَذْهَبْ مَعَ زُمْلَائِي. / نَذْهَبْ بِسُرْعَةٍ.

ضمیر «أَنْتَ» در جمله‌ای مانند «اِذْهَبْ أَنْتَ إِلَى صَفَّكَ.» فاعل نیست و برای تأکید آمده است. به انواع فاعل در فعل ماضی، مضارع و امر دقت کنید. حروف قرمز، که در فارسی شناسه نامیده می‌شود، ضمیر بارز نام دارند. فاعل در فعل‌های سبز همیشه مستتر و در فعل‌های طلایی گاهی مستتر و گاهی اسم ظاهر است.

امر	مضارع	ماضی
-	يَذْهَبُ (ضمیر مستتر هو)	ذَهَبَ (ضمیر مستتر هو)
-	يَذْهَبَانِ	ذَهَبَا
-	يَذْهَبُونَ	ذَهَبُوا
-	تَذْهَبُ (ضمیر مستتر هيَ)	ذَهَبَتْ (ضمیر مستتر هيَ)
-	تَذْهَبَانِ	ذَهَبَتا
-	يَذْهَبَنَ	ذَهَبْنَ
اِذْهَبْ (ضمیر مستتر أَنْتَ)	تَذْهَبُ (ضمیر مستتر أَنْتَ)	ذَهَبْتَ
اِذْهَبَا	تَذْهَبَانِ	ذَهَبْتَما
اِذْهَبُوا	تَذْهَبُونَ	ذَهَبْتُمْ
اِذْهَبَيْ	تَذْهَبَيْنَ	ذَهَبْتِ
اِذْهَبَا	تَذْهَبَانِ	ذَهَبْتُما
اِذْهَبَنَ	تَذْهَبَنَ	ذَهَبْتُنَّ
-	أَذْهَبُ (ضمیر مستتر أَنَا)	ذَهَبْتُ
-	نَذْهَبُ (ضمیر مستتر نَحْنُ)	ذَهَبْنَا

إِخْتَيِرْ نَفْسَكَ: عَيْنٌ نَوْعَ الْفَاعِلِ وَ نَائِبَ الْفَاعِلِ فِي هَذِهِ الْجُمَلِ.

- ١- تُعَوَّضُ قَلْهُ فِي تَامِينِ سِيِّ بِسْتَانُولِ عَصِيرِ الْلَّيْمُونِ.
- ٢- شَعَرَ بِالْتَّعَبِ عِنْدَ النَّظَرِ إِلَى النُّورِ الْأَحْمَرِ.
- ٣- الصَّدِيقُ الْحَقِيقِيُّ يُعْرَفُ عِنْدَ الصُّعَابِ.
- ٤- رَأَيْتُ الطَّيَّارَ وَاقِفًا جَنْبَ الطَّائِرَةِ.
- ٥- شَرِبْنَا حَلِيبًا طَازِجًا فِي الْقَرِيَةِ.
- ٦- الْأَطْفَالُ لَا يُتَرَكُونَ وَحْدَهُمْ.

در گروه‌های دو نفره شبیه گفت و گوی زیر را در کلاس اجرا کنید.

حوارٌ

(معَ مَسْؤُلِ الْاسْتِقبَالِ الْفَنْدُقِ)

مَسْؤُلُ الْاسْتِقبَالِ

ما هُوَ رَقْمُ غُرْفَتِكَ؟

تَفَضُّلٌ.

أَعْذِرْ مِنْكَ؛ أَعْطَيْتُكَ تَلَاثَمِئَةً وَ ثَلَاثِينَ.

مِنَ السَّادِسَةِ صَبَاحًا إِلَى الثَّانِيَةِ بَعْدَ الظَّهَرِ؛
ثُمَّ يَأْتِي زَمِيلِي بَعْدِي.

الْفَطُورُ مِنَ السَّابِعَةِ وَ النِّصْفِ حَتَّى التَّاسِعَةِ إِلَّا رُبْعًاً
الْعَدَاءُ مِنَ الثَّانِيَةِ عَشْرَةً حَتَّى الثَّانِيَةِ وَ الرُّبْعِ؛
الْعَشَاءُ مِنَ السَّابِعَةِ حَتَّى التَّاسِعَةِ إِلَّا رُبْعًاً.

شَايٌ وَ خُبْزٌ وَ جُبَيْتَهُ وَ زُبْدَهُ وَ حَلِيبٌ وَ مُرَبَّى الْمِشْمِشِ.

رُزْ مَعَ دَجَاجٍ.

رُزْ مَعَ مَرْقَبٍ بَادِنجَانٍ.

لَا شُكْرَ عَلَى الْوَاجِبِ.

السَّائِحُ

رجَاءً، أَعْطِنِي مِفْتَاحَ غُرْفَتِي.

مِئَتَانِ وَ عِشْرُونَ.

عَفْوًا، لَيْسَ هَذَا مِفْتَاحَ غُرْفَتِي.

لَا بَأْسَ، يَا حَبِيبِي.

ما هِيَ سَاعَةُ دَوَامِكَ؟

مَتَى مَوَاعِيدُ الْفَطُورِ وَ الْعَدَاءِ وَ الْعَشَاءِ؟

وَ مَا هُوَ طَعَامُ الْفَطُورِ؟

وَ مَا هُوَ طَعَامُ الْعَدَاءِ؟

وَ مَا هُوَ طَعَامُ الْعَشَاءِ؟

أَشْكُرُكَ.

۱- مَسْؤُلُ الْاسْتِقبَالِ: مَسْؤُلٌ بِذِرْش ۲- أَعْطِنِي: بِهِ مِنْ بَدْه ۳- دَوَامٌ: سَاعَةُ كَار ۴- مَوَاعِيدُ: وَقْتُهَا

۵- جُبَيْتَهُ: پَنِير ۶- زُبْدَهُ: گَرَه ۷- دَجَاجٍ: مَرْغ ۸- مَرْقَبٍ: خُورَشَت

التَّمْرِينُ الْأَوَّلُ: أَيُّ كَلِمَةٍ مِنْ كَلِمَاتِ الْمُعَجَمِ، تُنَاسِبُ التَّوْضِيحَاتِ التَّالِيَّةَ؟

..... ١- حَرَكَهُ سِرِّيَّهُ تُنَظِّمُ ضِدَّ شَخْصٍ أَوْ حُكُومَهُ أَوْ مُنَظَّمَهُ.

..... ٢- الْإِتْحَادُ لِلْمُنَاصَرَةِ بَيْنَ الْأَشْخَاصِ أَوِ الدُّولِ.

..... ٣- سِلَاحُ الْحَرَبِ فِي قَدِيمِ الزَّمَانِ.

..... ٤- عَبَاءَهُ مُخَطَّطَهُ.^١

..... ٥- رَأَى وَنَظَرَ.

التَّمْرِينُ الثَّانِي: ضَعْ فِي الْفَرَاغِ فِعْلًا مُنَاسِبًا.

..... ١- صَدِيقِي صُورَهُ حَلَابَهُ عَلَى جِدارِ الْمَدْرَسَةِ. يَرْسُمُ يُرْسِمُ

..... ٢- رِجَالُ الشُّرْطَةِ الطَّرِيقَ لِمُعَاكِبَةِ السَّارِقِينَ. أَغْلَقَ أَغْلَقَ

..... ٣- صَوْتُ قَوَّيٍّ مِنْ بَعِيدٍ، فَخَافَ الْجَمِيعُ. سَمِعَ سُمِعَ

..... ٤- الطَّبَّاخُ طَاعَامًا طَيَّبًا فِي الْمَطَعَمِ. يَطْبُخُ يُطْبَخُ

..... ٥- حَلَوَيَاتٌ لَذِيَّهُ فِي مَدِيَّةِ يَزَدَ. تُصْنَعُ يَصْنَعُ

..... ٦- مُخَطَّطٌ: راه راه

الْتَّمْرِينُ الْثَالِثُ: عِيْنُ الْجَوَابِ الصَّحِيحَ.

☐ ثَبَّتَ	☐ ثَبَّتَ	☐ أَثْبَتَ	١- الْمَاضِي مِنْ «يُثْبِتُ» :
☐ يُقْرِبُ	☐ يَتَقَرَّبُ	☐ يَقْتَرَبُ	٢- الْمُضَارِعُ مِنْ «قَرَبَ» :
☐ اِنْغَلَاقٌ	☐ اِغْلَاقٌ	☐ تَغْلِيقٌ	٣- الْمَصْدَرُ مِنْ «أَغْلَقَ» :
☐ اَعْلَمُوا	☐ اَعْلَمُوا	☐ عَلِمُوا	٤- الْأَمْرُ مِنْ «تُعَلِّمُونَ» :
☐ لَا تَنْزِلِي	☐ لَا تُنْزِلَيْنَ	☐ لَا تُنْزِلِي	٥- الْنَّهْيُ مِنْ «تُنْزِلِيْنَ» :
☐ يُلْاحِظُ	☐ يُضْرِبُ	☐ يُشَرِّفُ	٦- الْفِعْلُ الْمَجْهُولُ:

الْتَّمْرِينُ الرَّابِعُ: اِنْتَخِبِ الْجَوَابَ الصَّحِيحَ.

☐ حَرَكْتُمَا	☐ حَرَكْتُنَّ	☐ حَرَكْتُمْ	١- جمع مؤنث مخاطب:
☐ اِكْشِفَا	☐ اِكْشِفَنَ	☐ اِكْشِفُوا	٢- جمع مذكر مخاطب:
☐ يَحْتَرِمُ	☐ تَحْتَرِمَيْنَ	☐ تَحْتَرِمُ	٣- مفرد مذكر مخاطب:
☐ يُفَكِّرُانِ	☐ يُفَكِّرُوْنَ	☐ نُفَكِّرَانِ	٤- مثنى مؤنث غائب:
☐ تَحَالَّفْنَ	☐ تَحَالَّفُوا	☐ تَحَالَّفْنَ	٥- جمع مؤنث غائب:
☐ اِبْتَعَدَ	☐ اَمْلِكُ	☐ اَخْرَجَ	٦- متكلّم وحده:

آلَّتَمْرِينُ الْخَامِسُ: تَرْجِيمُ الْأَيَاتِ التَّالِيَةَ، ثُمَّ عَيْنِ الْأَفْعَالِ الْمَجْهُولَةَ. نُورُ السَّمَاءِ

١- ﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا

دُبَابًا ﴿ الحَجَّ: ٧٣

٢- ﴿ وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَ إِذَا مِتْ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيَاً ﴾^٢ مَرِيم: ٦٦

٣- ﴿ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لِّهُ الدِّينَ ﴾^٢ الرُّمَر: ١١

٤- ﴿ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ ﴾^٢ الْبَقَرَة: ١٨٥

٥- ﴿ وَأَخِذُوا مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴾^٢ سَبَأ: ٥١

١- لَنْ يَخْلُقُوا دُبَابًا: مَكْسِي را نخواهند آفرید.

٢- مِتْ: مُرْدَم ← مات: مُرْدَ لـ در لَسَوْفَ برای تأکید است.

٣- مُخْلِصًا: در حالی که خالص گردانیده‌ام.

الْبَحْثُ الْعِلْمِيُّ

ابحث عن آية أو حديث أو شعر أو كلام جميل مرتبط بمفهوم الدّرس.
(الإشارة إلى النّعم الإلهيّة)

﴿وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ﴾
النّمل: ٤٠

آلَدْرُسُ الثَّامِنُ

أَنْتَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ عَظِيمٌ تَكَ، وَفِي الْأَرْضِ
قُدْرَتُكَ، وَفِي الْبِحَارِ عَجَابِكَ。أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
تو کسی هستی که بزرگی ات در آسمان و تو امنمده ات در زمین و
شگفتی هایت در دریا هاست.

يَا مَنْ فِي الْبِحَارِ عَجَابُهُ مِنْ دُعَاءِ الْجَوْشِنِ الْكَبِيرِ

يُشَاهِدُ أَعْضَاءُ الْأُسْرَةِ فِلَمَا رَائَعًا عَنِ الدُّلْفِينِ الَّذِي أَنْقَدَ إِنْسَانًا مِنَ الْعَرَقِ، وَ أَوْصَلَهُ إِلَى الشَّاطِئِ.

لَا أَصْدِقُ؛ هَذَا أَمْرٌ عَجِيبٌ. يُحِيرُنِي جِدًّا.

حَامِدٌ:

يَا وَلَدِي، لَيْسَ عَجِيبًا، لِأَنَّ الدُّلْفِينَ صَدِيقُ الْإِنْسَانِ فِي الْبِحَارِ.

الْأَبُ:

تَصَدِيقُهُ صَعْبٌ! يَا أَبِي، عَرَفْنَا عَلَى هَذَا الصَّدِيقِ.

صَادِقٌ:

لَهُ ذَاكِرَةٌ قَوِيَّةٌ، وَ سَمْعُهُ يَفْوَقُ سَمْعَ الْإِنْسَانِ عَشْرَ مَرَاتٍ، وَ وَزْنُهُ يَلْغُ

الْأَبُ:

ضَعْفِي وَزْنِ الْإِنْسَانِ تَقْرِيبًا، وَ هُوَ مِنَ الْحَيَوانَاتِ الْبَوَّبَةِ الَّتِي تُرْضَعُ صِغارَهَا.

نوِّرا:

إِنَّهُ حَيَوانٌ ذَكِيٌّ يُحِبُّ مُسَاعَدَةَ الْإِنْسَانِ! أَ لَيْسَ كَذَلِكَ؟

الْأَبُ:

نَعَمْ؛ بِالْتَّأْكِيدِ، تَسْتَطِيعُ الدَّلَافِينُ أَنْ تُرْشِدَنَا إِلَى مَكَانٍ سُقُوطِ طَائِرَةٍ أَوْ

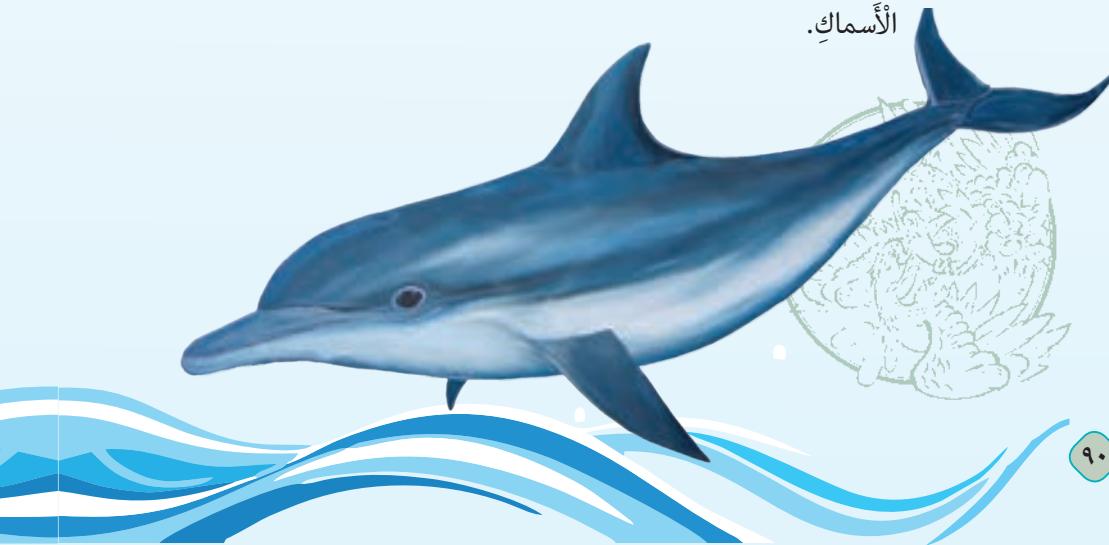
مَكَانٍ غَرَقَ سَفِينَةً.

الْأُمُّ:

تُؤَدِّي الدَّلَافِينُ دَوْرًا مُهِمًا فِي الْحَرَبِ وَ السُّلْطَمِ، وَ تَكْسِفُ مَا تَحْتَ الْمَاءِ

مِنْ عَجَابَ وَ أَسْرَارٍ، وَ تُسَاعِدُ الْإِنْسَانَ عَلَى اكْتِشافِ أَمَاكِنِ تَجْمَعِ

الْأَسْمَاكِ.

صادِقٌ:

رَأَيْتُ الدَّلَافِينَ تُوَدِّي حَرَكَاتٍ جَمَاعِيَّةً؛ فَهَلْ تَتَكَلَّمُ مَعًا؟
نَعَمٌ؛ قَرَأْتُ فِي مَوْسُوَّغَةٍ عِلْمِيَّةٍ أَنَّ الْعُلَمَاءَ يُؤَكِّدُونَ أَنَّ الدَّلَافِينَ
تَسْتَطِيعُ أَنْ تَتَكَلَّمَ بِاسْتِخْدَامِ أَصواتٍ مُعَيَّنَةٍ، وَ أَنَّهَا تُغْنِي گَالْطِيُورِ، وَ
تَبْكِي كَالْأَطْفَالِ، وَ تَصْفُرُ وَ تَضَحَّكُ كَالْإِنْسَانِ.

آمِنٌ:

هَلْ لِلَّدَلَافِينَ أَعْدَاءٌ؟
بِالْتَّأْكِيدِ، تَحْسَبُ الدَّلَافِينَ سَمَّاً كَالْقِرْشِ عَدُوًّا لَهَا، فَإِذَا وَقَعَ نَظَرُهَا عَلَى
سَمَّكَةِ الْقِرْشِ، تَسْجُمُ بِسُرْعَةٍ حَوْلَهَا، وَ تَضْرِبُهَا بِأَنْوَفِهَا الْحَادَّةِ وَ
تَقْتُلُهَا.

نُورًا:

وَ هَلْ يُحِبُّ الدَّلَافِينُ الْإِنْسَانَ حَقًّا؟
نَعَمٌ؛ تَعَالَى نَقْرًا هَذَا الْخَبَرُ فِي الْإِنْتِرِنِتِ: ... سَحَابٌ تَيَارٌ الْمَاءِ رَجْلًا إِلَى
الْأَعْمَاقِ بِشِدَّةٍ، وَ بَعْدَ نَجَاتِهِ قَالَ الرَّجُلُ: رَفَعَنِي شَيْءٌ بَعْثَةً إِلَى الْأَعْلَى
بِقُوَّةٍ، ثُمَّ أَخَدَنِي إِلَى الشَّاطِئِ وَ لَمَّا عَزَّمْتُ أَنْ أَشْكُرَ مُنْقِذِي، مَا وَجَدْتُ
أَحَدًا، وَلَكِنِي رَأَيْتُ دُلْفِينًا كَبِيرًا يَقْفِرُ قُرْبِي فِي الْمَاءِ بِفَرَحٍ.
إِنَّ الْبَحْرَ وَ الْأَسْمَاكَ نِعْمَةٌ عَظِيمَةٌ مِنَ اللَّهِ.

آمِنٌ:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

النَّاظُرُ فِي ثَلَاثَةِ أَشْيَاءِ عِبَادَةٌ:
النَّاظُرُ فِي الْمُصَحَّفِ،
وَ النَّاظُرُ فِي وَجْهِ الْوَالِدَيْنِ،
وَ النَّاظُرُ فِي الْبَحْرِ.

طُيور : پرندگان «مفرد: طائر»	جماعي : گروهی	أَدَى : ایفا کرد، منجر شد
عَرَفَ : معروفی کرد	حَادَّ : تیز	أَرَشَدَ : راهنمایی کرد
عَرَمَ : تصمیم گرفت	دَلَافِينْ : دلفین‌ها	أَرْضَعَ : شیر داد
غَنَّ : آواز خواند	دَوْرْ : نقش	أَعَلَى : بالا، بالاتر
قَفَزَ : پرید، جهش کرد	ذَاكِرَةٌ : حافظه	أَنْفَقَ : اتفاق کرد
لَبُونَةٌ : پستاندار	رَائِعٌ : جالب	أُنوف : بینی‌ها «مفرد: آنف»
كَذِلِكَ : همین‌طور	سَمَكُ الْقِرْشِ : کوسه ماهی	أَوَصَلَ : رسانید
مُنْقَذٌ : نجات‌دهنده	شَاطِئٌ : ساحل «جمع: شَاطِئَاتٍ»	بِحار : دریاها «مفرد: بَحْر»
مَوْسُوعَةٌ : دانشنامه	صَغَارٌ : کوچک‌ها «مفرد: صَغِيرٌ»	بَكَى : گریه کرد
	صَفَرٌ : سوت زد	بَلَغَ : رسید
	ضِعْفٌ : برابر «ضِعْفَيْنِ : دو برابر»	تَجَمَّعَ : جمع شد

✓ ٥

عَيْنِ الصَّحِيحَ وَ الْخَطَأَ حَسَبَ نَصَّ الدَّرِسِ.

- ١— أَدَلْفِينُ مِنَ الْحَيَوانَاتِ اللَّبُونَةِ الَّتِي تُرْضِعُ صِغارَهَا.
- ٢— يُؤَدِّي سَمَكُ الْقِرْشِ دَوْرًا مُهِمًا فِي الْحَرِبِ وَ السُّلْمِ.
- ٣— سَمْعُ الْإِنْسَانِ يَفْوُقُ سَمْعَ الدُّلْفِينِ عَشْرَ مَرَّاتٍ.
- ٤— سَمَكُ الْقِرْشِ صَدِيقُ الْإِنْسَانِ فِي الْبِحَارِ.
- ٥— سَمَكُ الْقِرْشِ عَدُوُ الدَّلَافِينِ.
- ٦— لِلَّدَلَافِينِ أَنُوفٌ حَادَّةٌ.

إِعْلَمُوا

الْجَارُ وَ الْمَجْرُورُ

به حروف «مِنْ، فِي، إِلَى، عَلَى، بِـ، لِـ، عَنْ، گـ» در دستور زبان عربی «حروف جر» می‌گویند.

این حروف به همراه کلمه بعد از خودشان معنای جمله را کامل‌تر می‌کنند.

مثال: مِنْ قَرِيَةٍ فِي الْغَابَةِ، إِلَى الْمُسْلِمِينَ، عَلَى الْوَالَّدَيْنِ، بِالْحَافَلَةِ، لِلَّهِ، عَنْ نَفْسِهِ، كَجَبِيلٍ

به حرف جر، جار و به اسم بعد از آن مجرور و به هر دو اینها «جار و مجرور» می‌گویند.

گاهی خبر در جمله اسمیه به صورت «جار و مجرور» می‌آید؛ مثال:

سَلَامَةُ الْعَيْشِ، فِي الْمُدَارَةِ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

أَعْجَلُهُ مِنَ الشَّيْطَانِ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

أَهْمُ مَعاني حُرُوفِ الْجَرِ:

از من

﴿... حَتَّىٰ تُنفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ﴾ آل عمران: ٩٢

تا انفاق کنید از آنچه دوست می‌دارید. (مِمَّا = مِنْ + ما)

﴿... أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ﴾ الإنسان: ٢١ دستبندهایی از جنس نقره

مِنْ هُنَا إِلَى هُنَاكَ: از اینجا تا آنجا

در في

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ البقرة: ٢٩

او کسی است که همه آنچه را در زمین است برایتان آفرید.

النَّجَاهَةُ فِي الصَّدْقِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ رهایی در راستگویی است.

إِلَى به، به سوی، تا

﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَيْدِهِ لَيَلًا مِنَ الْمَسِّدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسِّدِ الْأَقْصَى﴾ الأسراء: ١

پاک است کسی که بندهاش را در شبی از مسجد الحرام به سوی مسجد الاقصی حرکت داد.

﴿قَالَ كَمْ لَيْثَتْ قَالَ لَيْثَتْ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَيْثَتْ مِائَةً عَامٍ فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ﴾ البقرة: ٢٥٩

گفت: «چقدر درنگ کردی؟» گفت: «یک روز یا بخشی از یک روز.» گفت: «نه، بلکه صد

سال درنگ کردی؛ به خوراکت و نوشیدنی ات بنگر.»

كانَ الْفَلَاحُ يَعْمَلُ فِي الْمَرْعَةِ مِنَ الصَّبَاحِ إِلَى اللَّيلِ.

کشاورز از صبح تا شب در مزرعه کار می‌کرد.

بر ، روی
علی

الْتَّائُسُ عَلَى دِينِ مُلُوكِهِمْ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مردم بر دین پادشاهانشان هستند.

عَلَيْكُمْ بِمَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ فَإِنَّ رَبَّيْ بَعَثَنِي إِلَيْهَا. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

به صفات برتر اخلاقی پاییند باشید، زیرا پروردگارم مرا به خاطر آن فرستاده است.

الَّذَّهُرُ يَوْمَانِ؛ يَوْمَ لَكَ وَيَوْمٌ عَلَيْكَ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيُّ عَلِيَّ

روزگار دو روز است؛ روزی به سودت و روزی به زیانت.

به وسیله، در

بـ

﴿إِقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلْمَ﴾^{الْعَلَقَ : ٣ و ٤}

بخوان و پروردگارت گرامی‌ترین است؛ همان که به وسیله قلم یاد داد.

﴿وَلَقَدْ تَصَرَّكُمُ اللَّهُ بِبَدْرِ﴾^{آلِ عِمَرَانَ : ١٢٣} و خدا شما را در [جنگ] بدرباری کرد.

برای ، از آن (مال) ، داشتن

لـ

﴿لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾^{النَّسَاءَ : ١٧١}

آنچه در آسمان‌ها و زمین است، از آن اوست.

﴿لِكُلِّ ذَنبٍ تَوْبَةٌ إِلَّا سُوءُ الْخُلُقِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ﴾

هر گناهی جز بداخل‌الاقی توبه دارد.

﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾^{الْكَافِرُونَ : ٦}

دین شما از آن خودتان و دین من از آن خودم.

لـمـاذا رـجـعـتـ ؟ - لـأـئـي نـسـيـتـ مـفـتـاحـيـ . برای چه برگشتی؟ - برای اینکه کلیدم را فراموش کردم.

۱- «علیکم» اصطلاحی است که از معنای «جار و مجرور» خارج شده و معنای فعل یافته است.

۲- دین: دینی (دین من)

﴿ وَ هُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنِ عِبَادِهِ وَ يَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ ... ﴾ الشُّورى : ٢٥

او کسی است که توبه را از بندگانش می‌پذیرد و از بدی‌ها درمی‌گذرد ...

﴿ وَ إِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ... ﴾ البقرة: ١٨٦

و اگر بندگانم از تو درباره من بپرسند، قطعاً من [به آنان] نزدیکم.

فَضْلُ الْعَالَمِ عَلَى غَيْرِهِ كَفَضْلِ النَّبِيِّ عَلَى أُمَّتِهِ. رسول الله ﷺ
برتری دانشمند بر غیر خود مانند برتری پیامبر بر امت خودش است.

إِخْتَيْرْ نَفْسَكَ: أَعْرِبِ الْكَلِمَاتِ الْمُلَوَّنَةَ.

۱- **الْعِلْمُ خَيْرٌ مِنَ الْمَالِ. الْعِلْمُ يَحْرُسُكَ وَ أَنْتَ تَحْرُسُ الْمَالَ.** أمير المؤمنین علیه السلام

۲- **شَرْفُ الْمَرءِ بِالْعِلْمِ وَ الْأَدَبِ لَا بِالْأَصْلِ وَ النَّسَبِ.** أمير المؤمنین علیه السلام

اسم بعد از حروف جرّ، مجرور است. علامت جر (ـ، ـ) در مفرد و جمع مکسر، یـ در جمع مذکور و یـ در مثنی) است؛ مانند **الْكَاتِب** ، **كَاتِب** ، **الْكَاتِبَيْنَ** ، **الْكَاتِبَيْنِ**

إِخْتَيْرْ نَفْسَكَ: ضَعْ فِي الْفَرَاغِ كَلِمَةً مُنَاسِبَةً.

۱- **الْعَرَبِيَّةُ مِنَ اللُّغَاتِ الرَّسْمِيَّةِ فِي الْأَمْمِ الْمُمْتَحَدَةِ.** مُنَظَّمة

۲- **أَحَبُّ عِبَادِ اللَّهِ إِلَى أَنْفُعُهُمْ لِعِبَادِهِ.** الله

۳- **إِنِّي رَأَيْتُ دَهْرًا مِنْ كِ الْقِيَامَةَ.** هـ جـ رـ

۴- **الْعَالَمُ بِلَا عَمَلٍ كَ بِلَا ثَمَرٍ.** الشـ جـ رـ

۵- **سَعِيدُّ قَسْمَ الْمَزَرَعَةِ إِلَى** نـ صـ فـ انـ

۶- **خُمْسُ سُكَّانِ الْعَالَمِ مِنْ ..** المـ سـ لـ مـ وـ نـ

نون الْوِقَايَةِ

در متن درس با دو فعل «يُحِيرُونِي» و «أَخْذَنِي» رو به رو شدید.
يُحِيرُونِي + نـ + يـ: مرا حیران می کند أَخْذَنِي + نـ + يـ: مرا بُرد، مرا گرفت
وقتی که فعلی به ضمیر متکلم وحده «يـ» وصل شود، نون وقايه بین فعل و ضمیر
واقع می شود؛ مثال:

يَعْرِفُونِي: مرا می شناسد. أَرْفَعُونِي: مرا بالا ببر.

دو حرف جر «من» و «عن» نیز هنگامی که به ضمیر «يـ» وصل شوند، نون وقايه

میانشان می آید؛ مثال:

مِنْ + يـ = مِنِّي عَنْ + يـ = عَنِّي

إِخْتَرْ نَفْسَكَ: تَرْجِمْ هَذِهِ الْجُملَ.

١- ﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ﴾ إِبْرَاهِيمٌ : ٤٠

٢- اللَّهُمَّ انْقَعْنِي بِمَا عَلَمْتَنِي وَعَلَمْنِي مَا يَفْعَعْنِي. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٣- إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي بِمُدَارَةِ النَّاسِ كَمَا أَمَرَنِي بِإِقَامَةِ الْقَرَائِبِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٤- اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي شَكُورًا وَاجْعَلْنِي صَابُورًا وَاجْعَلْنِي فِي عَيْنِي صَغِيرًا وَفِي أَعْيُنِ
النَّاسِ كَبِيرًا. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

در گروه‌های دو نفره شبیه گفت و گوی زیر را در کلاس اجرا کنید.

حوالہ

(مَعَ مُشْرِفٍ خَدَمَاتِ الْفُندُقِ)

مسؤول الاستقبال

السيّد دِمشقي مُشرِفُ خَدَمَاتِ غُرفِ الْفُندُقِ.
ما هي المُشكّلة؟

أعْتَدْرُ مِنْكَ؛ رَجَاءً، إِسْتَرْحْ؛ سَأَنْصِلُ^٣ بِالْمُشْرِفِ.

مسؤول الاستقبال يَتَّصلُ بِالْمُشْرِفِ وَيَأْتِي الْمُشْرِفُ مَعَ مُهَنْدِسِ الصِّيَانَةِ^٤.

السائح

عَفْوًا؛ مَنْ هُوَ مَسْؤُلُ تَنْظِيفِ^٢ الْغُرْفَةِ
وَالْحِفَاظِ عَلَيْهَا؟

ليَسْتِ الْغُرْفَةُ نَظِيقَةً، وَفِيهَا نَوَاقِصُ.

مُشرِفُ خَدَمَاتِ الْفُندُقِ

ليَسْتِ غُرْفَتِي وَغُرْفُ زُمَلَائِي نَظِيقَةً، وَفِيهَا نَوَاقِصُ.

ما هي المُشكّلة، يا حبيبي؟!

في الْغُرْفَةِ الْأَوَّلِ سَرِيرٌ^٠ مَكْسُورٌ،
وَفِي الْغُرْفَةِ الثَّانِيَةِ شَرْشَفٌ^٦ نَاقِصٌ،
وَفِي الْغُرْفَةِ الْثَالِثَةِ الْمُكَيْفُ لَا يَعْمَلُ.

سَيَأْتِي عُمَالُ التَّنْظِيفِ،
وَمَا الْمُشكِّلاتُ الْأُخْرَى؟

تَسْلَمُ عَيْنُكَ!

نَعْتَدِرُ مِنْكُمْ.
سَنُنْصَلِحُ^٧ كُلَّ شَيْءٍ بِسُرْعَةٍ؛ عَلَى عَيْنِي.

- ١—مُشرِف: مدیر داخلی ٢—تنظيف: پاکیزگی ٣—أنصِل: تماس می‌گیرم ٤—صيانة: تعمیرات
٥—سرير: تخت ٦—شَرْشَف: ملافه ٧—نُصَلِحُ: تعمیر می‌کنیم

الْتَّمَرِينُ الْأَوَّلُ: عَيْنِ الْجُمْلَةِ الصَّحِيحَةِ وَغَيْرِ الصَّحِيحَةِ حَسْبَ الْحَقِيقَةِ وَالْوَاقِعِ. ✓ ✗

- ١- عِنْدَمَا يَنْقَطِعُ تَيَارُ الْكَهْرَبَاءِ فِي الْلَّيلِ، يَغْرُقُ كُلُّ مَكَانٍ فِي الظَّلَامِ.
- ٢- الْطَّاوُوسُ مِنَ الطُّيُورِ الْمَائِيَّةِ تَعِيشُ فَوْقَ جِبَالٍ ثَلْجِيَّةً.
- ٣- الْمَوْسُوَّغَةُ مُعْجَمٌ صَغِيرٌ جِدًا يَجْمَعُ قَلِيلًا مِنَ الْعُلُومِ.
- ٤- الْأَنْفُ عَضُوُ التَّنَفُّسِ وَالشَّمِّ.
- ٥- الْخُفَّاشُ طَائِرٌ مِنَ الْبَوْنَاتِ.

الْتَّمَرِينُ الثَّانِي: عَيْنِ الْكَلِمَاتِ الْمُتَرَادِيَّةِ وَالْمُتَضَادَّةِ. = ≠

ساحل	بعد	ضوء	أقل	كبار	بكى	أرسل	شاطئ	صغار	بعث
ستار	استلم	كتم	فجأةً	دفع	قرب	بغتةً	أكثر	ظلم	ضحك

= =

= =

≠ ≠

≠ ≠

≠ ≠

١- شم: بويابي

الَّتِمْرِينُ التَّالِثُ: تَرْجِمِ الْآيَاتِ وَالْحَدِيثَيْنِ، ثُمَّ ضَعْ خَطًّا تَحْتَ الْجَارِ وَالْمَجْرُوْنِ، وَادْكُرْ عَلَامَةَ الْجَرِّ.

١- ﴿ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴾ آلَّتَمْلِ : ١٩

٢- ﴿ وَأَدْخِلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُم مِنَ الصَّالِحِينَ ﴾ آلَّأَنْبِيَاءَ : ٨٦

٣- ﴿ وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴾ آلَّإِمْرَانَ : ١٤٧

٤- أَدْبُ الْمَرْءِ خَيْرٌ مِنْ ذَهَبِهِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٥- عَلَيْكَ بِذِكْرِ اللَّهِ فَإِنَّهُ نُورُ الْقَلْبِ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

١- عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ: بندگان درستکارت

الْتَّمْرِينُ الرَّابِعُ: تَرْجِمْ كَلِمَاتِ الْجَدَوْلِ الْمُتَقَاطِعِ، ثُمَّ اكْتُبْ رَمَزَهُ. (كِلْمَاتِنِ زَايِّتَانِ)

يَبْلُغُنَ / صَغَار / ذَاكِرَة / عَفَافاً / بَكَى / مُنْقَذ / مَرَق / أَوْصَل / صَفَرُوا / غَنِيَّم / سَمْع / طَيُور / حَادَّة / دَوْر /
لَبَوْنَة / گَذِيلَك / جَمَارِك / زُبُوت / سَمَيْنَا / ظَاهِرَة / أَمْطَر / حَمِيم / ثُلُوج / سَوار / رَائِع

↓ رمز

						کوچک‌ها	(۱)
						این‌طور	(۲)
						تیز	(۳)
						پدیده	(۴)
						سوت زندن	(۵)
						روغن‌ها	(۶)
						نقش	(۷)
						شنوایی	(۸)
						جالب	(۹)
						نجات‌دهنده	(۱۰)
						نامیدیم	(۱۱)
						دستبند	(۱۲)
						گرم و صمیمی	(۱۳)
						برف‌ها	(۱۴)
						حافظه	(۱۵)
						پستاندار	(۱۶)
						پرندگان	(۱۷)
						رسانید	(۱۸)
						باران بارید	(۱۹)
						بخشید	(۲۰)
						می‌رسند	(۲۱)
						ترانه خواندید	(۲۲)
						گریه کرد	(۲۳)

قالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ:

الْتَّمْرِينُ الْخَامِسُ: تَرْجِمُ الْأَفْعَالَ التَّالِيَةَ.

..... يَنْصُرُنِي: يَعْرِفُونَنِي: أَعْطَانِي:
..... أَنْزِلْنِي: لَا تُحِيِّرْنِي: عَرَفْنِي: إِرْحَمُونِي:

الْتَّمْرِينُ السَّادِسُ: تَرْجِمُ الْأَحَادِيثَ ثُمَّ عَيْنِ الْمَحَلِ الْإِعْرَابِيِّ لِلْكَلِمَاتِ الْمُلَوَّنَةِ. ❁ كَنْزُ الْكَلَامِ ❁

١- ذِكْرُ اللَّهِ شِفَاءُ الْقُلُوبِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٢- آفَةُ الْعِلْمِ النَّسِيَانُ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٣- لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعُ رَحْمٍ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٤- الْجَلِيلُ الصَّالِحُ خَيْرٌ مِّنَ الْوَحْدَةِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٥- الْوَحْدَةُ خَيْرٌ مِّنْ جَلِيسِ السَّوْءِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٦- لِسَانُ الْمُقَصِّرِ قَصِيرٌ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

التَّمْرِينُ السَّابِعُ: تَرْجِمِ الْأَيَّةَ وَالْأَحَادِيثَ ثُمَّ عِنْ الْمُبَدَّأِ وَالْخَبَرِ وَالْفَاعِلِ وَالْمَفْعُولَ وَادْكُرْ إِعْرَابَهَا.

١- ﴿وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ ثُرَابًا﴾ النَّبَأُ : ٤٠

٢- **الْعَالَمُ** بِلَا عَمَلٍ كَالشَّجَرِ بِلَا ثَمَرٍ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٣- **حُسْنُ السُّؤَالِ** نَصْفُ الْعِلْمِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٤- **مُجَالَسَةُ الْعُلَمَاءِ** عِبَادَةٌ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٥- إِذَا ماتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ:

صَدَقَةٌ جَارِيَةٌ، أَوْ عِلْمٌ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُوهُ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٦- ثُرَابٌ: خاك

الْبَحْثُ الْعِلْمِيُّ

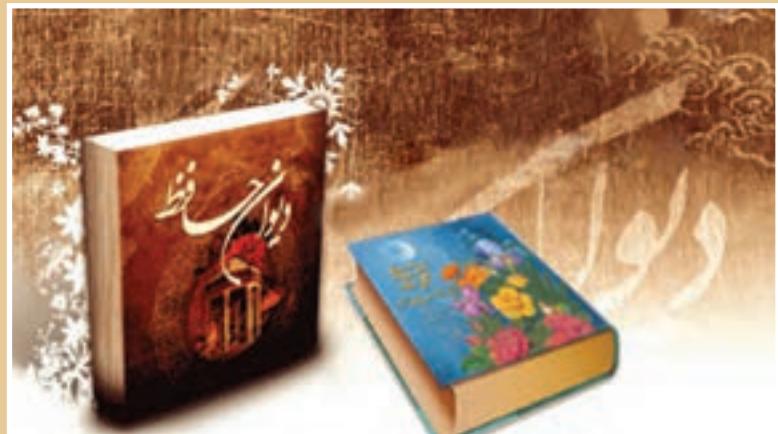
ابحث عن قصّةٍ حقيقةٍ قصيرةٍ حول حيوانٍ

و اكتبها في صحيقةٍ جداريةٍ،

ثم ترجمها إلى الفارسية، مستعيناً بمعجمٍ عَربِيٌّ - فارسيٌّ.

آلدرُس التاسِع

قالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ :

جَمَالُ الْمَرْءِ فَصَاحَةُ لِسَانِهِ.

زیبایی آدمی شیوایی گفتارش است.

صِناعَةُ التَّلْمِيغِ فِي الْأَدَبِ الْفَارِسِيِّ

إِنَّ اللُّغَةَ الْعَرَبِيَّةَ لُغَةُ الْقُرْآنِ وَ الْأَحَادِيثِ وَ الْأَدْعَيَّةِ فَقَدْ اسْتَفَادَ مِنْهَا الشُّعُراءُ الْإِيرَانِيُّونَ وَ أَنْشَدُوا بَعْضَهُمُ أَبْيَاتًا مَمْزُوَجَةً بِالْعَرَبِيَّةِ وَ الْفَارِسِيَّةِ وَ سَمَوْهَا بِالْمُلْمَعِ؛ لِكَثِيرٍ مِنَ الشُّعُراءِ الْإِيرَانِيِّينَ مُلَمَّعَاتٍ، مِنْهُمْ حَافِظُ الشِّيرازِيُّ وَ سَعْدِيُّ الشِّيرازِيُّ وَ جَلَالُ الدِّينِ الرَّوْمَيُّ الْمُعْرُوفُ بِالْمَوْلَوِيِّ.

مُلَمَّعُ حَافِظُ الشِّيرازِيُّ لِسانُ الْغَيْبِ

إِنِّي رَأَيْتُ دَهْرًا مِنْ هَجْرِ الْقِيَامَه
لَيْسَتْ دُمُوغُ عَيْني هَذِي لَنَا الْعَلامَه^۱
مَنْ جَرَبَ الْمُجَرَبَ حَلَّتْ بِهِ النَّدَامَه
فِي بُعْدِهَا عَذَابٌ فِي قُرْبِهَا السَّلَامَه
وَاللَّهُ مَا رَأَيْنَا حُبًّا بِلَا مَلَامَه
حَتَّى يَذُوقَ مِنْهُ كَأْسًا مِنَ الْكَرَامَه^۲

از خون دل نوشتم نزديک دوست نامه
دارم من از فِراقش در دیده صد علامت
هر چند کازمودم از وی نبود سودم
پرسيدم از طبیی احوالِ دوست گفتا
گفتم ملامت آید گِرد دوست گردم
حافظ چو طالب آمد جامی به جان شیرین

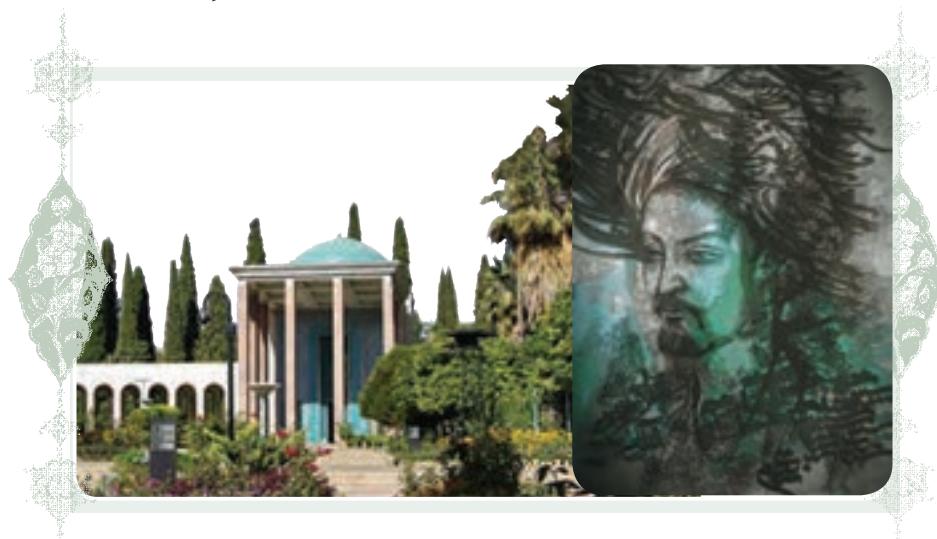

- ۱- آیا این اشکهای چشم برای ما نشانه نیست؟
۲- حافظ همانند خواستاری آمد که جان شیرین بدهد و جامی بستاند، تا از آن جامِ کرامت بچشد.

مُلْمَعُ سَعْدِيُّ الشِّيرازِيُّ

تو قدرِ آب چه دانی که در کنارِ فراتی
وَ إِنْ هَجَرْتَ سَواءً عَشَيْتِي وَ غَدَاتِي
مضی الزَّمَانُ وَ قَلْبِي يَقُولُ إِنَّكَ آتَي
اگر گلی به حقیقت **عَجِين** آب حیاتی
وَ قَدْ تُفَتَّشُ عَيْنُ الْحَيَاةِ فِي الظُّلُمَاتِ
جواب تلخ **بَدِيع** است از آن دهان نباتی
وَجَدْتَ رَائِحَةَ الْوُدُّ إِنْ شَمَّتَ رُفَاتِي^۱
محمد تو چه گویم که ماورای صفاتی
که هم کمند بلایی و هم کلید نجاتی
أَحِبَّتِي هَجَرُونِي گَمَا تَشَاءُ عُدَاتِی
وَ إِنْ شَكُوتُ إِلَى الطَّيْرِ نُحْنَ فِي الْوُكَنَاتِ^۲

سَلِ الْمَصَانِعَ رَكْبَاتَهِيمُ فِي الْفَلَوَاتِ^۳
شبم به روی توروزست و دیده ام به توروشن
اگرچه دیر بماندم امید برنگرفتم
من آدمی به جمالت نه دیدم و نه شنیدم
شبان تیره امیدم به صبح روی توباشد
فَكَمْ تُمَرِّ عَيْشِي وَأَنَّتَ حَامِلُ شَهْدٍ
نه پنج روزه عمرست عشق روی تو ما را
وَصَفْتُ كُلَّ مَلِيجٍ كَمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى
آخافِ منکَ وَ أَرْجُو وَ أَسْتَغْيِثُ وَ أَدْنُو
ز چشم دوست فتادم به کامه دل دشمن
فراقنامه سعدی عجب که در تو نگیرد

-
- ۱- از انباهای آب درباره سوارانی که در بیهانها تشنه‌اند بپرس. مصانع آبغیرهایی بودند که مزه گوارایی نداشتند، ولی برای تشنگان بیهان نعمتی بزرگ بوده است.
- ۲- اگر خاک قبرم را ببویی، بوی عشق را می‌یابی.
- ۳- و اگر به پرندگان شکایت برم، در لانه‌ها شیون کنند.

مَحَامِد : ستایش‌ها	شَاءَ : خواست	آتَيْ : آینده، درحال آمدن
مَرَّرَ : تلخ کرد	شَكَاهُ : شکایت کرد	أَحَبَّةٌ : یاران
مَصَانِعٌ : آب‌انبارهای بیابان	إِنْ شَكَوْتُ : اگر شکایت کنم «	اسْتَغَاثَ : کمک خواست
مَلِيْحٌ : با نمک	شَمَمْتَ : بوییدی	بَدِيعٌ : نو
مَمْزُوجٌ : درهم آمیخته	شَهْدٌ : عسل	بُعْدٌ : دوری
نَاحٌ : شیون کرد	عَجَنْ : خمیر	جَرَبَ : آزمایش کرد
نُحْنَ : شیون کردند	عُدَادٌ : دشمنان «مفرد: عادی»	حَلَّ : فروود آمد
نَدَامَةٌ : پشیمانی	عَشَيَّةٌ : آغاز شب، شامگاه	ذَاقَ : چشید
وُدٌ : عشق	غَدَاءٌ : آغاز روز، صبحگاه	دَنَا : نزدیک شد
وَصَافٌ : وصف کرد	فَلَوَاتٌ : بیابان‌ها «مفرد: فلۂ»	رَجَأَ : امید داشت
وُكَنَاتٌ : لاده‌ها	فَتَّشَ : جست‌وجو کرد «قدْ تُفَتَّشُ: گاهی جست‌وجو می‌شود»	رَضَيَ : راضی شد
هَامٌ : تشنه شد، سرگردان شد	كَأسٌ : جام، لیوان	رُفَاتٌ : استخوان پوسیده
هَجَرَ : جدا شد	مُجَرَّبٌ : آزموده	رَكْبٌ : کاروان شتر یا اسب‌سواران
		سَلْ : پرس (اسْأَلْ)

✗ ✓

عَيْنِ الصَّحِيحَ وَ الْخَطَأَ حَسَبَ نَصْ الدَّرِسِ.

- ١- لَيْسَ لِحَافِظٍ وَ سَعْدِيُّ مُلَمَّعَاتُ جَمِيلَةٌ.
- ٢- يَرَى حَافِظُ الدَّهَرِ مِنْ هَجْرِ حَبِيبِهِ كَالْقِيَامَةِ.
- ٣- يَرَى حَافِظُ في بُعْدِ حَبِيبِهِ رَاحَةً وَ في قُرْبِهِ عَذَابًا.
- ٤- يَرَى سَعْدِيُّ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ سَوَاءً مِنْ هَجْرِ حَبِيبِهِ.
- ٥- قَالَ سَعْدِيُّ: «مَضَى الزَّمَانُ وَ قَلْبِي يَقُولُ إِنَّكَ لَا تَأْتِي».»

اعلَمُوا

إِسْمُ الْفَاعِلِ وَ إِسْمُ الْمَفْعُولِ وَ إِسْمُ الْمُبَالَغَةِ وَ الصِّفَةُ الْمُشَبَّهَةُ

در دستور زبان فارسی به اسم فاعل، صفت فاعلی و به اسم مفعول، صفت مفعولی می‌گویند.

اسم فاعل به معنای «انجام دهنده یا دارنده حالت» و اسم مفعول به معنای «انجام شده» است.

اسم فاعل و اسم مفعول دو گروه‌اند:

گروه اول بر وزن «فاعِل» و «مفَعُول» است که در عربی نهم با آنها آشنا شدید.

ماضی	اسم فاعل	صفت فاعلی	اسم مفعول	صفت مفعولی
صَنَعَ	صَانِعٌ	سازنده	مَصْنَعٌ	ساخته شده
خَلَقَ	خَالِقٌ	آفریدگار	مَخْلُوقٌ	آفریده شده
عَبَدَ	عَابِدٌ	پرستنده	مَعْبُودٌ	پرستیده شده

اکنون با گروه دوم آشنا شوید.

مضارع	اسم فاعل	صفت فاعلی	اسم مفعول	صفت مفعولی
يُشَاهِدُ	مُشَاهِدٌ	بیننده	مُشَاهَدٌ	دیده شده
يُقَلِّدُ	مُقَلَّدٌ	تقلید کننده	مُقْلَدٌ	تقلید شده
يُرْسِلُ	مُرْسِلٌ	فرستنده	مُرْسَلٌ	فرستاده شده
يُنْتَظِرُ	مُنْتَظَرٌ	انتظار کشنده	مُنْتَظِرٌ	مورد انتظار
يُعَتَمِدُ	مُعْتَمِدٌ	اعتماد کننده	مُعْتَمَدٌ	مورد اعتماد
يَسْتَخْرُجُ	مُسْتَخْرِجٌ	بیرون آورنده	مُسْتَخْرَجٌ	بیرون آورده شده
يَتَهَاجِمُ	مُتَهَاجِمٌ	حمله کننده	-	-
يَنْكَسِرُ	مُنْكَسِرٌ	شکننده	-	-

با دقّت در دو جدول داده شده فرق اسم فاعل و اسم مفعول را در دو گروه بیابید.

گروه اول (ثلاثی مجرد) از ریشه فعل‌هایی است که «ماضی مفرد مذکور غایب» آنها سه حرف و اسم فاعل و اسم مفعولشان بر وزن فاعل و مفعول است.

گروه دوم (ثلاثی مزید): از ریشه فعل‌هایی است که «ماضی مفرد مذکور غایب» آنها بیشتر از سه حرف بود و اسم فاعل و اسم مفعولشان با حرف «مُ» شروع می‌شود. یک حرف مانده به آخر در اسم فاعل، کسره و در اسم مفعول فتحه دارد.

(اسم فاعل : مُ ... —) ، (اسم مفعول : مُ ... —)

اِخْتَيِرْ نَفْسَكَ: تَرْجِمِ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَةَ وَ الدُّعَاءَ، ثُمَّ عَيْنِ اسْمَ الْفَاعِلِ وَ اسْمَ الْمَفْعُولِ.

الْكَلِمةُ	الَّتِرْجَمَةُ	اسْمُ الْفَاعِلِ	اسْمُ الْمَفْعُولِ
يُعَلَّمُ : ياد می دهد	مُعَلَّم	☐	☐
يَعْلَمُ : می داند	عَالِم	☐	☐
يَفْتَكِرُ : می اندیشد	مُفْتَكِر	☐	☐
يُجَهَّزُ : آماده می کند	مُجَهَّز	☐	☐
يَضْرُبُ : می زند	مَضْرُوب	☐	☐
يَتَعَلَّمُ : ياد می گیرد	مُتَعَلَّم	☐	☐

يا صانعٌ كُلٌّ مَصْنَوْعٍ يا خالِقٌ كُلٌّ مَخْلُوقٍ يا رازِقٌ كُلٌّ مَرْزُوقٍ يا مالِكٌ كُلٌّ مَمْلُوكٍ.
من دُعَاءِ الْجَوْشِنَ الْكَبِيرِ

إِسْمُ الْمُبَالَغَةِ

اسم مبالغه بر بسيارى صفت يا بسيار پرداختن به آن دلالت دارد و بر وزن «فَعَالٌ»، «فَعَالَةٌ»
و «فَعَولٌ» است؛ مانند **عَلَمَة** (بسيار دانا)، **فَهَامَة** (بسيار فهمیده)، **صَبَارٌ** (بسيار بُردباز)،
غَفَارٌ (بسيار آمرزنده)، **كَذَابٌ** (بسيار دروغگو)، **رَزَاقٌ** (بسيار روزی دهنده)، **خَلَاقٌ** (بسيار
آفریننده)، **عَفَورٌ** (بسيار آمرزنده)، **شَكُورٌ** (بسيار سپاسگزار)، **عَجُولٌ** (بسيار شتابان).

گاهی وزن «فَعَالٌ» و «فَعَالَةٌ» بر شغل دلالت می‌کند؛ مانند **خَبَازٌ** (نانوا)، **حَدَادٌ** (آهنگر).
گاهی نیز بر ابزار، وسیله یا دستگاه دلالت می‌کند؛ مانند **فَتَاحَةٌ** (در بازن)، **نَظَارَةٌ**
(عينک)، **سَيَارَةٌ** (خودرو).

إِخْتِرْ نَفْسَكَ: تَرْجِمِ التَّرَاكِيبَ التَّالِيَةَ.

﴿عَلَامُ الْعُيُوبِ﴾:

﴿أَمَارَةً بِالسُّوءِ﴾:

﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَاقُ﴾:

﴿الْخُلُقُ الْعَلِيمُ﴾:

﴿هُوَ كَذَابٌ﴾:

﴿حَمَالَةُ الْحَطَبِ﴾:

يا غَفَارَ الذُّنُوبِ:

﴿لِكُلِّ صَبَارٍ﴾:

الطَّيَّارُ الْأَيْرَانِيُّ:

يا سَتَارَ الْعُيُوبِ:

الْهَاتِفُ الْجَوَالُ:

مَيْثَمُ التَّمَّارُ:

فَتَاحَةُ الزُّجَاجَةِ:

رَسَامُ الصُّورِ:

الْوَلْدُ الْعَجُولُ:

الرَّجُلُ الصَّبُورُ:

الْبَائِعُ الصَّدُوقُ:

الْطَّفْلُ الْخَجُولُ:

الصَّفَةُ الْمُشَبَّهَةُ

کلماتی مانند رشت، خوب و بد در فارسی «صفت ساده» و در عربی «صفت مشبهه» نامیده می‌شوند. صفت مشبهه به معنای اسم فاعل و شبيه آن است؛ ولی بر وزن آن نیست؛ مثال: گریم: دارنده کرم (بخشنده) و جمیل: دارنده جمال (زیبا).

مهم‌ترین وزن‌های صفت مشبهه عبارت است از: فَعِيل ، فَعْلان ، فَعْلُ ، فَعَل ، فَعَل.

فَعِيل مانند **كَبِير**: بزرگ / **صَغِير**: کوچک / **قَيْح**: رشت / **حَزِين**: غمگین / **شَرِيف**: بزرگوار

فَعْلان مانند **فَرْحَان**: شاد / **غَضْبان**: خشمگین

فَعَل مانند **سَهْل**: آسان / **صَعْب**: سخت

فَعِل مانند **خَشِن**: زبر / **كَسِيل**: تنبیل / **فَرِح**: شاد

فَعَل مانند **حَسَن**: نیکو / **بَطَل**: قهرمان

رنگ‌ها نیز صفت مشبهه است. رنگ‌ها بر وزن «أَفْعَل» برای مذکور و «فَعْلَاء» برای مؤنث است.

(سفید: أَبْيَض، بَيْضَاء / سیاه: أَسْوَد، سَوْدَاء / سرخ: أَحْمَر، حَمَراء / زرد: أَصْفَر، صَفَرَاء / سبز: أَخْضَر، حَضَرَاء / آبی: أَزْرَق، زَرَقاء).

تذکر: کلماتی که بر وزن صفت مشبهه هستند و معنای وصفی ندارند، صفت مشبهه به شمار نمی‌آیند؛ مثال: «نَخِيل: درخت خرما، حَبْل: ریسمان، كِيد: جگر و وجع: درد».

اخْتِرْ نَفْسَكَ: عَيْنِ الصُّفَاتِ الْمُشَبَّهَةَ وَ اكْتُبْ وَزَنَهَا، وَ تَرْجِمْهَا إِلَى الْفَارِسِيَّةِ.

تلْج / تَمْر / ثَقِيل / جَزَر / أَصْفَر / عَقْرَب / عِنَب / بُسْتَان / ثَلَب / حَرِيق / عِبَر / صَعْب
قَمِيص / سَمْع / زَمَان / أَسْنَان / نِسْيَان / مِهْرَاجَان / نَضْر / سَمَك / صِغَر / قَرَيب / حِرْباء /
ذَنَب / وزَير / خَوْف / خَرِيف / خَضْراء

الْتَّرْجِمَةُ	الْوَزْنُ	الصُّفَةُ الْمُشَبَّهَةُ
.....
.....
.....
.....
.....
.....

در گروه‌های دو نفره شبیه گفت و گوی زیر را در کلاس اجرا کنید.

حوارٌ

(شِرَاءُ شَرِيحةً الْهَاتِفِ الْجَوَالِ)

مُوَظَّفُ الاتِّصالاتِ

تَفَضُّلِي، وَ هَلْ تُرِيدِينَ بِطاقةَ الشَّحْنِ؟

تَسْتَطِيعِينَ أَنْ تَسْخَنِي رَصِيدَ جَوَالِكَ
عَبْرَ الإِنْتِرْنِتِ.

الرَّازِئَةُ

رَجَاءً، أَعِنِّي شَرِيحةً الْجَوَالِ.

نَعَمْ؛ مِنْ فَضْلِكَ أَعِنِّي بِطاقةً يُمْبَلَغُ
خَمْسَةٍ وَ عِشْرِينَ رِيَالًا.

تَشَرَّى الرَّازِئَةُ شَرِيحةً الْجَوَالِ وَ بِطاقةَ الشَّحْنِ وَ تَضَعُ الشَّرِيحةُ فِي جَوَالِهَا وَ تُرِيدُ أَنْ تَتَّصِلَ
وَلِكِنْ لَا يَعْمَلُ الشَّحْنُ، فَتَذَهَّبُ عِنْدَ مُوَظَّفِ الاتِّصالاتِ وَ تَقُولُ لَهُ:

أَعْنِي بِطاقةً مِنْ فَضْلِكِ.

سَامِحِينِي؛ أَنْتِ عَلَى الْحَقِّ. أُبَدِّلُ^v لَكِ بِطاقةً.

عَفْوًا، فِي بِطاقةِ الشَّحْنِ إِشْكَالٌ.

- ۱- شَرِيحة: سِيمَ كَارِت ۲- اِتِّصالات: مُخابرات ۳- شَحْن: شَارِذَ كَرْدَن ۴- رَصِيد: شَارِذ
۵- سَامِحِينِي: مَرَا بِبَخْش ۶- أَنْتِ عَلَى الْحَقِّ: حَقٌّ بِالْمَوْسِطِ ۷- أُبَدِّلُ: عَوْضٌ مِنْ كَمٌ

الَّتَّمَرِينُ الْأَوَّلُ: عَيْنِ الْجُمَلَةِ الصَّحِيحَةِ وَغَيْرِ الصَّحِيحَةِ حَسَبَ الْحَقِيقَةِ وَالْوَاقِعِ. ✓ ✕

- ١- الْكَاسُ زُجَاجَهُ يُشَرِّبُ مِنْهَا الْمَاءُ أَوِ الشَّايُ أَوِ الْقَهْوَهُ.
- ٢- يُمْكِنُ شِرَاءُ الشَّرِبَةِ مِنْ إِدَارَةِ الاتِّصالَاتِ.
- ٣- الْأَرَاسِبُ هُوَ الَّذِي مَا نَجَحَ فِي الامْتِحَانَاتِ.
- ٤- غُصُونُ الْأَشْجَارِ فِي الشَّتَاءِ بَدِيعَةٌ خَضِرَةٌ.
- ٥- يُصْنَعُ الْخُبْزُ مِنَ الْعَجِينِ.

الَّتَّمَرِينُ الثَّانِي: ضَعْ فِي الْفَرَاغِ كَلِمَةً مُنَاسِبَةً مِنَ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَةِ. «كَلِمَاتٍ زَايَدَتَانِ»

الْفَلَوَاتِ / بُعْدٍ / وُدٌّ / مَصَانِعٌ / بَدْلٌ / فَتَّشَ / اللَّيلِ / يَرْضَى

- ١- الْعَدَاهُ بِدَايَةُ التَّهَارِ وَالْعَشِيَّةُ بِدَايَةُ
- ٢- أَخِي قَانِعٌ، يَحْصُّتِهِ الْقَلِيلَةِ.
- ٣- رَأَيْنَا الشَّاطِئَ عَنْ عَبْرَ الطَّرِيقِ.
- ٤- رَجَاءً، هَذَا الْقَمِيس؛ لِأَنَّهُ قَصِيرٌ.
- ٥- الْشُّرْطِيُّ حَقَائِبِ الْمُسافِرِينَ.
- ٦- فِي لَا يَعِيشُ تَبَاثُ كَثِيرٌ.

الَّتَّمْرِينُ التَّالِثُ: تَرْجِمُ التَّرَاكِيبَ التَّالِيَّةَ، ثُمَّ عَيْنِ اسْمَ الْفَاعِلِ، وَ اسْمَ الْمَفْعُولِ، وَ اسْمَ الْمُبَالَغَةِ.

..... يا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ: يا سَامِعَ الدُّعَاءِ:

..... يا غَافِرَ الْخَطَايا: يا سَاطِرَ كُلِّ مَعْيُوبٍ:

..... يا حَيْرَ حَامِدٍ وَ مَحْمُودٍ:

..... يا مَنْ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ:

..... يا مَنْ بَأْبُهُ مَفْتوحٌ لِلنَّاسِ:

الَّتَّمْرِينُ الرَّابِعُ: ضَعْ فِي الدَّائِرَةِ الْعَدَدَ الْمُنَاسِبَ. «كَلِمَةٌ وَاحِدَةٌ زَانَةٌ».»

١- الرَّكْبُ ○ تَرْكُ الصَّدِيقِ صَدِيقُهُ أَوِ الْمُحِبُّ حَبِيهُ.

٢- الْكَرَامَةُ ○ زِينَةٌ مِنَ الدَّهْبِ أَوِ الْفِضَّةِ فِي يَدِ الْمَرْأَةِ.

٣- الْوَكْنَةُ ○ شَرَفٌ وَ عَظَمَةٌ وَ عِزَّةُ النَّفْسِ.

٤- الْهَجْرُ ○ مَنْ يُعِجِّبُكَ شَكْلُهُ.

٥- الْسُّوارُ ○ بَيْتُ الطِّيورِ.

٦- الْمَلِيجُ

التَّمْرِينُ الْخَامِسُ: تَرْجِيمُ الأَحَادِيثِ النَّبُوَيَّةَ، ثُمَّ ضَعْ خَطًّا تَحْتَ اسْمِ الْفَاعِلِ وَالصِّفَةِ الْمُشَبَّهَةِ.
(إِذَا رَأَيْتَ)

١- مَنْ قَالَ أَنَا عَالِمٌ فَهُوَ جَاهِلٌ.

٢- سَيِّدُ الْقَوْمِ خَادِمُهُمْ فِي السَّفَرِ.

٣- الْجَلِيسُ الصَّالِحُ خَيْرٌ مِنَ الْوَحْدَةِ، وَالْوَحْدَةُ خَيْرٌ مِنْ جَلِيسِ السَّوْءِ.

٤- كَاتِمُ الْعِلْمِ، يَلْعَنُهُ كُلُّ شَيْءٍ حَتَّى الْحُوتُ^١ فِي الْبَحْرِ، وَالظَّيرُ فِي السَّمَاءِ.

٥- الْعِلْمُ حَزَائِنُ وَمَفَاتِيحُهُ السُّؤَالُ؛ فَاسْأَلُوا، رَحْمَكُمُ اللَّهُ، فَإِنَّهُ يُؤْجِرُ^٢ أَرْبَعَةً:

السَّائِلُ وَالْمُتَكَلِّمُ وَالْمُسْتَمِعُ وَالْمُحِبُّ لَهُمْ.

١- حوت: نهنگ، ماهی بزرگ
٢- يُؤْجِرُ: پاداش داده می شود

الَّتِي تَرَجَّمُ الْأَيَاتِ وَالْأَحَادِيثَ ثُمَّ أَعْرِبُ الْكَلِمَاتِ الْحَمْرَاءَ.

١- ﴿وَلَا يَظْلِمْ رَبُّكَ أَحَدًا﴾ آلْكَهْفٍ : ٤٩

٢- ﴿لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا اللَّهُ﴾ آلَّثَّمَلٍ : ٦٥

٣- آلُّسُكُوتِ ذَهَبٌ وَالْكَلَامُ فِضَّةٌ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٤- آلُّكُتُبِ بَسَاتِينُ الْعُلَمَاءِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٥- ظَمَرَةُ الْعُقْلِ مُدَارَةُ النَّاسِ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

٦- زَكَاةُ الْعِلْمِ نَسْرٌ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

آلَدْرُسُ الْعَاشِرُ

﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَنَا بِهِ
نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ﴾ آلَّا نَعَمْ : ٩٩

و او کسی است که آبی را از آسمان فرو فرستاد و گیاه و هر چیزی را با
آن بیرون ساختیم.

﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيًّا﴾ الآيات : ٣٠

مَعَ أَنَّ الْمَاءَ يُعْطِي سَبْعِينَ بِالْمِائَةِ مِنْ سَطْحِ الْكُرْبَةِ الْأَرْضِيَّةِ، وَلَكِنْ أَكْثَرُ بُلْدَانِ الْعَالَمِ تُعَانِي مِنْ «أَزْمَةِ الْمَيَاهِ» وَمِنْهَا إِيرَانُ، فَهِيَ تَقَعُ فِي مِنْطَقَةٍ حَارَّةٍ وَجَافَّةٍ مِنَ الْكُرْبَةِ الْأَرْضِيَّةِ. فَأَكْثَرُ مِنْ ثَمَانِينَ بِالْمِائَةِ مِنْ مِسَاخِتِهَا جَافَّةٌ؛ وَهُنَاكَ أَسْبَابٌ أَدَّتْ إِلَى إِيجَادِ هَذِهِ الْأَزْمَةِ فِي الْعَالَمِ، مِنْهَا الِاسْتِفَادَةُ غَيْرُ الصَّحِيحَةِ مِنَ الْمَيَاهِ فِي مَجَالِ الزَّرْعَةِ وَالصَّنْاعَةِ وَالْبَيْوتِ وَمِنْهَا ازْدِيادُ النُّفُوسِ فِي الْعَالَمِ.

تُواجِهُ بِلَادُنَا الْيَوْمَ أَزْمَةً شَدِيدَةً فِي قِلَّةِ الْمَيَاهِ وَهِيَ تَزَدَّادُ يَوْمًا بَعْدَ يَوْمٍ. فَأَصَبَّحَ أَكْثَرُ الْبَيْسَاتِينِ وَالْمَزَارِعِ مَتْرُوكَةً وَقَدْ جَفَّ الْكَثِيرُ مِنَ الْعُيُونِ وَالْمُسْتَنْقَعَاتِ وَالْبَحِيرَاتِ، فَسَبَبَ ذَلِكَ الْجَفَافُ عَوَاصِفَ تُرَابِيَّةً؛ وَمَعَ الْأَسْفِ أَنَّ إِيرَانَ مِنَ الدُّولِ الَّتِي تُعَانِي مِنْ هَذِهِ الْأَزْمَةِ، فَيَجِبُ عَلَى الْحُكُومَةِ أَنْ تَتَّخِذَ الإِجْرَاءَاتِ الْلَّازِمَةَ لِمُعَالَجَةِ هَذِهِ الْمُشَكِّلَةِ، وَإِلَّا فَسَتُواجِهُ بِلَادُنَا هِجَرَةً سُكَّانِ مِئَاتِ الْقُرَى وَعَشَرَاتِ الْمُدُنِ وَسَيُواجِهُ وَطَنُنَا مَشَاكِلَ كَثِيرَةً. **تَلَوُّثُ** الْهَوَاءِ فِي الْمُدُنِ الْكَبِيرَةِ وَازْدِيادُ دَرَجَةِ حَرَارةِ الْهَوَاءِ، قَدْ سَبَبَ قِلَّةَ نُزُولِ الْأَمْطَارِ وَالثُّلُوجِ؛ وَأَدَّى إِلَى الإِضْرَارِ بِالبيئةِ. يَعْتَقِدُ الْبَعْضُ أَنَّ الْجَفَافَ عَامِلٌ رَئِيسيٌّ فِي بَعْضِ الْحَرَائِقِ فِي غَابَاتِ الْبِلَادِ.

تُواجِهُ السُّدُودُ أَنْخِفَاضًا بالغًا في المِيَاهِ، وَسَبَبَ ذَلِكَ، انْخِفَاضَ إِنْتَاجِ الْكَهْرَباءِ فِي الْبِلَادِ. إِنَّ عَدَمَ اطْلَاعِ النَّاسِ عَلَى مَشَاكِلِ الْجَفَافِ وَجَهَلُهُمُ بِالْأَسَالِيبِ الصَّحِيحَةِ لِلِّا سِتَّفَادَةِ مِنَ الْمَاءِ، سَبَبَ ارْتِفَاعَ اسْتِهْلَاكِ الْمَيَاهِ. فَعَلَيْنَا أَن نَسْتَفِيدَ مِنَ الْمَاءِ بِاسْلُوبٍ صَحِيحٍ وَأَن نَسْتَعِينَ بِالْأَسَالِيبِ الْحَدِيثَةِ فِي مَجَالِ الزَّرْعَةِ لِأَنَّ ثَمَانِينَ بِالْمِائَةِ مِنْ مَيَاهِ الْبِلَادِ تُسْتَخَدَمُ فِي الزَّرْاعَةِ.

مِنَ الْأَسَالِيبِ الَّتِي تُسَاعِدُنَا لِحَلِّ مُشَكَّلَةِ الْجَفَافِ:

غَسْلُ السَّيَارَاتِ بِدَلْوٍ صَغِيرٍ وَاحِدٍ وَبِخَرْقَةٍ؛ وَعَدَمُ إِهْدَارِ الْمَاءِ عِنْدَ الْإِسْتِحْمَامِ وَغَسْلِ الْمَلَابِسِ وَالْأَوَانِ وَالْمَفْرُوشَاتِ؛ وَكَذَلِكَ عِنْدَ الْوُضُوءِ وَغَسْلِ الْأَسْنَانِ وَالْوَجْهِ وَالْيَدِينِ. قَلَوْ افْتَصَدَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنَا بِكَأسٍ وَاحِدٍ مِنَ الْمَاءِ فِي يَوْمٍ وَاحِدٍ سَنَدَّخْرُ عِشْرِينَ مَلِيُونًا لِتِرٍ مِنَ الْمَاءِ تَقْرِيًّا.

﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ﴾ آتَاهُمْ اللَّهُ الْحُلُولَ : ١٠

عَوَاصِفُ تُرَابِيَّةً : توفان‌های ریزگرد	بَيْئَةٌ : محیط‌زیست	إِدَّحَرٌ : ذخیره کرد
«مفرد: عاصفة ترابية»	تَلَوُثٌ : آلودگی	إِزْدَادٌ : زیاد شد
عَطَّى : پوشاند	جَافَّةٌ : خشک	أَرْمَةٌ : بحران
لَوْ : اگر	جَفَّـ : خشک شد	إِجرَاءَاتٌ : اقدامات
مَجَالٌ : زمینه	جَفَافٌ : خشکی	أَسَالِيبٌ : شیوه‌ها «مفرد: أسلوب»
مُسْتَنْقَعٌ : آبگیر، تالاب	حَدِيثٌ : جدید	إِسْتِهْلَاكٌ : مصرف کردن
مُعَالَجَةٌ : چاره‌جویی، درمان	حَرَائِقٌ : آتش‌سوزی‌ها «مفرد:	إِضَارَاتٌ : آسیب زدن
مَفْرُوشَاتٌ : فرش‌ها	حَرِيقَةٌ : «حریقة»	إِقْتَصَدَ : صرف‌جویی کرد
نُفُوسٌ : جمعیت	خِرْقَةٌ : پارچه کنه	آلَمٌ : درد «جمع: آلام»
واجَةٌ : رو به رو شد	ذَلْوٌ : سطل	إِنْخِفَاضٌ : پایین آمدن
هُنَاكَ : وجود دارد، آنجا	سَبَبٌ : سبب شد	إِهْدَارٌ : هدر دادن
يَجِبُ : باید، واجب است	سُدُودٌ : سدها	أَوْانِيٌ : ظرف‌ها «مفرد: إناء»
	عَائِنٌ : رنج برد	بُلْدانٌ : کشورها

✗ ✓

عَيْنِ الصَّحِيحَ وَ الْخَطَأَ حَسَبَ نَصْ الدَّرِسِ.

- ١- يُسَبِّبُ ارْتِفَاعُ الْمِيَاهِ خَلْفَ السُّدُودِ انْخِفَاضَ إِنْتَاجِ الْكَهْرَباءِ فِي الْبِلَادِ.
- ٢- يَعْتَقِدُ الْبَعْضُ أَنَّ الْجَفَافَ عَامِلٌ رَئِيْسِيٌّ فِي بَعْضِ الْحَرَائِقِ فِي الْغَابَاتِ.
- ٣- يُعَطِّي الْجَفَافُ أَقْلَّ مِنْ خَمْسَةَ عَشَرَ بِالْمِئَةِ مِنْ مِسَاخَةِ إِيْرَانَ.
- ٤- تُواجِهُ إِيْرَانُ الْيَوْمَ أَزْمَةَ الْمِيَاهِ وَ هِيَ تَرَدَادُ يَوْمًا بَعْدَ يَوْمٍ.
- ٥- يُعَطِّي الْمَاءُ خَمْسَةً وَ ثَلَاثِينَ بِالْمِئَةِ مِنْ سَطْحِ الْأَرْضِ.

إِسْمُ التَّفْضِيلِ وَ اسْمُ الْمَكَانِ وَ اسْمُ الزَّمَانِ وَ اسْمُ الْآلَةِ

اسم تفضيل مفهوم برتری دارد و بر وزن «أَفْعَل» است. اسم تفضيل در دستور زبان فارسي «صفت برتر» و «صفت برترین» نام دارد؛ مثال: كبير: بزرگ أَكْبَر: بزرگتر، بزرگترین صغير: كوچك أَصْغَر: كوچكتر، كوچكترين

آسيا بزرگتر از اروپا است.	آسيا أَكْبَرُ مِنْ أُوروباً.
آسيا بزرگترین قاره‌های جهان است.	آسيا أَكْبَرُ قارَاتِ الْعَالَمِ.
آسيا بزرگترین قاره در جهان است.	آسيا أَكْبَرُ قارَةً فِي الْعَالَمِ.
کوه دماوند بلندتر از کوه دنا است.	جَبَلُ دَمَاوَنْدٍ أَعْلَى مِنْ جَبَلٍ دِنَا.
کوه دماوند بلندترین کوههای ایران است.	جَبَلُ دَمَاوَنْدٍ أَعْلَى جِبالِ إِيرَانِ.
کوه دماوند بلندترین کوه در ایران است.	جَبَلُ دَمَاوَنْدٍ أَعْلَى جَبَلٍ فِي إِيرَانِ.
بهترین کارها کمک به دیگران است.	أَفْضَلُ الأَعْمَالِ مُسَاعِدَةُ الْآخَرِينَ.
محبوبترین مردم نزد من کسی است که عیب‌هایم را به من اهدا کند.	أَحَبُّ النَّاسِ إِلَيَّ مَنْ أَهْدَى إِلَيَّ عُيُوبِي. الْإِمَامُ الصَّادِقُ عَلَيْهِ السَّلَامُ
گاهی اسم تفضيل تغييرات ظاهري دارد؛ مانند:	

حَبِيبٌ: محبوب، يار

شَدِيدٌ: نيرومند، سخت

قَلِيلٌ: کم

هنگامي که اسم تفضيل مؤنث شود بر وزن «فُعْلَى» می آيد؛ مانند:

فاطِمَةُ الْكُبَرَى، زَيْنُ الصُّغَرَى

اسم تفضيل در حالت مقاييسه بين دو اسم مؤنث معمولاً بر وزن همان **أَفْعَل** می آيد؛ مثال:

فاطِمَةُ أَكْبَرُ مِنْ زَيْنَبِ.

١- اخْتَرْ نَفْسَكَ: تَرِجمَ الْأَحَادِيثُ التَّالِيَّةَ، ثُمَّ ضَعْ خَطًّا تَحْتَ اسْمِ التَّفْضِيلِ.

١- أَعْلَمُ النَّاسِ، مَنْ جَمَعَ عِلْمَ النَّاسِ إِلَى عِلْمِهِ.

٢- أَحَبُّ عِبَادِ اللَّهِ إِلَى اللَّهِ أَنْفَعُهُمْ لِعِبَادِهِ.

٣- الْحَيَاءُ حَسَنٌ وَلِكُنْ فِي النِّسَاءِ أَحْسَنُ.

٤- أَشْجَعُ النَّاسِ مَنْ غَلَبَ هَوَاهُ.

٥- لَا مُصِيبَةَ أَشَدُّ مِنَ الْجَهْلِ.

اسم مكان بر مكان دلالت دارد و بیشتر بر وزن مفعَل و گاهی بر وزن مفعَل و مفعَلة است؛ مثال:

ملعب: ورزشگاه مطعم: رستوران مصنوع: کارخانه مطبخ: آشپزخانه

مخرَن: انبار منزل: خانه مكتبة: کتابخانه مطبعة: چاپخانه

گاهی وزن مفعَل و مفعَل بر اسم زمان دلالت دارد و این را از معنای جمله باید دریافت؛ مثال:

﴿حَتَّىٰ مَطَلَّعَ الْفَجْرِ﴾ موعد صلاة المغرب قریب. وَصَلَنَا عِنْدَ الْمَشْرِقِ.

جمع «أَفْعَل» بر وزن «أَفَاعِل» است؛ مثال: أَفْضَل = أَفَاضِل

١- اخْتَرْ نَفْسَكَ: عَيْنِ اسْمَ الْمَكَانِ وَ اسْمَ الزَّمَانِ فِي الْكُلِمَاتِيْنِ الْمُلَوَّنَتِيْنِ.

١- نَظَرَ السَّائِحُونَ إِلَى بِلَادِ مَطَلَّعِ الشَّمْسِ.

٢- الْحَفَلَةُ اسْتَغْرَقَتْ كُلَّ اللَّيْلِ حَتَّىٰ مَطَلَّعَ الْفَجْرِ.

١- الْحَدِيثُ الْأُولُ إِلَى الثَّالِثِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَالْحَدِيثُ الرَّابِعُ وَالْخَامِسُ عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

اسم آلت (ابزار) بر ابزارآلات و وسیله دلالت دارد و سه وزن دارد: مفعَل، مفعَلة و مفعَال؛ مثال:

مِدْعَج: توپ جنگی مِصَد: آسانبرِ مِكْنَسَة: جاروِ مِطْرَقَة: چکشِ مِضْبَاح: چراغِ مِفْتَاح: کلید

قبلاً خواندیم که گاهی وزن «فَعَال» و «فَعَالَة» نیز بر ابزار دلالت می‌کند؛ مثال:

جَوَّال: تلفن همراه؛ غَسَالَة: ماشین لباسشویی

اسم‌های ابزار گاهی بر پنج وزن گفته شده نیست؛ مثال: مُسَجِّل: ضبط صوت مُكَيْفُ الْهَوَاء: کولر

اِحْتِبْرْ نَفْسَكَ: تَرْجِم الْكَلِمَاتِ التَّالِيَةَ وَ اَكْتُبْ نَوْعَهَا.

۱- مَدْخَل :

..... ،

۲- مِصَد :

..... ،

۳- مِنْصَدَة :

..... ،

۴- مِفْتَاح :

..... ،

۵- نَظَارَة :

..... ،

۶- أَجْمَل :

..... ،

۷- صَدُوق :

..... ،

۸- عُظَمَى :

..... ،

۹- حَمْراء :

..... ،

۱۰- مُجْتَهد :

..... ،

۱۱- مَسْمُوح :

..... ،

۱۲- نَاجِح :

در گروههای دو نفره شبیه گفت و گوی زیر را در کلاس اجرا کنید.

حوالٰ

(مَعَ الطَّبِيبِ)

الْمَرِيضُ

أَشْعُرُ بِالْأَلْمٍ^١ فِي صَدْرِي، وَ عِنْدِي صُدَاعٌ.

ما عِنْدِي ضَغْطٌ الدَّمِ وَ لَا مَرْضُ السُّكَرِ.

بَعْدَ الْفَحْصِ يَقُولُ الطَّبِيبُ:

مَاذَا تَكْتُبُ لِي، يَا حَضْرَةَ الطَّبِيبِ؟

مِنْ أَيْنَ أَسْتَلِمُ الْأَدوَيَةَ؟

شُكْرًا جَزِيلًا.

إِنْ شَاءَ اللَّهُ.

فِي أَمَانِ اللَّهِ.

الْطَّبِيبُ الدَّاخِلِيُّ

مَا بِكَ؟

أَضَغْطُ الدَّمِ عِنْدَكَ أَمْ مَرْضُ السُّكَرِ؟

أَنْتَ مُصَابٌ^٢ بِالْزُّكَامٍ، وَ عِنْدَكَ حُمَّى^٤
شَدِيدَةٌ. أَكْتُبُ لَكَ وَصَفَةً.

أَكْتُبُ لَكَ الشَّرَابَ وَ الْحُبُوبَ الْمُسَكِّنَةَ.

اسْتَلِمُ الْأَدوَيَةَ فِي نِهايَةِ مَرْءَةٍ^٥ الْمُسْتَوَصَفِ.

تَتَحَسَّنُ^٦ حَالَكَ.

مَعَ السَّلَامَةِ.

١- أَلْمٌ: درد

٢- مُصَابٌ: دَجَار

٣- زُكَامٌ: سرماخوردگی شدید

٤- حُمَّى: تب

٥- مَرْءَةٌ: راهرو

٦- تَتَحَسَّنُ: خوب می شود

الَّتِمْرِيْنُ الْأَوَّلُ: أَيُّ كَلِمَةٍ مِنَ كَلِمَاتِ الْمُعْجَمِ، تُنَاسِبُ التَّوْضِيْحَاتِ التَّالِيَّةَ؟

- ١- جِدَارٌ مُرْتَفِعٌ وَ قَوِيٌّ يُصْنَعُ لِإِدْخَارِ الْمَاءِ عَلَى النَّهَرِ.
- ٢- طَرْقٌ خَاصَّةٌ لِلْقِيَامِ بِالْأَعْمَالِ لِلْوُصُولِ إِلَى الْهَدَفِ.
- ٣- مَكَانٌ يَجْتَمِعُ الْمَاءُ فِيهِ مُدَّةً طَوِيلَةً.
- ٤- رِيحٌ شَدِيدَةٌ مُخْرِبَةً.
- ٥- الْنُّزُولُ مِنَ الْأَرْتِفَاعِ.
- ٦- الْقُمَاشُ الْعَتِيقُ.

الَّتِمْرِيْنُ الثَّالِيْ: ضَعْ فِي الْفَرَاغِ كَلِمَةً مُنَاسِبَةً مِنَ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَّةِ. «كَلِمَاتَانِ زَايَدَتَانِ»

الْإِجْرَاءَتُ / الزَّكَامُ / مَعَ الْأَسْفِ / يُعَالِجُ / الْحِفَاظُ / خِرَقَةٌ / نُفُوسٌ / غَطَّيْتُ

- ١- أَغْسِلُ سَيَارَتَنَا بِدَلْوٍ صَغِيرٍ مِنَ الْمَاءِ وَ ، لِلِّا قِصَادٍ فِي اسْتِهلاِكِ الْمَاءِ.
- ٢- أَكَدِّتُ الْأَبْحَاثُ الْعِلْمِيَّةُ الْحَدِيثَةُ أَنَّ ثَمَرَ الْبُرْتُقَالِ أَمْرًا ضَرِيفًا كَثِيرًا.
- ٣- مِنْ أَوْجَبِ الْوَاحِدَاتِ فِي عَصَرِنَا الْحَاضِرِ ضَرُورَةً عَلَى الْبَيْئَةِ.
- ٤- ما هِيَ الْلَازِمَةُ لِحَلِّ مُشَكِّلَةِ الْعَوَاصِفِ التُّرَابِيَّةِ؟
- ٥- أَنَا مُصَابٌ بِ وَ عِنْدِي حُمَّى شَدِيدَةٌ.
- ٦- أَخِي النَّائِمُ فِي غُرْفَةِ النَّوْمِ.

التمرين الثالث: ضع في الدائرة العدد المناسب. «كلمةٌ واحدةٌ زائدةٌ».

☐ شيءٌ من الخشبِ أو مثيله تجعل عليه الأشياء.	١- المطبخُ
☐ مكانٌ واسعٌ في الأرض يجتمع فيه المياه.	٢- البحيرةُ
☐ آلة ثقيلةٌ يستفيد منها الحدادُ والنحّارُ.	٣- النظارةُ
☐ آلة لتصحيح النظرِ وللحفظ على العيونِ.	٤- المخرنُ
☐ مكانٌ تجمعُ وتحفظُ فيه الأشياء.	٥- المطرقةُ
☐ مكانٌ تُطبخُ فيه الأطعمةُ.	٦- الغسالةُ
	٧- المنضدةُ

التمرين الرابع: عين الكلمة التي لا تنسَبُ الكلمات الأخرى في المعنى مع بيان السبب.

☐ كأس	☐ فرس	☐ بقر	☐ قط
☐ مفتاح	☐ مدفع	☐ غسالة	☐ نظارة
☐ مصعد	☐ بطارية	☐ جفاف	☐ مطرقة
☐ فاكهة	☐ رُزْ	☐ حليب	☐ جافة
☐ مكتبة	☐ ساحة	☐ مطبخ	☐ غرفة
☐ ندامة	☐ مستنقع	☐ بحيرة	☐ بحر

الَّتِيمْرِينُ الْخَامِسُ: عَيْنُ الْجَوَابِ الصَّحِيحَ.

☐ حَسْنَ	☐ تَحَسَّنَ	☐ أَحَسَنَ	١- الْمَاضِي مِنْ «يَتَحَسَّنُ» :
☐ إِقْتَاصْدٌ	☐ يَقْصُدُ	☐ يَقْتَاصِدُ	٢- الْمُضَارِعُ مِنْ «اقْتَاصَدَ» :
☐ إِنْخِفَاضٌ	☐ تَخْفِيَضٌ	☐ اِخْتِفَاضٌ	٣- الْمَصْدَرُ مِنْ «انْخَفَضَ» :
☐ مُعْلَمٌ	☐ عَلَامَةٌ	☐ عَالِمٌ	٤- اِسْمُ الْفَاعِلِ مِنْ «يُعْلَمُ» :
☐ مُعْتَمِدٌ	☐ مُعْتَمِدٌ	☐ عَمْودٌ	٥- اِسْمُ الْمَفْعُولِ مِنْ «يَعْتَمِدُ» :
☐ مَكْتُوبٌ	☐ كَاتِبٌ	☐ مَكْتَبَةٌ	٦- اِسْمُ الْمَكَانِ مِنْ «يَكْتُبُ» :

الَّتِيمْرِينُ السَّادِسُ: أَعْرِبِ الْكَلِمَاتِ الْحَمْرَاءِ.

١- ﴿أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ الْأَنْعَامُ : ١

٢- الْمُؤْمِنُ قَلِيلُ الْكَلَامِ كَثِيرُ الْعَمَلِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٣- أَفْضَلُ النَّاسِ أَنْفَعُهُمْ لِلنَّاسِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٤- حُسْنُ الْخُلُقِ نِصْفُ الدِّينِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٥- ثَمَرَةُ الْعِلْمِ إِخْلَاصُ الْعَمَلِ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ الْبَشَّارُ

٦- زِينَةُ الْبَاطِنِ خَيْرٌ مِنْ زِينَةِ الظَّاهِرِ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ الْبَشَّارُ

الْبَحْثُ الْعِلْمِيُّ

أُكْتُبْ آيَةً أَوْ حَدِيثًا أَوْ نَصًّا بِاللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ حَوْلَ مَسْؤُلِيَّةِ جَمِيعِ الْمُوَاطِنِينَ بِالنِّسْبَةِ
لِشَروَاتِ الْوَطَنِ وَ الْمَرَافِقِ الْعَامَّةِ وَ الْأَثَارِ التَّارِيْخِيَّةِ وَ اكْتُبْ تَرْجِمَتَهَا الْفَارِسِيَّةَ مُسْتَعِيْناً
بِمُعْجَمٍ.

الْجَانِبُ الشَّرْقِيُّ مِنْ بُسْتَانِ إَلْ غُولِيِّ فِي مَدِينَةِ تَبِرِيزِ.

تَحَفَّظُوا مِنَ الْأَرْضِ فَإِنَّهَا أَمْكُمْ.

رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

Safeguard the earth, for it is your mother.

مراقب زمین باشید؛ زیرا مادرتان است.

الدَّرْسُ الْحَادِي عَشَرَ

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ الأنبياء: ١٠٧

و تو را جز رحمتی برای جهانیان نفرستادیم.

أَسْرَ الْمُسْلِمُونَ فِي غَزَوَةِ طَيِّءٍ «سَفَانَة» ابْنَةُ حَاتِمِ الطَّائِيِّ الَّذِي يُضْرَبُ بِهِ الْمَثُلُ فِي الْكَرَمِ، وَلَمَّا جَاءَتْ مَعَ الْأَسْرَى إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، قَالَتْ لَهُ: يَا مُحَمَّدُ، إِنَّ أَبِي كَانَ سَيِّدَ قَوْمِهِ، يُفْكُرُ الْأَسِيرَ وَيَقْتُلُ الْجَانِيَ وَيَحْفَظُ الْجَارَ وَيَخْمِي الْأَهْلَ وَالْعِرْضَ وَيُقْرِجُ عَنِ الْمُكْرُوبِ، وَيُطْعِمُ الطَّعَامَ، وَيَنْشُرُ السَّلَامَ، وَيُعِينُ الْمُسْعِفَ عَلَى شَدَائِدِ الدَّهْرِ، وَمَا أَتَاهُ أَحَدٌ فِي حَاجَةٍ فَرَدَهُ خَائِبًا، أَنَا ابْنَةُ حَاتِمِ الطَّائِيِّ.

فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: هَذِهِ صِفَاتُ الْمُؤْمِنِيْنَ حَقًّا؛ أُتُرُكُوهَا فَإِنَّ أَبَاهَا كَانَ يُحِبُّ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ؛ وَاللَّهُ يُحِبُّ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ. ثُمَّ قَالَ:

«إِرْحَمُوا عَزِيزًا ذَلِيلًا، وَغَنِيًّا افْتَقَرَ، وَعَالِمًا ضَاعَ بَيْنَ جُهَالٍ.»

فَلَمَّا أَطْلَقَهَا النَّبِيُّ ﷺ عَادَتْ إِلَى أَخِيهَا «عَدِيًّا بْنِ حَاتِمٍ» وَهُوَ رَئِيسُ قَوْمِهِ بَعْدَ وَفَاتِهِ أَبِيهِ، فَقَالَتْ لَهُ: يَا أَخِي، إِنِّي رَأَيْتُ خَصَالًا مِنْ هَذَا الرَّجُلِ تُعْجِبُنِي، رَأَيْتُهُ يُحِبُّ الْفَقِيرَ وَيُفْكُرُ الْأَسِيرَ، وَيَرْحَمُ الصَّغِيرَ، وَيَعْرِفُ قَدْرَ الْكَبِيرِ، وَمَا رَأَيْتُ أَجْوَدَ وَلَا أَكْرَمَ مِنْهُ، فَإِذَا يَكُونُ نَبِيًّا فَلِلْسَّابِقِ فَضْلُهُ، وَإِذَا يَكُونُ مَلِكًا فَلَا تَرَالْ فِي عِزٍّ مُلْكِهِ.

فَجَاءَ عَدِيًّا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَأَسْلَمَ وَأَسْلَمَتْ سَفَانَةً.

الدَّفَتَرُ الْخَامِسُ مِنَ الْمَتَنْوَيِّ الْمَعْنَوِيِّ لِ«مَوْلَانَا جَلَالِ الدِّينِ الرَّوْمَيِّ»

جانَ مَنْ كَانَ غَنِيًّا فَافْتَقَرَ

گفت پیغمبر که رحم آرید بر

أَوْ صَفِيًّا عَالِمًا بَيْنَ الْمُضَرِّ

وَالَّذِي کانَ عَزِيزًا فَاخْتُقِرَ

رحم آرید ار ز سنگید و ز کوه

گفت پیغمبر که با این سه گروه

وان توانگر هم که بی دینار شد

آنک او بعد از رئیسی خوار شد

مبتلی گردد میان ابلهان

وان سوم آن عالمی کاندر جهان

عَقْلٌ : اندیشید	حَمَىٰ : پشتیبانی کرد	أَجَوَدُ : بخشنده تر
فَرَّاجَ عَنِ الْمَكْرُوبِ : اندوه غمگین	خَائِبٌ : ناامید	إِبْنَةٌ : دختر
را زُودَ د	خِصَالٌ : ویژگی ها «مفرد: خصله»	أَحْقَرٌ : خوار شد
فَكٌ : باز کرد، رها کرد	ذَلٌّ : خوار شد	أَسَرَ : اسیر کرد
قَيْمٌ : ارزشمند	رَدٌّ : برگردانید	أَسْرَى : اسیران
لا تَزَالُ : پیوسته	سَابِقٌ : پیشتاز	أَسْلَمَ : مسلمان شد
لَعْبٌ : به بازی گرفت	سَلَامٌ : آشتنی	أَطْعَمَ : خوراک داد
مُضَرٌ : نام قبیله ای	شَدَائِدٌ : سختی ها، گرفتاری ها	أَطَّلَقَ : رها کرد
مَكَارٍم : بزرگواری ها «مفرد: مَكْرُومَةٌ»	«مفرد: شَدِيدَةٌ»	أَعْانَ : کمک کرد
مَكْرُوبٌ : اندوهگین	صَفِيٰ : برگزیده	أَعْجَبٌ : در شگفت آورد
مُلْكٌ : پادشاهی	ضَاعٌ : تباہ شد، گم شد	«تُعِجِّنُني : خوش می آید، دوست دارم»
نَشَرٌ : پخش کرد	عَادٌ : برگشت	أَفْتَقَرَ : فقیر شد
	عِرْضٌ : ناموس، آبرو	أَهْلٌ : خانواده
	عِزَّةٌ : ارجمندی، عزت	

✓ ✗

عَيْنِ الصَّحِيحَ وَ الْخَطَأَ حَسَبَ نَصْ الدَّرْسِ.

- ١- قالَ عَدِيٌّ يَا أُخْتِي، إِنِّي رَأَيْتُ خِصَالًا مِنْ هَذَا الرَّجُلِ تُعِجِّنُني.
- ٢- فَلَمَّا أَطْلَقَ النَّبِيُّ ﷺ سَفَانَةً عَادَتْ إِلَى أَخِيهَا.
- ٣- كَانَ حَاتِمٌ يَرُدُّ مَنْ أَتَاهُ فِي حَاجَةٍ خَائِبًا.
- ٤- حَاتِمُ الطَّائِيُّ مَعْرُوفٌ بِالْكَرَمِ.
- ٥- أَسِرَتْ سَفَانَةً فِي غَزَوَةٍ أُحْدٍ.

اعلموا

آلنواسخ (۱) : الْحُرُوفُ الْمُشَبِّهَةُ بِالْفِعْلِ

به حروف «**إِنْ**، **أَنْ**، **كَانْ**، **لِكِنْ**، **لَيْتَ**، **لَعَلَّ**» حروف مشبهة بالفعل گفته می شود.

این حروف بر سر جمله های اسمیه می آیند و معانی جدیدی به آنها می دهند.

إِنْ : جمله اسمیه را تأکید می کند و به معنای «قطعاً» همانا به درستی که است؛ مثال:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ﴾ الْتَّحْلِيل : ٩٠

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ الْبَقَرَةُ : ١٩٥

﴿إِنَّ رَحْمَةَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ الْأَعْرَافُ : ٥٦

أَنْ : به معنای «که» است و دو جمله را به هم پیوند می دهد؛ مثال:

﴿وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ الْبَقَرَةُ : ١٩٤

﴿قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ الْبَقَرَةُ : ٢٠٩

آلا تَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ سَرَّارُ الْعُيُوبِ؟ أَمَا سَمِعْتَ أَنَّ أَحَدَ زُمَلَائِنَا تَصَادَمَ؟ أَعْرِفُ أَنَّكَ صَدِيقِي.

كَانْ : غالباً معنای «تشبیه» دارد؛ مانند: **كَانَ السَّمَاءَ سَقْفًا** محفوظ.

كَانَ الْمِفْتَاحَ مَفْقُودًا! كَانَكَ لَا تَعْرِفُ الطَّرِيقَ! كَانَهُ نَاجِحٌ!

لِكِنْ : به معنای «ولی» و برای تکمیل و رفع ابهام پیام جمله قبل از خودش است؛ مثال:

﴿ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلِكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ يُوسُفُ : ٤٠

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلِكِنَّ النَّاسَ أَنفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ يُونُسُ : ٤٤

لَيْتَ : به معنای «کاش» و بیانگر آرزوست و به صورت «**لَيْتَ**» هم به کار می رود؛ مثال:

﴿وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ ثُرَابًا﴾ الْنَّبِيُّ : ٤٠

﴿قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ﴾ يس : ٢٦

﴿يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ﴾ النَّسَاءُ : ٧٣ لَيْتَ الْقَافِلَةَ تَرْجِعَ!

لَعَلَّ : دو معنا دارد: «شاید» و «امید است»؛ مثال:

﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ آلِزُحْرُفٌ : ۳

لَعَلَّ الْإِمْتِحَانَ يَكُونُ سَهْلًا! لَعَلَّ الْأَسْتَادَ يَأْتِي!

لَعَلَّ فَرِيقَنَا فَائِزٌ! لَعَلَّ اللَّهَ يَغْفِرُ لَنَا!

لَعَلَّ وَلَيْتَ در جملاتی مانند دو جمله زیر که فعل مضارع دارد، مضارع التزامی ترجمه می شود، مثال:

لَعَلَّهُ يَأْتِي: شاید بباید لَيَتَنِي أَرَاكَ: کاش تو را ببینم

إِخْتَبِرْ نَفْسَكَ: تَرَجِمْ هَذِهِ الْجُمَلَ حَسَبَ قَوَاعِدِ الْحُرُوفِ الْمُشَبَّهَةِ بِالْفِعْلِ.

۱- الْطَّلَابُ جَلَسُوا وَلَكِنْ فَرِيدًا ذَهَبَ.

۲- جَلَسَ الْأَوْلَادُ، وَلَكِنْ حَامِدًا وَاقِفُ.

۳- كَانَ جُنْدِيَ الْوَطَنِ أَسَدُ!

۴- أَلَا تَعْلَمُ أَنَّ الْعِلْمَ كَنزٌ؟!

۵- لَعَلَّ الضَّيْفَ يَأْتِي إِلَيَّ!

۶- لَيْتَ الْحَيَاةَ سَهْلًا!

حروف مشبّهة بالفعل بر سر جملة اسمیه (يعنى مبتدأ و خبر) مى آيد و افزوون بر تغيير معنای جمله، «مبتدأ» را به عنوان «اسم» خود «منصوب» و «خبر» را به عنوان «خبر» خود همچنان «مرفوع» نگاه مى دارد.

گاهی اسم حروف مشبّهة بالفعل ضمير است؛ مانند **«لَيْتَكَ تَقْرَأُ الدَّرْسَ جَيِّدًا!»** به این دو جمله نگاه کنید: **(اللَّهُ عَالِمٌ)** خدا داناست. **(إِنَّ اللَّهَ عَالِمٌ)** قطعاً خدا داناست. گاهی **«إِنَّ»** یا **«أَنَّ»** به صورت **«إِنَّمَا»** و **«أَنَّمَا»** بر سر جملة اسمیه و فعلیه مى آيد و به معنای «فقط» است و هیچ تغییری در اعراب آن ایجاد نمی کند؛ مانند

﴿إِنَّمَا أَشْكُو بَثَّيْ وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ یوسف: ۸۶

﴿إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ﴾ آلرعد: ۳۶

﴿إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُ﴾ مُحَمَّد: ۳۶

﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقْيِمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ﴾

آلماهدة: ۵۵

إِخْتِرْ نَفْسَكَ: عَيْنِ اسْمَ الْحُرُوفِ الْمُشَبَّهَةِ بِالْفِعْلِ وَ خَبَرَهَا، ثُمَّ اذْكُرْ إِعْرَابَهُما.

۱- **إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ**

۲- **كَانَ حُسَيْنًا أَسَدًا!**

۳- **لَعَلَّ النَّجَاحَ قَرِيبًا!**

۴- **أَلَا تَعْلَمُ أَنَّ الْجَهَلَ مُصِيبَةٌ؟**

۵- **لَيْتَ الْفَرَحَ دَائِمٌ فِي حَيَاةِنَا!**

۶- **هُذَا التَّمَرِينُ سَهْلٌ، وَلِكِنَّ أَكْثَرَ الْزُّمَلَاءِ لَا يَعْلَمُونَ.**

آلنواخ (۲): لَا النَّافِيَةُ لِلْجِنِّسِ

تاکنون با سه معنای حرف «لا» آشنا شده‌اید:

۱- لا به معنای «نه» در پاسخ به «هل» و «أَ»؛ مانند:

«أَأَنْتَ مِنْ بُجْنُورْد؟» جواب: «لا، أَنَا مِنْ بِيرْجَنْد».

۲- لای نفی مضارع؛ مانند لای یدهه: نمی‌رود.

۳- لای نهی؛ مانند لای تذهب: نرو»

معنای چهارم: گاهی «لا» به معنای «هیچ ... نیست» به کار می‌رود؛ در این صورت «لای

نفی جنس» نامیده می‌شود؛ مثال: لای رجُل فی الْبَيْتِ. هیچ مردی در خانه نیست.

إِحْتِرِنْ نَفْسَكَ: تَرِجمْ هَذِهِ الْجُمَلَ حَسَبَ قَوَاعِدِ لَا النَّافِيَةِ لِلْجِنِّسِ.

۱- ﴿...لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ...﴾ الصّافات : ۳۵

۲- لَا خَيْرٌ فِي قَوْلٍ إِلَّا مَعَ الْفِعْلِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

۳- مَنْ لَا أَمَائَةَ لَهُ، لَا إِيمَانَ لَهُ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

۴- لَا كَنْزَ أَغْنَى مِنَ الْقَنَاعَةِ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

۵- لَا لِبَاسَ أَجْمَلُ مِنَ الْعَافِيَةِ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

۶- لَا فَقْرَ كَالْجَهْلِ وَلَا مِيراثَ كَالْأَدَبِ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

اسم پس از «لای نفی جنس» غالباً دارای فتحه است. این اسم در اصطلاح «اسم لای نفی جنس» نام دارد؛ بعد از اسم لای نفی جنس، «خبر لای نفی جنس» می‌آید؛ مثال:

لا گَسْلَانَ نَاجِحٌ فِي الْحَيَاةِ.

اسم لا خبر لا

لا أَحَدَ حَاضِرٌ لِلَّذِهَابِ.

اسم لا خبر لا

لا تِلْمِيذًا رَاسِبٌ فِي الْإِمْتِحَانِ.

اسم لا خبر لا

گاهی «خبر لای نفی جنس» مسدوف است؛ مثال:

لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. يعنى لا إِلَهَ مَوْجُودٌ إِلَّا اللَّهُ.

إِخْتِيرْ نَفْسَكَ: عَيْنِ اسْمَ لَا النَّافِيَةِ لِلْجِنْسِ وَ خَبَرَهَا فِي الْجُمْلِ التَّالِيَةِ.

۱- لا فَقْرَ أَشَدُّ مِنَ الْجَهْلِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

۲- ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ الْبَقَرَةُ : ۲۵۶

۳- لا جِهَادَ كَجِهَادِ التَّفْسِيسِ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

۴- ﴿لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا﴾ الْبَقَرَةُ : ۲۲

در گروه‌های دو نفره شبیه گفت و گوی زیر را در کلاس اجرا کنید.

حوارٌ (فِي السُّوقِ)

بائِعُ الْمَلَابِسِ

ثَلَاثُونَ رِيَالًا.

عِنْدَنَا بِعَشْرَةِ رِيَالَاتٍ. تَفَضُّلِي، أُنْظُرِي.

عِنْدَنَا أَبْيَضٌ وَأَسْوَدٌ وَأَزْرَقٌ وَأَحْمَرٌ وَأَصْفَرٌ وَيَنْفَسَجِيٌّ.

تَبَدُّلُ الْأَسْعَارِ مِنْ ثَمَانِيَّةِ عَشَرَ إِلَى خَمْسَةِ وَثَلَاثَيْنَ رِيَالًا.

سَيِّدَتِي، يَخْتَلِفُ السُّعْرُ حَسَبَ النُّوَعِيَّاتِ.^٣

السُّرْوَالُ الرُّجَالِيُّ بِخَمْسِينَ رِيَالًا،
وَالسُّرْوَالُ النِّسَائِيُّ بِأَرْبَعِينَ رِيَالًا.

ما عِنِّي أَفْضَلُ، ذَلِكَ مَتَجِرٌ^٤ زَمِيلي،
لَهُ سَرَاوِيلٌ أَفْضَلُ.

الزائِرَةُ تَبَحُثُ عَنْ سَرَاوِيلَ وَفَسَاطِينَ مُنَاسِبَةَ لِأُسْرَتِهَا.

عَلَى عَيْني سَيِّدَتِي،
صَارَ الْمَبْلُغُ مِئَةً وَسَبْعِينَ رِيَالًا.
ادْفَعِي مِئَةً وَسِتِّينَ رِيَالًا.

فِي أَمَانِ اللَّهِ، مَعَ السَّلَامَةِ.

الزائِرَةُ

كَم سِعْرٌ^١ هَذَا الْقَمِيصِ؟

أُرِيدُ أَرْخَصَ مِنْ هَذَا. هَذَا غالٍ.^٢

أَيُّ الْوَانٍ عِنْدَكُمْ؟

بِكَم رِيَالٍ هَذِهِ الْفَسَاطِينُ؟

الْأَسْعَارُ غَالِيَّةُ!

بِكَم رِيَالٍ هَذِهِ السَّرَاوِيلُ؟

أُرِيدُ سَرَاوِيلَ أَفْضَلَ.

أُرِيدُ هَذِهِ الْمَلَابِسَ: قَمِيصَيْنِ وَثَلَاثَةَ فَسَاطِينَ وَسِرَاوِيلَيْنِ وَأُرِيدُ تَخْفِيضاً.^٥

شُكْرًا لَكَ، يَا أَخِي.
فِي أَمَانِ اللَّهِ.

١- سِعْرٌ: قِيمَتٌ ٢- غالٍ: غالٍ، غالٍ ٣- نُوَعِيَّاتٌ: نُوَعٌ ٤- مَتَجِرٌ: مَغَازٌ ٥- تَخْفِيضاً: تَخْفِيفٌ

التمرين الأول: أي كلمةٍ منَ كِلَمَاتِ الْمُعْجَمِ، تُنَاسِبُ التَّوْضِيحاَتِ التَّالِيَّةَ؟

- ١- الشُّعُورُ بِالسُّرُورِ عِنْدَ مُشَاهَدَةِ الْأَشْيَاءِ الْجَمِيلَةِ.
- ٢- حَاكِمُ مَمْلَكَةٍ وَ عَلَى رَأْسِهِ تاجٌ مِنَ الْذَّهَبِ.
- ٣- الَّذِي لَا رَجَاءَ لَهُ لِلنَّجَاحِ فِي هَدَفِهِ.
- ٤- مَجْمُوعَةٌ مِنَ الْأُسْرَةِ وَ الْأَقْرَبَاءِ.
- ٥- أَصْبَحَ فَقِيرًا وَ لَا ثَرَوَةَ لَهُ.
- ٦- الَّذِي حُزِنَ لَهُ كَثِيرٌ.

التمرين الثاني: أكتب مترادفًا أو متضادًا كُلَّ كِلَمَةً أَمَامَها، ثُمَّ ترجمتها. ≠

نائم / شدائِد / فَكًّا / مَكْرُوبً / أسلوب / انخفاض / حَدِيث / اِسْتَلَمَ / مَوْت / رَاسِب / صَعْب / سَلام

مَصَابٍ حَزِينٍ راقِد فَتَحَ طَرِيقَةٌ حَيَاةٌ

..... سَهْلٌ عَتِيقٌ نَاجِحٌ دَفَعَ حَرْبٌ إِرْتِفَاعٌ

التمرين الثالث: ضع في الفراغ كلمةً مُناسبةً من الكلمات التالية. «كِلْمَاتٍ زائِدَتَانِ»

أغانٌ / أطلق / أعجبتني / خائباً / نذلُ / ترددُ / لائزلاً / السابقُ

١- الشرطيُّ الرجل بعدهما فهم بأنه ليس مجرماً.

٢- لا للأزادل عندهما يظلموننا و لا نقيل الظلم.

٣- فريق كرة القدم عاد من المسابقة بالآمس.

٤- بالخيرات يدخل الجنَّة بغير حساب.

٥- لماذا لا الأمانة التي أعطيتك؟!

٦- زيارة متحف مكة المكرمة.

التمرين الرابع: ضع في الدائرة العدد المناسب. «كلمة واحدة زائدَه».»

١- المستوصف ○ أصغر من المستشفى فيه خدمات طبية بسيطة.

٢- القوابل ○ ضعف الذكريَّة جزئياً أو كلياً.

٣- النسيان ○ نهاية الأمر و العاقبة في الحياة.

٤- الصفي ○ جماعات من الناس في سفرات.

٥- المشمش ○ فاكهة تؤكل طازجة أو مجففة.

٦- المصير ○ أماء النازل من السحاب.

٧- المطرُ

الْتَّمْرِينُ الْخَامِسُ: عَيْنُ الْجَوَابِ الصَّحِيحِ

☐	الْخِرْقَةُ	☐	الْحَطَبُ	١- الَّذِي جَفَّ مِنَ الشَّجَرِ وَ مُنَاسِبٌ لِلْوَقْدِ.
☐	الْأَصْفَرُ	☐	الْأَبَيَضُ	٢- لَوْنُ الْغَيْمِ وَ الثَّلْجِ وَ مَلَائِسُ الْعَرَوْسِ.
☐	الْجِيرَانُ	☐	الْأَصْدِقَاءُ	٣- الَّذِينَ يَعِيشُونَ بِحِوَارِنَا.
☐	الْأَصْدَاعُ	☐	الْمُضْرُ	٤- وَجَحُ الرَّأْسِ.
☐	الْأَشْهُرُ	☐	الْأَسْبُوعُ	٥- ثَلَاثُونَ يَوْمًاً.

الْتَّمْرِينُ السَّادِسُ: تَرْجِمُ الْجُمَلَ التَّالِيَّةَ ثُمَّ أَعْرِبُ الْكَلِمَاتِ الْحَمْرَاءَ.

١- إِنَّ حُسْنَ الْعَهْدِ مِنَ الْإِيمَانِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٢- إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى جَبَلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٣- أَشَدُّ مِنَ الْمَوْتِ طَلَبُ الْحَاجَةِ مِنْ غَيْرِ أَهْلِهَا. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٤- الْدَّهْرُ يَوْمَانِ؛ يَوْمُ لَكَ وَ يَوْمُ عَلَيْكَ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ الْبَشَارَةُ

٥- خَيْرُ الْأُمُورِ أَوْسَطُ هَا. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ الْبَشَارَةُ

٦- أَشَهَدُ أَنَّ حُمَّادًا رَسُولُ اللَّهِ.

آلَدْرُسُ الثَّانِيَ عَشَرَ

﴿هَل يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ الزُّمُر: ٩

آیا کسانی که می دانند و کسانی که نمی دانند برابر هستند؟

في محضر المعلم

في **الحصة الأولى** كان الطلاب يستمعون إلى كلام مدرس الكيمياء، و كان بينهم طالب مشاغب قليل الأدب، يصرُّ الطلاب بسلوكه يلتقي تارةً إلى الوراء و يتكلم مع الذي خلفه و تارةً **يهمس** الذي يجلس جنبه حين يكتب المعلم على **السبورة**؛ و في الحصة الثانية كان الولد يسأل معلم علم الأحياء **تعنتاً**؛ و في الحصة الثالثة كان يتكلم مع زميل مثله و يضحك؛ فنصحه المعلم عدة مرات دون فائدة.

فكَرَ مهران حول هذه المشكلة، فذهب إلى معلم الأدب الفارسي و قال له: في صفتنا طالب مشاغب أريد أن أكتب إنشاءً تحت عنوان «في محضر المعلم»؛ فوافق المعلم على **اقتراحه**، فذهب مهران إلى المكتبة و شاهد كتاب «منية المريدي» لزين الدين العاملي «الشهيد الثاني» ثم كتب إنشاءً حتى **يتتبَّه** الطالب **الخاطئ**؛ و هذا قسم من إنشاءٍ: ...**آللَّف** عدد من العلماء كثيراً في مجالات التربية و التعليم، يرتبط بعضها بالالمعلم، و الأخرى بالالمتعلم؛ و للطالب في محضر المعلم آداب، يجب على الطالب أن **يلتزم** بها؛ أهمها:

- ١- **التَّقْرُبُ** إلى الله يخدمته.
- ٢- **الْتَّبَسُّمُ** بغير صوت، إن **غَلَبَهُ تَبَسُّمُ**.
- ٣- **الإجتناب** عن كلام فيه إساءة لآداب.
- ٤- **التواضع** أمام المعلم كتواضع المريض أمام الطبيب الماهر.
- ٥- **الجلوس** أمامه بآداب، و الاستماع إليه بدقّة و عدم **الالتفات** إلى الوراء إلا لضرورة.
- ٦- إذا سمع من معلمه مسألة أو حكاية يعرفها، يستمع إليه كأنه ما سمع بها من قبل.

٧- أَنْ لَا يَقْطَعَ كَلَامَهُ، وَ لَا يَسْبِقُهُ بِالْكَلَامِ، وَ يَصِيرَ حَتَّى يَفْرُغَ مِنَ الْكَلَامِ.

٨- أَنْ لَا يَتَكَلَّمَ مَعَ غَيْرِهِ مِنَ الطُّلَابِ عِنْدَمَا يُدَرِّسُ الْمُعَلِّمُ.

٩- عَدَمُ النَّوْمِ فِي الصَّفِّ، عِنْدَمَا يُدَرِّسُ الْمُعَلِّمُ.

١٠- أَنْ لَا يَعْصِيَ أَوْاْمِرَ الْمُعَلِّمِ.

كَادَ الْمُعَلِّمُ أَنْ يَكُونَ رَسُولاً

قُمْ لِلْمُعَلِّمِ وَفِيهِ التَّبْجِيلِ

بَيْنِي وَ يُنْشِئُ أَنْفُسًا وَ عُقولاً

أَعْلَمْتُ أَشْرَفَ أَوْ أَجَلَ مِنَ الَّذِي

أَحْمَدَ شَوْقِي الشَّاعِرُ الْمِصْرِيُّ

غَلَبَ : چیره شد

نَبَّةً : آگاه شد

أَجَلٌ : گران قدر تر

عَصَى : سرپیچی کرد

تَارَةً : یک بار

إِرْتَبَطَ : ارتباط داشت

قُمْ : برخیز

تَعْنُتْ : مج گیری

إِلْتِفَاتٍ : روی برگرداندن

كَادَ : نزدیک بود که

حِصَّةً : زنگ درسی، قسمت

إِسْتَمَعَ : گوش داد

مُشَاغِبٌ : شلوغ کننده، اخلالگر

خَاطِئٌ : خطاكار

إِقتِراح : پیشنهاد

وَافَقَ : موافقت کرد

سَبَقَ : پیشی گرفت

إِلتَّزَمَ : پاییند شد

وَفَّ: كامل کن «وَفِيهِ التَّبْجِيلَ»

سَبُورَةً : تخته سیاه

أَلْفَ : نگاشت

احترامش را كامل به جا بیاور.»

سُلُوكٌ : رفتار

بَنَى : ساخت

هَمَسَ : پچ پچ کرد (مضارع: يَهُمُّ/

ضَرَّ: زیان رساند (مضارع: يَضُرُّ/

تَبَسِّمٌ : لبخند زدن

(يَهُمُّسُ)

مَصْدَرٌ: ضَرٌّ

تَبْجِيلٌ : گرامی داشتن

عِلْمُ الْأَحْيَاءِ : زیست شناسی

تَقْرُبٌ : نزدیکی جُستن

أَكْتُبِ الْجَوَابَ، حَسَبَ نَصُ الدَّرْسِ فِي گَلِمَةٍ أَوْ كَلِمَتَيْنِ.

۱- عِنْدَ مَنْ ذَهَبَ مِهْرَانُ؟

۲- كَيْفَ يَجِبُ الْجُلوْسُ أَمَامَ الْمُعَلِّمِ؟

۳- لِمَاذَا كَتَبَ مِهْرَانُ إِنْشَاءً وَ قَرَاهُ أَمَامَ زُمْلَائِهِ؟

۴- مَا اسْمُ الْكِتَابِ الَّذِي قَرَاهُ مِهْرَانُ فِي مَجَالِ التَّرْبِيَةِ وَ التَّعْلِيمِ؟

۵- فِي أَيِّ حِصَّةٍ كَانَ الطُّلَابُ يَسْتَمِعُونَ إِلَى كَلَامِ أَسْتَاذِ الْكِيمِيَاءِ؟

۶- كَيْفَ كَانَتْ أَخْلَاقُ الطَّالِبِ الَّذِي يَلْتَفِثُ إِلَى الْوَرَاءِ وَ يَتَكَلَّمُ مَعَ مَنْ خَلْفَهُ؟

خوب است بدانیم که در فرهنگ‌های لغت عربی:

هرگاه مقابل فعل، علامت -بود، یعنی دومین حرف اصلی آن فتحه دارد یا الف است؛ مثال:

صَنَعَ - یعنی مضارع صَنَعَ، يَصْنَعُ است. کَادَ - یعنی مضارع کَادَ، يَكَادُ است.

هرگاه مقابل فعل، علامت -بود، یعنی دومین حرف اصلی آن ضممه دارد یا واو است؛ مثال:

کَتَبَ - یعنی مضارع کَتَبَ، يَكْتُبُ است. قَالَ - یعنی مضارع قالَ، يَقُولُ است.

هرگاه مقابل فعل، علامت -بود، یعنی دومین حرف اصلی آن کسره دارد یا یاء است؛ مثال:

عَرَفَ - یعنی مضارع عَرَفَ، يَعْرِفُ است. سَارَ - یعنی مضارع سَارَ، يَسِيرُ است.

اعلموا

المَعْرِفَةُ وَ النَّكِرَةُ

اسم «معرفه» نزد شنوونده یا خواننده «شناخته شده» ولی اسم نکره «ناشناخته» است.

اسم‌های معرفه (معارف) در دستور زبان عربی شش نوع است.

۱- ضمیر ۲- اسم علم ۳- اسم اشاره ۴- اسم موصول ۵- اسم دارای ال (ذو الام) ۶- مضاف به معرفه

۱- ضمیر:

(ضمایر منفصل مرفوع: آنا؛ آنت، آنت؛ هو، هي؛ نحن؛ آنتما، آنتم، آنتن؛ هما، هم، هن)

(ضمایر متصل منصوب یا مجرور: بِي؛ لَكِ، لَهُ، هَا؛ نَا؛ كُم، كُنْ؛ هُمَا، هُم، هُنَّ)

(ضمایر منفصل منصوب: إِيَّاهِي؛ إِيَّاهَكِ؛ إِيَّاهُ، إِيَّاهَا؛ إِيَّانَا؛ إِيَّاكُم، إِيَّاكُنْ، إِيَّاهُم؛ إِيَّاهُمْ،

إِيَّاهُنْ، إِيَّاهُمَا) مثال: إِيَّاهِي = مرا، از من

۲- اسم عَلَم: همان اسم خاص در فارسی است که بر نام کسی، جایی و ... دلالت می‌کند؛

مثال: موسی، مریم، خراسان، دماوند و فرات

۳- اسم اشاره: (هذا، هذِه، هذانِ، هذینِ، هاتانِ، هاتینِ، هؤلَاءِ، ذلِكَ، ذلِكَ، تِلْكَ، أُولُئِكَ، هُنَا و هُنَاكَ)

۴- اسم موصول (الَّذِي، الَّتِي، الَّذِيْنَ، الَّذِيْنَ، الَّذِيْنَ و الَّذِيْنَ)

۵- اسم دارای ال (ذو اللام یا مُعَرَّف بِالْأَلِ؛ مانند الْوَرَد، الْمَلَعْب و الْقَصِير

۶- اسم مضاف به معرفه: مضاف با اضافه شدن به مضاف الیه معرفه، معرفه می‌شود؛

مثلًاً کلمة «كتاب» نکره است؛ ولی در ترکیب‌های «كتاب القرآن»، «كتابك» و «كتاب

حسین» به کمک مضاف‌الیه، «معرفه به اضافه» شده؛ اما «كتاب» در «كتاب طالب

معرفه نشده است، چون «طالب» نکره است.

مضاف سه چیز نمی‌گیرد: «آل»، «تنوین» و «نوون مثنی و جمع»؛^۱ مثال:

بابُ الْمَصْنَعِ، أَشْجَارُ الْغَابَةِ، أَخْتَاكِ، فَلَاحُوا قَرِيَّتَنا

دو کلمه «باب» و «أشجار» به دلیل مضاف واقع شدن «آل» و «تنوین» نگرفتند.

و دو کلمه «اختا» و «فلاح» نیز «نوون» نگرفتند.

۱- طرح سؤال از این قاعده در آزمون‌ها به ویژه در آزمون سراسری فقط در قالب ترجمه در متن است.

إِخْتِرْ نَفْسَكَ: تَرْجِمِ الْآيَتَيْنِ وَالْأَحَادِيثَ ثُمَّ اكْتُبْ نَوْعَ الْمَعْرِفَةِ مِنَ الْكَلِمَاتِ الْحَمْرَاءِ.

١- ﴿هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ آلُّزُّمُرُ : ٩

٢- ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ الْأَحْزَابُ : ٢١

٣- الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ سَيِّدَا شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٤- الْحَيَاءُ حَسَنٌ وَلَكُنْ فِي النِّسَاءِ أَحَسَنُ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٥- مَنْ كَثَمَ عِلْمًا، فَكَأَنَّهُ جَاهِلٌ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٦- مَنْ كَثَرَ كَلَامُهُ كَثَرَ حَطَّوْهُ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

فَنُ التَّرْجِمَةِ

اسم معرفه به ال کلمه‌ای است که معنا و مفهوم آن برای گوینده، شنونده یا خواننده شناخته شده است؛ مانند جاءَ الْمُمَرْضُ. (پرستار آمد).

هرگاه اسمی به صورت نکره بباید و همان اسم دوباره همراه ال تکرار شود، الف و لامش

«این» یا «آن» ترجمه می‌شود؛ مانند رَأَيْتُ أَفْرَاسًا. کائِنَتِ الْأَفْرَاسُ جَنْبَ صَاحِبِها.

اسب‌های را دیدم. آن اسب‌ها کنار صاحبان بودند.

کلمه افراساً «نَكِرَة» است. اسم نکره نزد گوینده، شنونده یا خواننده عبارت ناشناخته است؛ مثل اینکه بار اول است که با آن روبه رو می‌شود.

كلمة الْأَفْرَاس «مَعْرِفَة» است. اسم معرفه اسمى است كه نزد گوينده، شنونده يا خواننده عبارت شناخته شده است؛ مثل اينكه بار دوم است که با آن روبه رو می شود.

اِخْتِيرْ نَفْسَكَ: تَرِجمٌ حَسَبَ قَوَاعِدَ الْمَعْرِفَةِ.

۱- ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثُلُّ نُورِهِ كَمِشْكَاهٍ^۱ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الْزُجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكُبٌ دُرْرِيٌّ^۲﴾ آلنور : ۳۵

۲- ﴿... أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ...﴾ الْمَرْمَل : ۱۵ و ۱۶

۳- عَالِمٌ يُنَتَّقُ بِعِلْمِهِ، خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ عَابِدٍ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

۴- رَكِبْنَا حَافِلَةً؛ كَانَتِ الْحَافِلَةُ نَظِيفَةً.

۵- دَخَلَ مُعَلِّمٌ فِي الصَّفَّ؛ كَانَ الطُّلَّابُ لَا يَعْرِفُونَهُ.

۱- مِشْكَاه: چراغدان ۲- دُرْرِي: درخشان

در گروههای دو نفره شبیه گفت و گوی زیر را در کلاس اجرا کنید.

حوار

(فِي الْمَلَعِبِ الرِّيَاضِيِّ)

إِبْرَاهِيم

لِمُشَاهَدَةِ أَيِّ مُبَارَةٍ؟^١

بَيْنَ مَنْ هَذِهِ الْمُبَارَاةُ؟

الْفَرِيقَانِ تَعَادَلَا قَبْلَ أَسْبُوعَيْنِ.

أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَقْوَى؟

عَلَى عَيْنِي. تَعَالَ نَذَهَبُ.

إِسْمَاعِيل

تَعَالَ نَذَهَبُ إِلَى الْمَلَعِبِ.

لِمُشَاهَدَةِ مُبَارَةِ كُرَةِ الْقَدْمِ.

بَيْنَ فَرِيقَيِ الصَّدَاقَةِ وَ السَّعَادَةِ.

أَنَّذَكَرُ^٢ ذَلِكَ. تَعَادَلَ كُلُّ مِنَ الْفَرِيقَيْنِ بِهَدَفَيْنِ.

كِلا^٤ هُمَا قَوْيَانِ. اِمْتَلَأَ الْمَلَعِبُ بِالْمُتَفَرِّجِينَ.^٥ عَلَيْنَا
بِالْدَّهَابِ بِسُرْعَةٍ.

فِي الْمَلَعِبِ

هُوَ هَجَمَ عَلَى مَرْمَى^٦ فَرِيقِ السَّعَادَةِ
هَدَاف، هَدَاف!

رَبِّما بِسَبَبِ تَسْلُلٍ.
لَا أَعْلَمُ. آه، خَطَأً.

يُعَجِّبُنِي جِدًا حَارِسُ مَرْمَى^٧ فَرِيقِ السَّعَادَةِ!

الْخَامِسَةُ إِلَّا دَقِيقَتَيْنِ.

لَقَدْ تَعَادَلَا مَرَةً ثَانِيَةً بِلَا هَدَافٍ.

أُنْظُرْ؛ جَاءَ أَحَدُ مُهَاجِمِي فَرِيقِ الصَّدَاقَةِ.
سَيُسَجِّلُ هَدَفًا^٨.

لِكِنَّ الْحَكْمُ^٩ مَا قَبْلَ الْهَدَاف؛ لِمَاذَا؟!

أُنْظُرْ، هَجَمَةُ قَوَيَّةٍ مِنْ جَانِبِ لاعِبِ
فَرِيقِ الصَّدَاقَةِ.

كَمِ السَّاعَةُ؟

الْحَكْمُ يَضَعُ الصَّفَارَةَ^{١٠} فِي فَمِهِ^{١١} وَ يَصْفِرُ.

- ١- مُبَارَة: مَسَابِقَه ٢- تَعَادَل: بِرَابِرِ شَد ٣- أَنَّذَكَرُ: بِهِ يَادِ مِنْ آوَرِم
٤- كِلا: هُرْ دُو ٥- أَنْ يَمْتَلِي: كَهْ پِرْ شُود ٦- مُتَفَرِّج: تَمَاشَاجِي ٧- هَدَاف: كُلُّ
٨- مَرْمَى: دروازَه ٩- حَكْم: دَاوَر ١٠- تَسْلُل: آفَسَايد
١١- حَارِسُ مَرْمَى: دروازَه بَانِ ١٢- صَفَارَة: سَوَت ١٣- فَم: دَهَان

التَّمْرِينُ الْأُولُ: أَيُّ كَلِمَةٍ مِنَ كَلِمَاتِ الْمُعَجَمِ، تُنَاسِبُ التَّوْضِيحَاتِ التَّالِيَّةَ؟

- ١- حُفْرَةٌ فِي الْجِدَارِ يُوَضِّعُ فِيهَا مِصَابِحٌ فِي الظَّلَامِ.
- ٢- أَدَاءُ لِلتَّحْذِيرِ يَسْتَعْمِلُهَا الْحَكْمُ وَالشُّرْطُّ.
- ٣- طَرْحُ سُؤَالٍ صَعِبٍ بِهَدَافٍ إِدْخَالٍ مَشَقَّةٍ.
- ٤- لَوْحٌ أَمَامَ طُلَّابِ الصَّفِ يُكْتَبُ عَلَيْهِ.
- ٥- مَنْ يُشَاهِدُ مُبَارَاهًأَوْ فِلَماً.
- ٦- إِدْخَالُ الْكُرْبَةِ فِي الْمَرْمَى.

التَّمْرِينُ الثَّانِي: ضَعْ فِي الْفَرَاغِ كَلِمَةً مُنَاسِبَةً مِنَ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَّةِ.

- ١- الْطَّلَابُ يَقْوَانِينِ الْمُرُورِ، فَيَعْبُرُونَ مِنْ مَرَرِ الْمُشَاةِ.
 - ٢- نُزُولُ الْمَطَرِ ارْتِفاعٌ مُسْتَوَى الْمَيَاهِ فِي الْأَنْهَارِ.
 - ٣- رَجَاءً، هَذِهِ الْمُلْاحِظَاتِ فِي دَفَّتِرِ ذِكْرِيَاتِكِ.
 - ٤- يَا زَمِيلَاتِي، أَ عَلَى هَذَا الْإِقْتِرَاحِ أَمْ لَا؟
 - ٥- لَيْتَ الْإِنْسَانَ قَبْلَ أَنْ يَتَكَلَّمَ!
☐	أَلَّفَ	☐	سَبَبَ	☐
☐	تَعَنَّتَ	☐	يَلَّازِمُونَ	☐
☐	تَغْلِبَنَّنِي	☐	يُسِيقُونَ	☐
☐	يُنِيشِئُ	☐	يَبْنِي	☐
☐	يُفَكَّرُ	☐	تُوَافِقْنِي	☐
☐	تَقْطَعْنَ	☐	قُمْ	☐

الْتَّمْرِينُ الثَّالِثُ: ضُعْ فِي الْفَرَاغِ كَلِمَةً مُنَاسِبَةً مِنَ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَّةِ. «كَلِمَتَانِ زَايِدَتَانِ»

تَقْرَبٌ / الْأَجْلُ / إِسْتَمِعُوا / مَاشِيًّا / خَاطِئِينَ / قُمْ / هَامِسَ / قَمْ

- ١- ﴿قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَا كُنَّا.....﴾ يوْسُف : ٩٧
- ٢- إِذَا دَرَسَ الْمُعَلَّمُ فَ..... لَهُ وَأَنْصِتوهُ لَعَلَّكُمْ تَنْجَحُونَ.
- ٣- أَذْهَبُ إِلَى قَرِيَّةِ جَدِّي تَارَةً رَاكِبًا عَلَى الْفَرَسِ وَ تَارَةً..... كَادَ الْمُعَلَّمُ أَنْ يَكُونَ رَسُولاً.
- ٤- لِلْمُعَلَّمِ وَفِيهِ التَّبَجِيلُ..... مِنَ الْأَقَابِ سَعْدِيُّ الشِّيرازِيُّ.
- ٥- الْشَّيْخُ..... إِلَى اللَّهِ بِأَعْمَالِ الْخَيْرِ وَ الصَّالِحِ.
- ٦-

الْتَّمْرِينُ الرَّابِعُ: ضُعْ فِي الدَّائِرَةِ الْعَدَدَ الْمُنَاسِبَ. «كَلِمَةٌ واحِدَةٌ زَايِدَةٌ».»

- ١- الْتَّدْكُرُ ○ تَكَلُّمُ بِصَوْتٍ حَفِيٌّ بَعِيدًا عَنِ الْآخَرِينَ.
- ٢- الْتَّبَسُّمُ ○ تَعْهُدُ بِهَدَافٍ مُعَيَّنٍ وَ الدُّفَاعُ عَنْهُ.
- ٣- الْتَّبَجِيلُ ○ أَحَدُ الْعِلُومِ الْمُهِمَّةِ كَالْكِيمِيَاءِ.
- ٤- الْأَحْيَاءُ ○ ضَحِكٌ بِدُونِ صَوْتٍ.
- ٥- الْأَتَّوْاضُعُ ○ إِجْتِنَابُ التَّكْبِيرِ.
- ٦- الْأِلْتِزَامُ ○ تَعْظِيمٌ وَ تَكْرِيمٌ.
- ٧- الْمُهَامَسَةُ ○

الْتَّمْرِينُ الْخَامِسُ: تَرْجِمُ الْجُمَلَ التَّالِيَةَ، ثُمَّ عَيْنِ الْمَعْرِفَةَ وَنَوْعَهَا، وَ النَّكِرَةَ مِنَ الْكَلِمَاتِ الْمُلَوَّثَةِ.

١- سَلَمَانٌ مِنَا أَهْلَ الْبَيْتِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٢- عَصْفُورٌ فِي الْيَدِ خَيْرٌ مِنْ عَشَرَةِ عَلَى الشَّجَرَةِ.

٣- أُسْتُرْ ذَهَبَكَ وَ ذَهَابَكَ وَ مَذَهَبَكَ.

٤- مَنْ طَلَبَ أَخًا بِلَا عَيْبٍ، بَقِيَ بِلَا أَخًّا.

٥- أَنَّاسٌ عَلَى دِينِ مُلُوكِهِمْ.

الْتَّمْرِينُ السَّادِسُ: ضَعْ فِي الدَّائِرَةِ الْعَدَدَ الْمُنَاسِبَ.

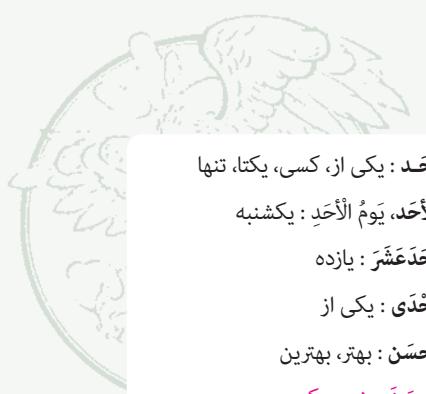
- ١- مَنْ جَرَّبَ الْمُجَرَّبَ حَلَّتْ بِهِ النَّدَامَةَ. ○ چون از او گشتی همه چیز از تو گشت.
- ٢- أَكْلَتُمْ تَمْرِي وَ عَصِيَّتُمْ أَمْرِي. ○ نمک خورد و نمکدان شکست.
- ٣- مَنْ كَانَ لِلَّهِ كَانَ اللَّهُ لَهُ. ○ گر صبر کنی ز غوره حلوا سازی.
- ٤- ذَهَبَ أَمْسٌ بِمَا فِيهِ. ○ آزموده را آزمودن خطاست.
- ٥- الصَّبْرُ مِفتَاحُ الْفَرَاجِ. ○ هرچه پیش آید خوش آید.
- ٦- الْخَيْرُ فِي مَا وَقَعَ. ○ فردایی هم هست.
- ٧- إِنَّ مَعَ الْيَوْمِ غَدَارًا. ○

آلْمُعْجَمُ

الْكَلِمَاتُ الصَّفُّ
السَّابِعُ وَ الثَّامِنُ
وَ التَّاسِعُ وَ الْعَاشِرُ

توجه: کلمات بی شماره مربوط به کتاب های عربی

پایه های هفتم، هشتم و نهم و **کلمات قرمز فعل هستند.**

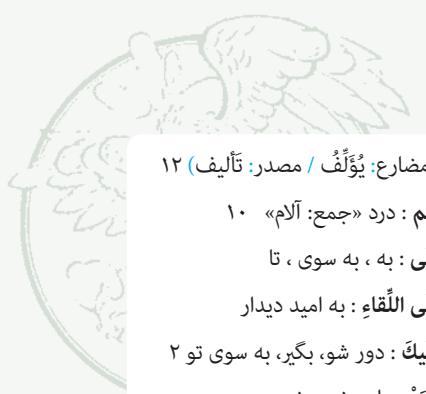
أَخْد: يكى از، کسى، يكتا، تتها
الْأَخْدَ، يَوْمُ الْأَخْدَ: يکشنبه
أَحَدَعَشَرَ: يازده
إِحْدَى: يكى از
أَحْسَنَ: بهتر، بهترین
أَحْسَنَ : خَبُوبٍ كَرَد
 (مضارع: يُحسِّنُ / مصدر: إحسان)
أَحْسَنْتَ: آفرین بر تو ۵
أَحْصَى: شمرد
 (مضارع: يُحْصِي / مصدر: إحصاء) ۶
أَحْمَرَ: سرخ
أَحْيَا : زَنْدَه كَرَد
 (مضارع: يُحْيِي / مصدر: إحياء) ۱۱
أَحْيَاء (عِلْمُ الْأَحْيَاء):
 زیست‌شناسی ۱۲
أَخَ (أَخُو، أَخَا، أَخِي): برادر، دوست
 «جمع: إخوة و إخوان»
أَخْتَ : خواهر «جمع: أخوات»
إِخْتَارَ: برگزید
 (مضارع: يَعْتَهِرُ / مصدر: إختيار) ۷
إِخْتَرَعَ: اختراع کرد (مضارع:
 يَخْتَرُعُ / مصدر: إختراع)
إِخْتَبَرَ: آزمایش کرد
 (مضارع: يَعْتَبِرُ / مصدر: إختبار) ۱
أَخْدَادَ: گرفت، برداشت، بُرُد (مضارع:
 يَأْخُذُ / مصدر: أخذ)
أَخْرَجَ: درآورد
 (مضارع: يُخْرُجُ / مصدر: إخراج) ۱
أُخْرَى: دیگر ۱
أَخْضَرَ: سبز
أَخْلَصَ: اخلاص ورزید

إِتْصالات : مخابرات ۹
إِتْصَلَ بِ: با...تماس گرفت
 (مضارع: يَتَصَلِّ / مصدر: إتصال) ۸
أَتَى : آمد (مضارع: يَأْتِي)
أَثَارَ: برانگیخت
 (مضارع: يُثْبِرُ / مصدر: إثارة) ۳
أَثْبَتَ: بر جای بداشت، ثابت کرد
 (مضارع: يُثْبِتُ / مصدر: إثبات) ۷
أَتَرَى: تاریخی ۶
إِثْنَا عَشَرَ: دوازده
إِثْنَانِ إِثْنَيْنِ: دو
إِلَيْتَيْنِ، يَوْمُ إِلَيْتَيْنِ: دوشنبه
أَجَابَ عَنْ: پاسخ داد به
 (مضارع: يُجِيبُ / مصدر: إجابة) ۵
إِجْرَاءَت : اقدامات «مفرد: إجراء» ۱۰
أَجْلَ: گرانقدرتر ۱۲
أَجَوَدَ: بخشندگر، بخشندگانترین ۱۱
أَحَبَّ: دوست داشت (مضارع: يُحِبُّ)
أَحَبُّ إِلَى: محبوب‌ترین نزد
أَحْبَةَ: ياران «مفرد: حبيب» ۹
إِحْتَرَقَ: آتش گرفت (مضارع:
 يَخْتَرِقُ / مصدر: إحتراق)
إِحْتَرَمَ: احترام گذاشت
 (مضارع: يَحْتَرِمُ / مصدر: إحترام) ۴
إِحْتِفَاظَ: نگاه‌داشتن ۴
إِحْتِفَالَ: جشن گرفت
 (مضارع: يَحْتَفِلُ / مصدر: إحتفال) ۳
إِحْتَقَرَ: خوار کرد
 (مضارع: يَحْتَقِرُ / مصدر: إحتقار) ۱۱
إِحْتَوَى: در بر داشت
 (مضارع: يَحْتَوِي / مصدر: إحتواء) ۵

أَتَيَ، آتٍ: آینده، درحال آمدن ۹
آجَرَ: پاداش داد (مضارع: يُؤْجِرُ /
 مصدر: إيجار) ۹
آخَرَ: دیگر
آخِرَ: پایان
آلَة: دستگاه «جمع: آلات»
آلَةُ الطَّبَاعَةِ: دستگاه چاپ
آمَنَ: ایمان آورد
 (مضارع: يُؤْمِنُ / مصدر: إيمان)
آمِنَ: ایمن، در امان
آمِينَ: بر آورده کن و بپذیر
 ۲
آَ: آیا
أَبَ (أَبُو، أَبَا، أَبِي): پدر «جمع: آباء»
إِبْتَدَأَ: شروع شد
 (مضارع: يَبْتَدِيُ / مصدر: إبتداء)
إِبْتِسَامَ: لبخند
إِبْتَعَدَ: دور شد
 (مضارع: يَبْتَعِدُ / مصدر: إبعاد) ۵
إِبْتِغَاءَ: خواستن ۷
أَبْصَرَ: دید، نگاه کرد
 (مضارع: يُبْصِرُ / مصدر: إصار) ۷
إِبْلِ: شتران ۷
إِنْ: پسر، فرزند
 «جمع: أبناء، بنو»
إِنْ آدَمَ: آدمیزاد
إِنْتَةَ: دختر «جمع: بنات» ۱۱
أَبْيَضَ: سفید
إِنْجَاهَ: جهت ۵

۱۱	أسري : اسیران «مفرد: أَسِير»	أَزْرَق : آبی	(مضارع: يُخلص / مصدر: إخلاص)
	أسري : شبانه حرکت داد	أَزْمَة : بحران	أَدَاء : بهجا آوردن
۸	(مضارع: يُسرى / مصدر: إسراء)	إِسَاعَة : بدی کردن	أَدَاه : ابزار «جمع: أدوات»
	أَسْلَم : مسلمان شد	أَسْبُوع : هفته «جمع: أَسْبَع»	أَدَار : چرخاند، اداره کرد
۱۱	(مضارع: يُسلِّم / مصدر: إسلام)	إِسْتَرْجَعَ : پس گرفت (مضارع: يَسْتَرْجِعُ)	(مضارع: يُدِيرُ / مصدر: إدارة)
۱۰	أَسْلُوب : شیوه «جمع: أسالیب»	يَسْتَرْجَعُ : مصدر: إسترجاع /	إِدَارَةُ الْمُرُور : اداره راهنمای و رانندگی
	أَسْوَة : الگو	إِسْتَطَاعَ : توانت (مضارع: يَسْتَطِعُ)	إِدْخَال : داخل کردن
	أَسْوَد : سیاه	مصدر: إستطاعة)	إِدَحْرَ : ذخیره کرد
	إِشَارَاتُ الْمُرُور : علامت های راهنمایی و رانندگی	إِسْتَعَانَ : ياری جست (مضارع: يَسْتَعِينُ)	(مضارع: يَدَخُرُ / مصدر: إدخار)
	إِشْتَرَى : خرید	يَسْتَعِينُ : مصدر: استعانه)	أَدَوَات : ابزارها «مفرد: أدآدة»
	(مضارع: يَشْتَرِي / مصدر: إشتراه)	إِسْتَغَاثَ : کمک خواست (مضارع: يَسْتَغْاثَ)	أَدَى : یفا کرد، منجر شد
	إِشْتَغَلَ : کار کرد	يَسْتَغْاثَ : مصدر: استغاثه)	(مضارع: يُؤَدِّي)
	(مضارع: يَسْتَغْلِلُ / مصدر: إشتغال)	إِسْتَغْشَى بِبُرْدَهِ : جامه اش را بر سر	إِذْ : آنگاه
	أَشْرَكَ : شریک قرار داد	كشید (مضارع: يَسْتَغْشِي / مصدر: إستغشاء)	إِذَا : هرگاه ، اگر
۴	(مضارع: يُشْرِكُ / مصدر: إشراك)	إِسْتَغْشَى بِبُرْدَهِ : جامه اش را بر سر	أَذْنُن : گوش «جمع: آذان»
	أَصَابَ : اصابت کرد	إِسْتَفَادَ : استفاده کرد	أَرَادِل : فرومايگان
	(مضارع: يَصْبِيُ / مصدر: إصابة)	إِسْتَفَادَ : مصدر: استفاده)	أَلْأَرْبِيعَاءُ، يَوْمُ الْأَرْبِيعَاءِ : چهارشنبه
	أَصَبَحَ : شد	إِسْتَلَمَ : دریافت کرد	أَرْبِيعَة، أَرْبَعَ : چهار
۳	(مضارع: يَصْبِحُ / مصدر: إصباح)	إِسْتَلَمَ : مصدر: استلام)	أَرْبِعَون، أَرْبَعين : چهل
	أَصْحَابُ الْمِهَنَ : أصحاب شغلها	إِسْتَمَعَ : گوش داد (مضارع: يَسْتَمِعُ)	إِرْتَبَطَ : ارتباط داشت
	أَصْفَرَ : زرد	مصدر: إستماع)	(مضارع: يَرْتَبِطُ / مصدر: إرتباط)
	أَضَاعَ : تباہ کرد	إِسْتَنَصَرَ : ياری خواست (مضارع: يَسْتَنْصِرُ)	أَرْسَلَ : فرستاد
	(مضارع: يَضْيَعُ / مصدر: إضاعة)	يَسْتَنْصِرُ : مصدر: استنصار)	(مضارع: يُرسِلُ / مصدر: إرسال)
	إِضَاعَة : تباہ کردن	إِسْتَوَى : برابر است	أَرْشَدَ : راهنمایی کرد
۵	إِضَافَةً إِلَى : افزون بر	(مضارع: يَسْتَوِي / مصدر: إستواء)	(مضارع: يُرشِدُ / مصدر: إرشاد)
۱۰	إِضْرَار : آسیب زدن	إِسْتِهْلَاك : مصرف کردن	أَرْض : زمین «جمع: أراضي»
	إِضْطَرَرَ : ناگزیر شد	أَسَد : شیر	أَرْضَعَ : شیر داد
۷	(مضارع: يَضْطَرُ / مصدر: إضطرار)	أَسَرَ : اسیر کرد (مضارع: يَأْسِرُ)	(مضارع: يُرضِعُ / مصدر: إرضاع)
	أَطْعَمَ : خوراک داد	أَسْرَة : خانواده	إِزْدَادَ : زیاد شد
۱۱	(مضارع: يَطْعَمُ / مصدر: إطعام)		(مضارع: يَزْدَادُ / مصدر: إزدياد)

(مضارع: يُوَلِّف / مصدر: تأليف) ١٢

الْأَمْ : درد «جمع: آلام» ١٠

إِلَيْ : به ، به سوي ، تا

إِلَى الْلَّقَاءِ : به اميد ديدار

إِلَيْكَ : دور شو، بگير، به سوي تو ٢

الْيَوْمُ : امروز ، روز

أُمْ : مادر «جمع: أمهات»

أَمْ : يا

أَمَامُ : روبه رو «متضاد: خلف»

أَمَانُ : امنيت

إِمَتِلَكُ : مالك شد

(مضارع: يَمْتَلِكُ / مصدر: امتلاك) ٥

إِمْرَأٌ إِمْرَأٌ، إِمْرَيُ (المرء) : انسان ، مرد

أُمْراءُ : فرماندهان «مفرد: أمير»

إِمْرَأَةٌ (المُرْأَة) : زن «نِسَاء : زنان»

أَمْريكاً الْوُسْطَى : أمريكيای مرکزی ٣

أَمْسِ : دیروز

أَمْسَكَ : به دست گرفت و نگه داشت

(مضارع: يُمْسِكُ / مصدر: امساك) ٢

أَمْطَرَ : باران بارید

(مضارع: يُمْطِرُ / مصدر: إمطر) ٣

أَمْكَنَ : امكان دارد

(مضارع: يُمْكِنُ / مصدر: إمكان)

أَمْيَنَ : امانتدار «جمع: أمناء»

أَنْ ... : كه ...

أَنْ أَسْافَرَ : كه سفر کنم» ١

إِنْ : حقيقةً ، قطعاً

أَنْ : كه

إِنْ: اگر ٤

أَنَا : من

إِنَاءُ : طرف «جمع: أوانی» ١٠

إِفْتَقَرَ : فقير شد

(مضارع: يَفْتَقِرُ / مصدر: إفتقار) ١١

أَفْرَزَ : ترشح کرد

(مضارع: يُفْرِزُ / مصدر: إفراز) ٥

أَفْضَلَ : برتر ، برترین

إِفْتَرَاحٌ : پیشنهاد ١٢

إِفْتَرَبَتْ : نزديک شد (مضارع:

يَفْتَرِبُ / مصدر: اقتراح)

إِفْتَصَدَ : صرفه جویی کرد

(مضارع: يَفْتَصِدُ / مصدر: إقتصاد) ١٠

أَكْبَرَ : بزرگتر ، بزرگ ترین

إِنْتِسَابٌ : به دست آوردن

أَكْدَ : تأكيد کرد

(مضارع: يُؤْكِدُ / مصدر: تأكيد) ٤

إِكْرَاهٌ : اجبار ٤

أَكْلَ : خورد (مضارع: يَأْكُلُ / مصدر:

أَكْلٌ / امر: كُلُّ)

إِلَّا : به جز، مانده «در ساعت خوانی»

أَلَا : هان، آگاه باش

أَلَا: كه ن ... أَلَا تَعْبُدْ : كه نپرستیم

أَلَّا+لا+تعبد ٤

إِلَتَّامٌ : بهبود یافت

(مضارع: يَلْتَثِمُ / مصدر: إلثام) ٥

إِلَتَّمَ : پاییند شد

(مضارع: يَلْتَزِمُ / مصدر: إلتزام) ١٢

إِلْتِفَاتٌ : روی برگرداندن ١٢

إِلْتِقَاطُ صُورٍ : عکس گرفتن ٥

الَّذِي : کسی که، که

الَّذِينَ : کسانی که، که

أَلْفٌ : هزار «جمع: ألف»

أَلْفَ : نگاشت

أَطْعَمَة : غذاها «مفرد: طعام»

أَطْلَقَ : رها کرد

(مضارع: يُطْلِقُ / مصدر: إطلاق) ١١

أَطْوَلُ : بلندتر، بلندترین ٦

أَعْانَ : کمک کرد

(مضارع: يُعْنِيُنُ / مصدر: إعانة) ١١

إِغْتَذَرَ : پوزش خواست

(مضارع: يَغْتَذِرُ / مصدر: اعتذار)

إِعْتَصَمَ : چنگ زد (با دست گرفت)

(مضارع: يَعْتَصِمُ / مصدر: اعتصام) ٤

إِعْتَقَدَ : اعتقاد داشت

(مضارع: يَعْتَقِدُ / مصدر: اعتقاد)

إِعْتَمَدَ : اعتماد کرد

(مضارع: يَعْتَمِدُ / مصدر: اعتماد)

أَعْجَبَ : در شگفت آورد (مضارع:

يُعْجِبُ / مصدر: إعجاب) ١١

أَعْجَزَ : ناتوان تر، ناتوان ترین

إِعْصَارٌ : گربداب «جمع: أعاصير» ٣

أَعْطَيَ : داد (مضارع: يُعطِي / مصدر:

إعطاء / أعطني: به من بدھ)

أَعْلَمَ : داناتر، داناترین

أَعْلَمَ : آگاه ساخت

(مضارع: يُعْلِمُ / مصدر: إعلام) ٧

أَعْلَى : بالا بالاتر ٨

إِغْرِيَارٌ : تیره رنگی، غبار آلودگی ١

أَعْلَشَ : پوشانید

(مضارع: يُعْلِشِي / مصدر: إغشاء) ٧

أَغْلَقَ : بست

(مضارع: يُعْلِقُ / مصدر: إغلاق) ٥

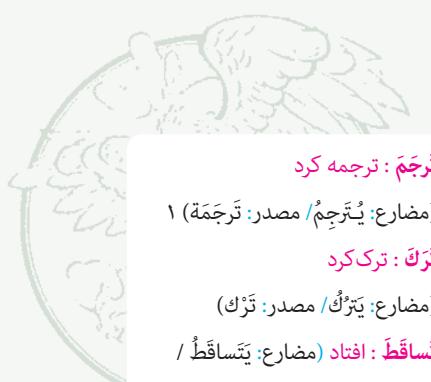
أَفْ : آه، دلتگی می کنم ٢

أَفْاضِلَ : شایستگان

بَارِكَ اللَّهُ فِيكَ : آفرین بر تو	۵
بِالْتَّائِكِيدَ : الْبَلَة	
بَالْعَـ : كَامِل	۱
بَائِعَ : فَرَوْشَنَدَه	
بَثَ : پَراکِنَدَن	۴
بِحَاجَةٍ : نِيَازِمَندَه	
بَحَثَ عَنْ : دِنَبَال...گَشْتَ	
بَحْثٌ : پژوهش، برسی «جمع: بِحَاثَ»	
بَحَثَ عَنْ : دِنَبَال ... گَشْتَ (مضارع:	
بِيَحْثٌ / مصدر: بَحْثٌ)	
بَحْرٌ : دریا «جمع: بِحَار»	
بُحْرَةٌ : دریاچه «جمع: بُحْرَات»	۶
بَدَأَ : شروع کرد، شروع شد	
(مضارع: بَيَّدَأْ)	
بِدَايَةٌ : شروع «متضاد: نِهايَة»	
بَدَلَ : عوض کرد	
(مضارع: بَيَّدَلْ / مصدر: تَبَدِيل)	۹
بَدِيعٌ : نو (برای نخستین بار)	۹
بُرْدَ : پارچه‌ای راهراه از پشم سیاه که خود را در آن می‌پیچیدند	۷
بَرَيْيَ : خشکی، صحرابی	۵
بَرِيدَ : پست	
بِطَاقَةَ بَرِيدَيَةً : کارت پستال	۶
بُسْتَانَ : باخ «جمع: بَسَاتِينَ»	
بَسَطَ : گستراند (مضارع: بَيَّسْطُ)	۳
بِسْهُولَةٍ : به آسانی	
بَسِيطَ : ساده	
بُشْرَ : بشارت	۳
بَصَرَ : دیده «جمع: أَبْصَار»	
بِضَاعَةٌ : کالا «جمع: بَضَائِعَ»	
بَطَّ : اردک	۵

أَنْفَعَ : سودمندتر، سودمندترین	
أَنْفَقَ : إنفاق کرد	
(مضارع: يُنْفِقُ / مصدر: إِنْفَاق)	۸
أَنْقَذَ : نجات داد	
(مضارع: يُنْقِذُ / مصدر: إِنْقاذ)	
أَنْكَسَرَ : شکسته شد	
(مضارع: يَنْكَسِرُ / مصدر: إِنْكِسَار)	
إِنْمَا : فقط	
أَوْ : يا	
أَوْجَدَ : پدید آورد	
(مضارع: يُوجِدُ / مصدر: إِيجَاد)	۱
أَوْسَطَ : میانه‌تر، میانه‌ترین	
أَوْصَلَ : رسانید	
(مضارع: يُوصِلُ / مصدر: إِيصال)	۸
أَوْئَى : یکم، نخستین «مؤنِث أَوْلَى»	
أَوْلَئِكَ : آنان	
إِهْدَار : هدر دادن	۱۰
أَهْدَى : هدیه داد (مضارع: يُهْدِي / مصدر: إِهْدَاء)	
أَهْلَ : خانواده	۱۱
أَهْلًا وَ سَهْلًا بِكُمْ : خوش آمدید	
أَيْ : کدام ، چه	
أَيْتَهَا : ای «برای مؤنِث»	
أَيْضًا : همچنین	
أَيْنَ : کجا	
أَيْنَهَا : ای «برای مذکور»	
ب	
بِ : به وسیله	
بَابَ : در «جمع: أَبْوَابَ»	
بَارِدَ : سرد «متضاد: حار»	

إِنَّاَةَ : نورانی کردن	۵
إِنْبَعَثَ : فروستاده شد	
(مضارع: يَنْبَعَثُ / مصدر: إِنْبَعَاث)	۵
أَنْتَ : تو «مذکور»	
أَنْتِ : تو «مؤنِث»	
أَنْتَ عَلَى الْحَقِّ : حق با شمامت	۹
إِنْتَاجَ : تولید	
إِنْتَبَةَ : بیدار شد، متوجه شد، آگاه شد	
(مضارع: يَنْتَبِه / مصدر: إِنتَباھ)	۳
إِنْتَصَرَ : پیروز شد	
(مضارع: يَنْتَصِرُ / مصدر: إِنتَصَار)	۷
إِنْتَظَرَ : منتظر شد	
(مضارع: يَنْتَظِرُ / مصدر: إِنتَظَار)	۱
إِنْتَفَاعَ بِـ : از ... سود بُرد	
(مضارع: يَنْتَفَعُ / مصدر: إِنتَفَاع)	۴
أَنْتُمْ : شما «مذکور»	
أَنْتَمَا : شما «مشنی»	
أَنْتَنَ : شما «مؤنِث»	
أَنْثَى : زن، ماده	۴
إِنْخَفَاضَ : پایین آمدن	۱۰
أَنْزَلَ : نازل کرد	
(مضارع: يُنْزِلُ / مصدر: إِنْزَال)	۱
أَنْشَآً : پدیدآور (مضارع: يُنْشِي / مصدر: إِنشَاء)	۳
أَنْشَدَ : سرود	
(مضارع: يُنْشِدُ / مصدر: إِنشَاد)	۵
أَنْصَتَ : با سکوت گوش فرا داد	
(مضارع: يُنْصِتُ / مصدر: إِنْصَات)	۷
أَنْصَحَ : اندرزگوتن	
أَنْفَ : بینی «جمع: أَنْوف»	۸
أَنْفَسَهُمْ : خودشان	

ترَجَمَ : ترجمة کرد

(مضارع: يُترجم / مصدر: ترجمة) ۱

تَرَكَ كَرَد

(مضارع: يَتَرَكُ / مصدر: تَرَك)

تَسَاقَطَ : افتاد (مضارع: يَتَسَاقَطُ /

مصدر: تساقط) ۳

تسخّعه، تسع: نُه

تَسْلَلَ : آهسته و پنهان رفت

(مضارع: يَتَسْلَلُ / مصدر: تسَلَل) ۱۲

تسَلُّم عَيْنَاكَ

: چشمانت سالم بماند

(چشمتم بي بلا) ۸

تَسْلِيمٌ : تحويل دادن، سلام کردن

تَصَادَمَ : تصادف کرد

(مضارع: يَتَصَادُمُ / مصدر: تصَادُم)

تَضْحِيَةٌ : فداکاري کردن، قرباني کردن ۷

تَعَادُلَ : مساوي شد (مضارع: يَتَعَادُلُ

مصدر: تعادل) ۱۲

تَعَارَفُوا : يکديگر را شناختند

(مضارع: يَتَعَارِفُونَ / مصدر: تَعَارُف) ۱

تعالٰى : بيا

تَعْاِيشٌ : همزیستی داشت

(مضارع: يَتَعَاِيشُ / مصدر: تعَايُش) ۴

تَعْكِبَ : خستنگی

تَعْجِبَ : تعجب کرد

(مضارع: يَتَعَجَّبُ / مصدر: تعجب)

تَعْرُفُ عَلَىٰ : شناختن ۳

تَعْلَمَ : يادگرفت

(مضارع: يَتَعْلَمُ / مصدر: تَعْلُم)

تَعْنَتَ : مجگيري ۱۲

تَعْوِيضٌ : جبران کردن

تُفَاحٌ : سيب

بَيْتٌ : خانه « جمع: بُيُوت »

بِثْرٌ : چاه « جمع: آبار »

بَيْعٌ : فروش « متضاد: شِراء »

بَيَّنَةٌ : محیط زیست ۱۰

ت

تَأَثِيرٌ : تحت تأثير قرار گرفت

(مضارع: يَتَأَثِيرُ / مصدر: تَأْثِير) ۵

تَارَةٌ : يك بار ۱۲

تاسِع: نهم

تَالِيٌّ : بعدی

تَبَجِيلٌ : گرامي داشتن ۱۲

تَبَسْمٌ : لبخند زدن ۱۲

تَجَلِّيٌّ : جلوه گر شد

(مضارع: يَتَجَلِّي / مصدر: تَجَلِّي) ۴

تَجَمَّعٌ : جمع شد

(مضارع: يَتَجَمَّعُ / مصدر: تَجَمُّع) ۸

تَحَالُفٌ : همپيمان شد (مضارع:

يَتَحَالُفُ / مصدر: تَحَالُف) ۷

تَحْتٌ : زير « متضاد: فوق »

تَحْرَكٌ : حرکت کرد

(مضارع: يَتَحْرُكُ / مصدر: تَحْرُك) ۵

تَحْسَنٌ : خوب شد

(مضارع: يَتَحْسَنُ / مصدر: تَحَسَّن) ۱۰

تَخَرُّجٌ : دانش آموخته شد

(مضارع: يَتَخَرُّجُ / مصدر: تَخَرُّج)

تَخْفِيفٌ : تخفیف ۱۱

تَذَكَّرٌ : يادآوري کرد

(مضارع: يَتَذَكَّرُ / مصدر: تَذَكَّر) ۱۲

تُرَابٌ : خاک، ريزگرد ۸

تُرَاثٌ : میراث ۶

بَطَارِيَّةٌ : باقري

بِطَافَةٌ : کارت ۳

بَعْثَةٌ : فرستاد

(مضارع: يَبْعَثُ / مصدر: بُعْث) ۳

بَعْدُ : دور شد

(مضارع: يَبْعُدُ / مصدر: بُعْد) ۳

بَعْدُ : دوری ۹

بعض ... بعض : يکديگر ۵

بَعِيدٌ : دور « متضاد: قَرَب »

بَعْتَهَةٌ : ناگهان

بَقَرَةٌ : گاو

بُقْعَةٌ : قطعه زمين « جمع: بِقَاع » ۳

بُكَاءٌ : گريه کردن

بَكْتِيرِيَّا : باكتري ۵

بِكُلٍّ سُرورٍ : با کمال ميل

بَكِيٌّ : گريه کرد

(مضارع: يَبْكِي / مصدر: بُكاء) ۸

بَلْكَ : بلکه

بِلاً : بدون

بِلاً : کشور، شهرها « مفرد: بَلَد »

بَلَدٌ : شهر

بُلْدانٌ : کشورها ۱۰

بَلَغَ : رسيد

(مضارع: يَبْلُغُ / مصدر: بُلوغ) ۸

بِمَ : با چه چيزی « بِ + ما »

بِنْتٌ (لينة) : دختر « جمع: بنات »

بَنَفْسَجِيٌّ : بنفس

بَنَىٰ : ساخت (مضارع: يَبْنِي) ۱۲

بُومٌ : جخد ۵

بَهِيمَةٌ : چارپا

(به جز درندگان) « جمع: بهائم » ۳

تَقْتِيش : بازرسی، جست وجو ٤

تَنَرِق : پراکنده شد

(مضارع: يَتَنَرِقُ / مصدر: تَنَرِق) ٤

تَفَضْلُ : بفرما

تَقَاعِدْ : بازنشستگی

تَقَدْمُ : پیشرفت

تَقْرُبْ : نزدیکی جستن ١٢

تَكَلْمَ : صحبت کرد

(مضارع: يَتَكَلَّمُ / مصدر: تَكَلْم) ٣

تِلْكَ : آن «مؤنث»

تَلْمِيذ : دانشآموز «جمع: تلامیذ»

تَلَوْث : آلوگی ١٠

تَلْوِين : زنگ آمیزی

تِمْثَال : تندیس «جمع: تماثیل»

تَمْرُ : خرما

تَنَاؤل : خود

(مضارع: يَتَنَاؤلُ / مصدر: تَنَاؤل)

تَبَّة : آگاه شد

(مضارع: يَتَبَّهُ / مصدر: تَبَّه) ١٢

تَنَظِيف : تمیز کردن ٨

تَهِيَّة : تهیه کردن

ث

ثالث، ثالثة : سوم

ثامن، ثامنة : هشتم

ثانيَ عَسْرَ ، ثانيةَ عَشْرَةً : دوازدهم

ثاني، ثانية : دوم

ثَعْلَب : روباه

ثَقَافَة : فرهنگ ٦

ثَقَافَيَة : فرهنگی ٦

ثَقِيل : سنگین

ثَقِيلُ السَّمْعِ : کم شنوا

أَثْلَاثًا، يَوْمُ الْأَثْلَاثِ : سه شنبه

ثَلَاثَة، ثَلَاثَ : سه

ثَلَاثُونَ، ثَلَاثِينَ : سی

ثَلْجٌ : برف، یخ «جمع: ثَلَوج» ٣

ثُمَّ : سپس

ثَمَانِيَة، ثَمَانِي : هشت

ثَمَرَ، ثَمَرَة : میوه

ج

جَاءَ : آمد

(مضارع: يَجِيءُ / مترادفع: أَتَى)

جار : همسایه «جمع: جیران»

جَازَ : جایز است (مضارع: يَجُوُّ) ٤

جَافَةً : خشک ١٠

جَالِسٌ : نشسته

جَالَسْ : همنشینی کرد

(مضارع: يُجَالِسُ / مصدر: مُجَالَسَة)

جَامِعَةً : دانشگاه «جمع: جامعات»

جَاهِزٌ : آماده ٥

جَاهِلٌ : نادان «جمع: جهال»

جَبَلٌ : کوه «جمع: جبال»

جُنْ، جُبَيْنَةً : پنیر ٧

جَدًّا : پدربرزگ «جمع: آجداد»

جَدًّا : کوشید

(مضارع: يَجِيدُ / مصدر: جَدَّ)

جِدًّا : بسیار

جِدار : دیوار

جَدَلٌ : ستیر

جَدَّةً : مادربرزگ

جَذَبٌ : جذب کرد

(مضارع: يَجِذِبُ / مصدر: جَذْب) ٦

جَذَّةً : پاره آتش ١

جَرَبَ : آزمایش کرد (مضارع: يُجَرِبُ /

مصدر: تَجْرِيب و تَجْرِبة) ٩

جَرَدَ السَّيْفَ : شمشیر را برکشید

(مضارع: يُجَرَّدُ / مصدر: تَجْرِيد) ٧

جُرْحٌ : زخم

جَرَحَ : زخمی کرد

(مضارع: يُجَرِحُ / مصدر: تَجْرِيح)

جزاء : پاداش، کیفر

جَزَّرَ : هویج

جَسْرٌ : پل «جمع: جُسْور»

جَعَلَ : قرار داد

(مضارع: يَجْعَلُ / مصدر: جَعْل)

مترادفع: وَضَعَ

جَفَّ : خشک شد

(مضارع: يَجْفُ / مصدر: جَفَاف) ١٠

جَفَاف : خشکی ١٠

جَلَبَ : آورد

(مضارع: يَجْلِبُ / مصدر: جَلْب)

جلد : پوست ٦

جَلَسَ : نشست

(مضارع: يَجْلِسُ / مصدر: جُلُوس)

جلیس السُّوَءَ : همنشین بد

جمارِک : گمرک «مفرد: جُمْرَک» ٤

جماعی : گروهی ٨

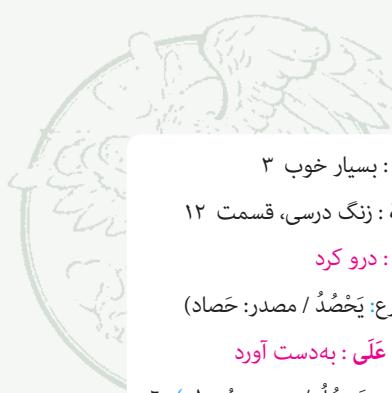
جمال : زیبایی «متضاد: قُبَح»

جَمَعَ : جمع کرد

(مضارع: يَجْمِعُ / مصدر: جَمْع)

جمیل : زیبا «متضاد: قَبِح»

جنب : کنار

حَسَنًا	: بسیار خوب ۳
حَصَّة	: زنگ درسی، قسمت ۱۲
حَصَد	: درو کرد
(مضارع: يَحْصُد / مصدر: حَصَاد)	
حَصَلَ عَلَى	: به دست آورد ۶
(مضارع: يَحْصُلُ / مصدر: حُصُولٌ)	
حَطَبٌ	: هیزم
حَفَرَ	: گند
(مضارع: يَخْفِرُ / مصدر: حَفْرٌ)	
حَفِظٌ	: حفظ کرد
(مضارع: يَقْفَظُ / مصدر: حِفْظٌ)	
حَفْلَةُ الزَّوْاجِ	: جشن عروسی
حَفْلَةُ الْمِيلَادِ	: جشن تولد
حَقِيقَةٌ	: کیف، چمدان «جمع: حَقَائِب» ۱۲
حَكْمٌ	: داور
حَلٌّ بِـ	: در ... فرود آمد ۹
(مضارع: يَهُلُّ / مصدر: حلٌّ)	
حَلْوَانِيٌّ	: شیرینی فروش
حَلْوَيَاتٍ	: شیرینیجات ۶
حَلِيبٌ	: شیر
حَمَامَةٌ	: کبوتر
حَمْلٌ	: بُردن، حمل کردن
حَمَّى	: پشتیبانی کرد
(مضارع: يَحْمِي)	۱۱
حُمَّى	: تب ۱۰
حَمِيمٌ	: گرم و صمیمی ۴
حِوارٌ	: گفت و گو
حَوْتٌ	: نهنگ، ماهی بزرگ ۹
حَوْلٌ	: اطراف
حَوْلٌ	: تبدیل کرد

حَتَّىٰ	: تا، تا اینکه
حَتَّىٰ تَبْيَعَدُ	: تا دور شود ۵
حَجَرٌ	: سنگ «جمع: أحجار»
حَدَّادٌ	: آهنگر
حَدَّثٌ	: اتفاق افتاد
(مضارع: يَحْدُثُ / مصدر: حُدُوثٌ)	
حُدوْدٌ	: مرز، مرزها
حَدِيثٌ	: نو، سخن ۱۰
حَدِيقَةٌ	: باغ «جمع: حَدَائِقٌ»
حَدِيقَةُ الْحَيَوانَاتِ	: باغ وحش
حَذَرٌ	: هشدارداد
(مضارع: يَحْذَرُ / مصدر: تَحْذِيرٌ)	
حَرْبٌ	: جنگ ۱
حَرْبِيَاءٌ	: آفتاب پرست ۵
حَرَسٌ	: نگهداری کرد، نگهبانی داد
(مضارع: يَخْرُسُ / مصدر: حِراشة)	
حَرَّاقٌ	: حرکت داد، تحریک کرد
(مضارع: يَحْرُكُ / مصدر: تَحریکٌ)	۵
حُرْيَةٌ	: آزادی ۴
حَرِيقَةٌ	: آتش سوزی «جمع:
حَرَائِقٌ	۱۰»
حَزَنٌ	: غمگین شد (مضارع: يَحْزُنُ / مصدر: حُزْنٌ)
حَزِينٌ	: غمگین
حَسِبٌ	: متضاد: مَسْرُورٌ و فَرِحٌ
حُسَامٌ	: شمشیر
حَسِبَ	: پنداشت (مضارع: يَحْسَبُ)
حُسْنٌ	: خوبی «متضاد: قُبْحٌ، سوء»
حُسْنُ الْحُلْقِيٌّ	: خوش اخلاقی
حُسْنُ الْعَهْدِ	: خوش پیمانی
حَسَنٌ، حَسَنَةٌ	: خوب

جَنَّةٌ	: بهشت
جُنْدِيٌّ	: سر باز «جمع: جُنُود»
جَوْ	: هوا
جَوَازٌ، جَوَازُ السَّفَرِ	: گذرنامه
جَمْع: جَوَازَاتٍ	۳
جَوَالٌ، الْهَاتِفُ الْجَوَالُ	: تلفن همراه
جَهَالٌ	: نادان‌ها «فرد: جاهل» ۱۱
جَهَرٌ	: مجهر کرد
(مضارع: يُجَهَّزُ / مصدر: تَجَهِيزٌ)	۱
جَهَلٌ	: نادانی «متضاد: عِلْمٌ»
جَيْدَادٌ	: خوب، بهخوبی
ح	
حاجَةٌ	: نیاز «جمع: حَوَائِجٌ»
حَادٌ	: تیز ۸
حَادِيَ عَمَّشَرٌ	: حادیه عَمَّشَرَه: یازدهم
حَارٌ	: گرم «متضاد: بارِد»
حَارِسُ مَرَمَىٌ	: دروازه‌بان (در فوتبال) ۱۲
حَارِسٌ	: نگهبان «نگهبان»
حاسُوبٌ	: رایانه «جمع: حَوَاسِيبٌ»
حَافِلَةٌ	: اتوبوس «جمع: حَافِلَاتٌ»
حَاوَلَ	: تلاش کرد
(مضارع: يُحاوِلُ / مصدر: مُحاوَلَةٌ)	
حَبٌّ	: دانه
حَبَّ	: جمع: حُبوب / حَبَّة: یک دانه
حُبُّ	: دوست‌داشتن
حَبْلٌ	: طناب «جمع: حِبَالٌ» ۴
حُبُوبٌ مُسَكَّنةٌ	: قرص‌های مسکن
حَبِيبٌ	: دوست، یار
حَجَّةٌ	: جمع: أَحْجَةٌ / متضاد: صَدِيقٌ / متضاد: عَدُوٌّ

(مضارع: يُدَرِّسُ / مصدر: تَدْرِيس) **ذَعَا** : فرا خواند، دعا کرد
(مضارع: يَدْعُونَ / مصدر: دَعْوَة وَدُعْاء) **ذَعَّقَ** : دورکرد، پرداخت
(مضارع: يَدْفَعُ / مصدر: دَفْعَة) **ذَلِكَ** : راهنمایی کرد
(مضارع: يَدْلُلُ / مصدر: دِلَالَة) **ذَلْوُ** : سطل ۱۰
ذَلِيل : راهنما «جمع: أَذْلَلَة»
ذَمْع : اشک «جمع: دُمُوع»
ذَنَا : نزدیک شد (مضارع: يَدْنُو) ۹
ذَوَاء : دارو «جمع: أَذْوَى»
ذَوَام : ساعت کار ۷
ذَوْرُ : نقش ۸
ذَوْران : چرخیدن
ذَوَلَة : کشور، حکومت «جمع: دُولَة» ۶
دون آن: بی آنکه «دون آن یُحَرِّک: بی آنکه حرکت دهد» ۵
ذَهْرَ : روزگار

ذ

ذا : این «مَنْ ذَا: این کیست؟» ۱
ذات : دارای ۱
ذَاقَ : چشید
(مضارع: يَذْوَقُ / مصدر: دَوْقَة) ۹
ذَاكِرَة : حافظه ۸
ذاك : آن ۱
ذاهب : رفته، رونده ۴
ذَكَرَ : مرد، نر ۴
ذَكْرَ : یاد کرد
(مضارع: يَذْكُرُ / مصدر: ذَكْر / متضاد: نَسْيَة)

«خطا» : خطأ «جمع: أَخْطَاء»
خطايا : گناهان، خطاهایا
«مفرد: خطبَة»
خلاب : جذاب ۶
خلاف : اختلاف ۴
خلائق : بسیار آفریننده
خلف : پشت
متضاد: وراء / متضاد: أمَام
خلق : آفرید
(مضارع: يَخْلُقُ / مصدر: خلق) **خُمْس** : یکپنجم ۴
خمسة، خَمْسَة : پنج
الخميس، يَوْمُ الْخَمِيس : پنجشنبه
خُوفُ : ترس، ترسیدن
خَيْر : بهتر، بهترین، خوبی

د

دار: خانه ۱
دار: چرخید
(مضارع: يَدْوُرُ / مصدر: دَوْران) ۱
دجاج : مرغ ۷
دُخان : دود
دخل شد
(مضارع: يَدْخُلُ / مصدر: دُخُول) **دُرَّ** : مروارید (جمع: دُرَر) ۱
ذری : درخشان ۱۲
دراسة: درس خواندن
دراسي: تحصيلي
درَسَ : درس خواند
(مضارع: يَدْرُسُ / مصدر: دراسة و دَرْس) **درَسَ** : درس داد

(مضارع: يُحَوِّلُ / مصدر: تَحْوِيل) ۵
حياء : شرم
حيي : زنده «جمع: أَحْيَاء»
حيي: بشتاب ۲
حياة : زندگی «متضاد: موت» ۳
حيير: حیران کرد (مضارع: يُحَيِّرُ)

خ

خائم : انگشتتر «جمع: خواتِم»
خاف : ترسید
(مضارع: يَخْافُ / مصدر: خَوْف) **خامِسَ عَشَرَ**, خامِسَةَ عَشْرَةَ : پانزدهم
خامِس، خامِسَة : پنجم
خاطئ : خطاکار ۱۲
خائب : نالمید ۱۱
خائف : ترسیده، ترسان
خباز : نانوا
خبز : نان ۱
خدمَ : خدمت کرد
(مضارع: يَخْدِمُ / مصدر: خِدْمَة) **خرَجَ** : بیرون رفت
(مضارع: يَخْرُجُ / مصدر: خُرُوج) **خرقة** : پارچه کنه ۱۰
خریف : پاییز
خزانة : انبار «جمع: خزانَات» ۵
خزانة : گنجینه «جمع: خزانَين»
حسْرَان : زیان
خشب : چوب «جمع: أَخْشَاب»
خصال : ویژگی ها «مفرد: خَصْلَة» ۱۱
خضر، خضراء : سرسبز ۱
خطبَة: گناه، خطأ «جمع: خَطَائِيَّة»

ز

زائِد : به اضافه ۲

زاد : زیاد کرد، زیاد شد

(مضارع: یَزِيدُ / مصدر: زِيَادَة)

زان : زینت داد

(مضارع: یَزَينُ / مصدر: زَيْنَ)

زُبَدَة : کره ۷

رُجَاجَةٌ عَطْرٌ : شیشه عطر

زراعی : کشاورزی

رَزَعَ : کاشت

(مضارع: یَرِزَعُ / مصدر: رَزْعَ)

زُکَام : سرماخوردگی ۱۰

زمیل : همساگردی، همکار، همسفر و

یار «جمع: زُملاء»

زوجة : همسر «زوج: شوهر»

زَهْرَه : شکوفه، گل «زهراه: یک

شکوفه، یک گل / جمع: آژهار»

زَيْت : روغن «جمع: زُيوت» ۵

س

سَوْفَ : نشانه آینده

سایع، سایعه : هفتم

سابق : پیشتر ۱۱

ساجد : سجده کننده

ساحة : حیاط، میدان

садس، سادسَة : ششم

سَارَ : حرکت کرد، به راه افتاد

(مضارع: یَسِيرُ / مصدر: سَيْرَ)

ساغَد : کمک کرد

(مضارع: یُسَاعِدُ / مصدر: مُسَاعَدَة)

(مضارع: يَرْجِحُ / مصدر: رُجُوع)

رجُل : مرد «جمع: رجال

رجُل : پا «جمع: أَرْجُل» ۱

رحم : رحم کرد

(مضارع: يَرْحَمُ / مصدر: رَحْم)

رَحِيق، رَحِيقَة : ارزان

رَدَ : برگردانید (مضارع: يَرَدُ)

رَدَّه : تکرار کرد (مضارع: يُرَدَّ)

رُزَ : برج

رساله : نامه «جمع: رسائل»

رسَم : نشانی کرد

(مضارع: يَرْسُمُ / مصدر: رَسْم)

رصید : شارژ ۹

رصیف : پیاده رو

رضایت : رضایت

رضی : راضی شد

(مضارع: يَرِضَى / مصدر: رِضا)

رفات : استخوان پوسیده ۹

رَفَعَ : بالا برد، برداشت

(مضارع: يَرْفَعُ / مصدر: رَفْع)

رَقَدَ : بستری شد، خوابید

(مضارع: يَرْقُدُ / مصدر: رُقاد)

ركب : سوار شد

(مضارع: يَرْكَبُ / مصدر: رُكوب)

رَكْب : کاروان شتر یا اسب سواران ۹

رُمان : انار

ریاضة : ورزش

ریاضی : ورزشکار

ریح : باد «جمع: ریاح»

ریفي : روستایی ۶

رئیسي : اصلی

ذکری : خاطره «جمع: ذِكَرَيات» ۴

ذَلِيل : خوار شد (مضارع: يَذَلُّ)

ذَلِكَ : آن «مذکر»

ذَنَب : دم «جمع: أَذَنَاب» ۵

ذَنَب : گناه «جمع: ذُنوب»

ذو : دارای ۱

ذَهَبَ : رفت

(مضارع: يَذْهَبُ / مصدر: ذَهَاب)

ذَهَبٌ : طلا

ذَئْبَ : گرگ «جمع: ذَئَاب»

ر

رابع، رابعه : چهارم

راجع : مراجعه کرد

(مضارع: يُرَاجِعُ / مصدر: مُراجَعَة) ۶

راجم : رحم کننده

رأس : سر

راسِب : مردود

راقد : بستری

رأى : دید

(مضارع: يَرَى / مصدر: رؤيَة)

رأي : نظر، فکر

رائحة : بو

رائع : جالب ۸

ربُ : چه بسا

ربيع : بهار

رجا : امید داشت

(مضارع: يَرْجُو / مصدر: زَجَاء)

رجاء : امید

رجاءً : لطفاً

رجَعَ : برگشت

ساقر : سفر کرد

(مضارع: **يُسافِرُ** / مصدر: **مُسافَرَة**)

سآل : پرسید، درخواست کرد

(مضارع: **يَسْأَلُ** / مصدر: **سُؤال**)

سامح : بخشید و درگذشت

(مضارع: **يُسَامِحُ** / مصدر: **مُسَامَحة**)

سایح : گردشگر «جمع: سائحون»

۲ **سیاح**

سائق : راننده

۵ **سائل** : مایع پرستنده

ساوی : برابر است

(مضارع: **يُسَاوِي** / مصدر: **مُسَاوَة**) ۲

سب : دشنام داد (مضارع: **يَسْبُ**) ۴

سبب : سبب شد

(مضارع: **يُسَبِّبُ** / مصدر: **سَبَبٌ**) ۱۰

السبت، **یوم السبت** : شنبه

سبعة، **سبع** : هفت

سبعين، **سبعون** : هفتاد

سبق : پیشی گرفت

(مضارع: **يُسِيقُ**) ۱۲

سبورة : تخته سیاه

ستة، **سیث** : شش

ستر : پوشاند، پنهان کرد

(مضارع: **يَسْتُرُ**)

سجاد : فرش «جمع: سجاجید» ۶

سجد : سجده کرد (مضارع: **يَسْجُدُ**)

سجل : ثبت کرد

(مضارع: **يُسَجِّلُ** / مصدر: **تَسْجِيل**) ۶

سحاب : ابر

سحاب : کشید (مضارع: **يَسْحَبُ**) ۳

سخاء، **سخاوة** : بخشندگی

سِن : دندان «جمع: **أسنان**»

سَنة : سال «جمع: **سنوات** و **سنون**

و **سنین**»

سَنْوِيَّاً : سالانه ۳

سوء : بدی، بد

سوءاً : یکسان ۴

سِوار : دستبند «جمع: **أساور**» ۸

سَوَادِء : سیاه (مؤنث **أسود**) ۳

سوق : بازار «جمع: **أسواق**

سَهْل

: آسان ۶

سِيَاحَة : جهانگردی، گردشگری

سَيَارَة

: خودرو

سِيَارَةُ الْأَجْرَة : تاکسی

سيَد : آقا

سَيَدَة

: خانم

سَيِّئَة، **سَيِّئَة** : بد ۴

سيَفِ : شمشیر «جمع: **سيوف**» ۷

ش

شاء : خواست (مضارع: **يَشَاءُ**) ۹

شاب : جوان «جمع: **شباب**»

شارع : خیابان «جمع: **شوارع**»

شاطئ : ساحل «جمع: **شواطئ**» ۶

شاهد : دید

(مضارع: **يُشَاهِدُ** / مصدر: **مُشاهَدة**)

شای : چای

شَبَاب : دوره جوانی، جوانان «مفرد:

شاب»

شبكة : تور

شِتَاء : زمستان

شَتَان : دور شد ۲

سد : سد «جمع: **سُدُود**» ۱۰

سروال : شلوار «جمع: **سَراويل**»

سرير : تخت «جمع: **سِرَرَة**» ۸

سُعر : قیمت «جمع: **أسعار**» ۱۱

سُفْرة : سفر

سفرة علمية : گردش علمی

سفينة : کشتی

«جمع: **سُفُنْ** و **سَفَائِنَ**»

سَكَّت : ساكت شد

(مضارع: **يَسْكُثُ** / مصدر: **سُكُوت**)

سَكِينَة : آرامش ۵

سل : پرس (إسأل) ۹

سلام : آشتب ۱۱

سلم : سالم ماند

(مضارع: **يَسْلُمُ** / مصدر: **سَلَامَة**)

سلَم : سلام کرد

سلَمِيَّاً : مُسالمات آمیز

سلِّم : صلح ۴

سلوك : رفتار ۱۲

(مضارع: **يُسَلِّمُ** / مصدر: **تَسْلِيم**)

سماء : آسمان «جمع: **سماءات**»

سماوي : آسمانی

سمح : اجازه داد (مضارع: **يَسْمَحُ**)

سمع : شنوایی ۸

سمع : شنید

(مضارع: **يَسْمَعُ** / مصدر: **سَمْع** و **سَمَاع**)

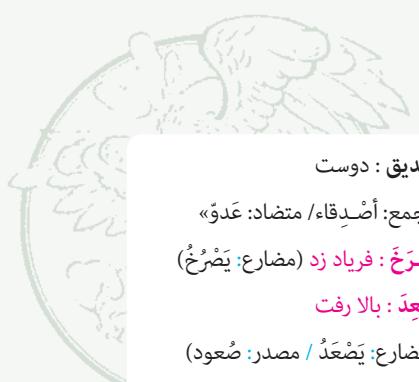
سمكة : یک ماهی «جمع: **سمکات**»

سمك : ماهی «جمع: **أسماك**»

سمك القرش : کوسه ماهی ۸

سمى : نامید

(مضارع: **يُسَمِّي** / مصدر: **تَسْمِيَة**) ۳

صَدِيقٌ: دوست

«جمع: أَصْدِقاء / مُتَضَاد: عَدُوٌّ»

صَرَخَ: فَرِياد زَد (مضارع: يَصْرُخُ)

صَعِدَ: بالا رفت

(مضارع: يَصْعُدُ / مصدر: صُعود)

صَغِيرٌ: كَوْچىكى

صَغِيرٌ: كَوْچُك «مُتَضَاد: كَبِير»

صَفَّ: كَلاس «جمع: صُفُوف»

صَفَّارَةٌ: سوت، آزىز ۱۲

صَفَرَ: سوت زَد

(مضارع: يَصْفُرُ / مصدر: صَفِير) ۸

صَفِيفٌ: بِرْگِىزىدە ۱۱

صَلَاهَةٌ: نِماز

صَلْحٌ: تَعْمِير كَرَد

(مضارع: يَصْلَحُ / مصدر: تَصْليح) ۸

صِنَاعَةٌ: صنعت

صِنَاعَيْهَةٌ: صنعتى

صَنَعَ: ساخت

(مضارع: يَصْنَعُ / مصدر: صُنْع)

صُورَهُمْهُرَكَةٌ: عکس‌های متحرک

صُورَةٌ: عکس «جمع: صُور»

صَوْمٌ: روزه

صَهْ: ساكت شو ۲

صِيَامٌ: روزه ۷

صِيَانَةٌ: نگهداری، تعمیر ۷

صَيْدَلَيَّةٌ: داروپرداش ۶

صَيْدَلَيَّهُ: داروخانه ۶

صَيْرٌ: گردانید (مضارع: يُصَيِّر) ۱

صَيْفٌ: تابستان

الصَّينِ: چین

(مضارع: يَشْكُو / مصدر: شِكَايَة) ۹

شَكَرٌ: تَشْكِر كَرَد

(مضارع: يَشْكُرُ / مصدر: شُكْر)

شُكْرًا جَزِيلًا: بسیار سپاسگزارم

شَلَالٌ: آبشار «جمع: شَلالات»

شَمٌ: بَوييد

(مضارع: يَشْمُ / مصدر: شَم) ۸

شَمَسٌ: خورشید

شَهْدٌ: عسل ۹

شَهِيدٌ: شاهد بود، شهادت داد

(مضارع: يَشْهُدُ) ۶

شَهْرٌ: ماه «جمع: شُهُور»

ص

صَادِقٌ: راستگو

صَارٌ: شد (مضارع: يَصِيرُ)

صَالِحٌ: درستکار

صَالَةٌ: سالن ۴

صَبَاحَ الْخَيْرِ, صَبَاحَ النُّور : صبح به خیر

صِحَّةٌ: تندرستی

صَحْراوِيَّةٌ: كوييري ۶

صَحِيقَةٌ: روزنامه «جمع: صُحُف»

صَحِيقَةٌ جَدَارِيَّةٌ: روزنامه دیواری

صُدَاعٌ: سردد

صَدَاقَةٌ: دوستی

صَدْرٌ: سینه «جمع: صُدُور» ۵

صَدَقٌ: باور كَرَد

(مضارع: يَصْدُقُ / مصدر: تَصْدِيق) ۳

صَدَقٌ: راست گفت

(مضارع: يَصْدُقُ / مصدر: صِدْق)

شَجَرٌ: درخت «جمع: أَشْجَار»

شَحَرَةٌ: بَك درخت «جمع: شَحَرات»

شَجَعٌ: تَشْوِيق كَرَد (مضارع: يُشَجِّعُ

/ مصدر: تَشْجِيع)

شَحْنٌ: شازد كَرَد

(مضارع: يَشْحَنُ / مصدر: شَحْن) ۹

شَحْنُ: شازد كَرَد، اعتبار مالي ۹

شَدِيدَةٌ: گرفتاري «جمع: شَدَائِد» ۱۱

شِراءٌ: خريدين «متَضَاد: بَيْع»

شَرَابٌ: نوشيدنى، شربت «جمع:

أَشْرَبَة»

شَرِبٌ: نوشيد

(مضارع: يَشْرُبُ / مصدر: شُرْب)

شَرَحٌ: شرح داد

(مضارع: يَشْرُحُ / مصدر: شَرْح)

شَرَرةٌ: زبانه آتش ۱

شَرَفَشٌ: ملافه «جمع: شَرَافِش» ۸

شُرُطَيٌّ: پليس

شُرَطَةٌ: اداره پليس

شَرَفٌ: مشرف فرمود، افتخار داد

(مضارع: يُشَرِّفُ / مصدر: تَشْرِيف) ۳

شَرِكَةٌ: شرکت «جمع: شَرِكَات»

شَرَىٰ: فروخت، خريد

(مضارع: يَشْرِى) ۷

شَرِيحةٌ: سيم کارت ۹

شَعْبٌ: ملت «جمع: شُعوب» ۲

شَعَرٌ: احسايس...کرد

(مضارع: يَشْعُرُ / مصدر: شُعور)

شَكَافٌ: شکاف (مضارع: يَشْكُو) ۱

شَقاوةٌ: بدختى

شَكَا: شکایت كَرَد

ض

ضاع: تباہ شد، گم شد

(مضارع: یَضِيغُ / مصدر: ضَيْغٌ) ۱۲

ضحك: خنده

(مضارع: یَضْحَكُ / مصدر: ضَحْكٌ)

ضرر: زیان رساند

(مضارع: یَضْرُرُ / مصدر: ضَرَرٌ)

ضرب: زد

(مضارع: یَضْرِبُ / مصدر: ضَرَبٌ)

ضع: بگذار ۱

ضعف: برابر در مقدار

«ضيقين»: دو برابر ۷

ضغط الالم: فشار خون

ضوء: نور «جمع: أصوات» ۵

ضياء: روشنایی ۱

ضيافة: مهمانی

ضييف: مهمان «جمع: ضيوف»

ظ

ظاهرة: پدیده «جمع: ظواهر» ۳

ظلم: تاریکی ۵

ظلم: ستم کرد

(مضارع: یَظْلِمُ / مصدر: ظَلْمٌ)

ظلمة: تاریکی «جمع: ظلمات» ۹

ظن: گمان کرد

(مضارع: یَظْنُنُ / مصدر: ظَنٌّ)

ظهور: آشکار شد

(مضارع: یَظْهُرُ / مصدر: ظَهُورٌ)

ع

عاد: برگشت

(مضارع: یَعُودُ / مصدر: عَوْدَةً وَمَعَادٍ) ۱۱

عادی: دشمن

«جمع: عُدَاة / متزلف: عَدُوٌّ» ۹

عاش: زندگی کرد

(مضارع: یَعِيشُ / مصدر: عَيْشٌ)

عاشر، عاشرة: دهم

عاصفة ترابية: توفان‌های ریزگرد

«جمع: عَوَاصِفَةٌ تُرابيَّةٌ» ۱۰

عالَم: جهان

عالَمي: جهانی، بین‌المللی

عالَمين: جهانیان

عام: سال «جمع: أَعْوَامٌ»

عام دراسي: سال تحصیلی

عامل: کارگر «جمع: عُمَالٌ»

عائَن: رنج برد

(مضارع: يَعْانِي / مصدر: مُعاناَة) ۱۰

عبَاءة: چادر

عبد: بنده «جمع: عِبَاد»

عبر: از راه ۳

عبرَ: عبور کرد

(مضارع: يَعْبُرُ / مصدر: عُبور)

عبرة: پند «جمع: عَبَرَ»

عنيق: کنه

عجز: ناتوان شد

(مضارع: يَعْجِزُ / مصدر: عَجْزٌ)

عجزين: خمیر ۹

عداوة: دشمنی «متضاد: صَدَاقَة»

عدو: دشمن «جمع: أَعْدَاء»

عدوان: دشمنی «متضاد: صَدَاقَة»

عربة: واگن، گاری

عرض: ناموس، آبرو ۱۱

عرف: شناخت، دانست

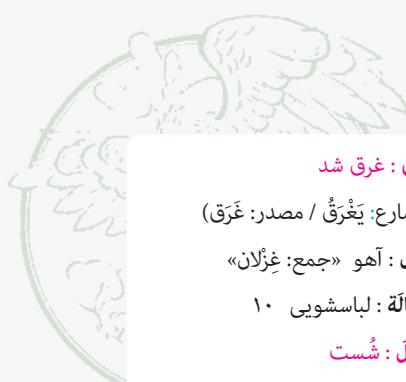
(مضارع: يَعْرِفُ / مصدر: عِرْفَان)

عرف: معزقی کرد

(مضارع: يُعْرِفُ / مصدر: تَعْرِيف) ۸

عزَّ: ارجمندی

عزل: برکنار کردن

غَرِيقٌ : غرق شد

(مضارع: يُغْرِقُ / مصدر: غَرْق)

غَرَالٌ : آهو «جمع: غِرَالَان»

غَسَالَةٌ : لباسشوبي ١٠

غَسَلٌ : شُسْتٌ

(مضارع: يُغْسِلُ / مصدر: غَسْل)

غُصْنٌ : شاخه

«جمع: غُصون و أغصان» ١

غَضِيبٌ : خشمگین شد

(مضارع: يُغْضِبُ / مصدر: غَضَب)

غَطَّى : پوشاند (مضارع: يُغْطِي) ١٠

غَفَرَ : آمرزید

(مضارع: يُغْفِرُ / مصدر: غُفران)

غَلَبَ : چیره شد

(مضارع: يُغْلِبُ / مصدر: غَلَبة) ١٢

غَنَّى : آواز خواند (مضارع: يُغَنِّي)

غَيَّرَ : تغيير داد

(مضارع: يُغَيِّرُ / مصدر: تَغْيِير)

غَيمٌ : ابر «متادف: سَحَاب» ١

ف

فَ : بس ، و

فَاعِلٌ : انجام دهنده

فَاقِ : برتری یافت

(مضارع: يُفْوَقُ / مصدر: فَوْق) ٢

فَاكِهَةٌ : میوه «جمع: فَوَاكِه»

فَائِزٌ : برنده

فَتَحَّ : باز کرد

(مضارع: يُفْتَحُ / مصدر: فَتْح)

فَتَشَّ : جست وجو کرد

(مضارع: يُفْتَشُ / مصدر: فَتْشِيش) ٩

باید ...

عَمَّ : عموماً

عِمارَةٌ : ساختمان

عِمَلٌ : انجام داد، کار کرد

(مضارع: يَعْمَلُ / مصدر: عَمَل)

عِمُودٌ : ستون «جمع: أَعْمِدَة»

عِمِيلٌ : مزدور «جمع: عُمَلَاء» ٤

عَنْ : در باره ، از

عِنَبٌ : انگور

عِنْدَ : هنگام، نزد، کنار، داشتن

عِنْدَمَا : وقتی که

عَوْضٌ : جبراًن کرد

(مضارع: يُعَوْضُ / مصدر: تَعْوِيس) ٥

عِيْشٌ : زندگی

عَيْنٌ : چشم، چشمہ

«جمع: عَيْون»

عَيْنَ : مشخص کرد

(مضارع: يُعَيِّنُ / مصدر: تَعْيِين) ١

غَابَةٌ : جنگل

غَارَةٌ : حمله

غَاراتٌ لَيْلَةً : حملات شبانه

غَالِيٌّ، **غَالِيَةٌ**، **غَالٍ** : گران

«متضاد: رَخِيص»

غَايَةٌ : بایان، هدف

عَدَداً : فردا

غَداءٌ : ناهار

غَدَاءٌ : آغاز روز

غَرابٌ : کلاغ

غَرْفةٌ : اتاق «جمع: غُرْفَه»

عَزَمٌ: تصمیم گرفت

(مضارع: يَعْزِمُ / مصدر: عَزَم) ٨

عُشْ : لاده

عَشَاءٌ : شام

عُشْبَ طِبَيِّيٌّ : گیاه دارویی

«جمع: أَعْشَاب طِبَيَّة» ٥

عَشْرَةٌ، **عَشَرَةٌ** : دَه

عِشرُونَ، عِشرَينَ : بیست

عَشِيَّةٌ : آغاز شب ٩

عَصَفَ وَزِيد (مضارع: يَعْصِفُ)

عَصْفُورٌ : نجاشک «جمع: عَصَافِير»

عَصَصٌ : سرپیچی کرد

(مضارع: يَعْصِي) ١٢

عَصِيرُ الْفَاكِهَةِ : آبمیوه

عَطَرٌ : عطر زد

(مضارع: يُعَطِّرُ / مصدر: تَعْطِير)

عُطَلَةٌ : تعطيلي ٦

عَفَافٌ : بخشید

(مضارع: يَعْفُو / مصدر: عَفْو) ٨

عَفَّواً : ببخشید

عَقَلَ : اندیشید

(مضارع: يَعْقِلُ / مصدر: عَقْل) ١١

عَلَمٌ : پرچم «جمع: أَعْلَام»

عَلَمَ : داشت

(مضارع: يَعْلَمُ / مصدر: عَلْم)

عَلَىٰ بر، روی

عَلَىٰ الْأَيْسَارِ : سمت چپ

عَلَىٰ الْيَمِينِ : سمت راست

عَلَىٰ مَرْأَةِ الْعَصُورِ : در گذر زمان

«عصور جمع عَصَر» ٤

عَلَيْكِ بِ... : بر تو لازم است... تو

فَجَاهَةً : ناکھان

فَحْصَ : معابنه کرد

(مضارع: یَفْحَصُ / مصدر: فَحْصٌ)

فَرَاغ : جای خالی ۱

فَرَّجَ عَنِ الْمَكْرُوبِ :

اندوه غمگین را زدود (مضارع:

يُفْرَجُ... / مصدر: تفریج ...) ۱۱

فَرِحَ : خوشحال شد

(مضارع: يَفْرُحُ / مصدر: فَرَحٌ)

فَرِحُ : شاد ۹

فَرْحَان : شاد ۹

فَرْخُ : جوچه «جمع: فِرَاخ»

فَرَس : اسب

فُرْشَاة : مساواک

فَرَغَ : خالی شد

(مضارع: يَفْرُغُ / مصدر: فَرَاغ) ۴

فَرَقَ : جداپی انداخت

(مضارع: يُفَرِّقُ / مصدر: تفريیق) ۴

فَرِيَضَة : واجب دینی «جمع: فَرَائِضٌ»

فَرِيق : تیم ، گروه «جمع: أَفْرِيقَةً»

فُسْتَان : پیراهن زنانه «جمع:

فساتین»

فُسْتُقُ : پسته ۶

فِضَّة : نقره

فَطُور : صبحانه

فِعْلُ : کار ، انجام دادن

«جمع: أَفْعَالٌ»

فَعَلَ : انجام داد

(مضارع: يُفْعِلُ / مصدر: فِعْلٌ)

فَقَدَّا : از دست داد

(مضارع: يَفْقَدُ / مصدر: فَقَدَان)

فَكَ : باز کرد، رها کرد

(مضارع: يَفْكُ / مصدر: فَكٌ) ۱۱

فَكَرْ : فکر کرد

(مضارع: يُفَكِّرُ / مصدر: تفکیر) ۷

فَلَاهَ : بیابان «جمع: فَلَوَاتٍ» ۹

فَلَاحَ : کشاورز

فِلْم : فیلم «جمع: أَفْلَامٌ» ۳

فَم : دهان ۱۲

فُنْدُق : هتل «جمع: فَنَادِقٌ»

فُوقُ : بالا ، روی «متضاد: تَحْتَ»

فَهِيمَ : فهمید

(مضارع: يَفْهَمُ / مصدر: فَهْمٌ)

فِي : در ، داخل

في امان الله : خداحافظ

ق

فَاقِلَّ : جنگید

(مضارع: يُفْقَلِّ / مصدر: مُفَاقِلَةٌ) ۷

فَادِمَ : آینده

فَاقِطَعَ : بُرْزَد

فَاقِطُ الْرَّجْمِ : بُرْنَدَه پیوند خویشان

فَاقَاعَة : سالن ۱

فَاقِلَّة : کاروان «جمع: قَوَافِلٌ»

فَالَّ : گفت

(مضارع: يَقُولُ / مصدر: قول)

فَالَّ فِي نَفْسِهِ : با خودش گفت

فَامَ : برخاست

(مضارع: يَقُومُ / مصدر: قیام) ۲

فَامِـ : اقدام کرد ۲

فَائِدَ : رهبر «جمع: قَادِهَ» ۴

فَاقِمِـ : استوار، ایستاده ۴

فَائِمَة : لیست ۶

فَيْحَ : زشتی «متضاد: حِمَال»

فَبَلَّ : بوسید

(مضارع: يُفَبَّلُ / مصدر: تفبیل)

فَبِلَ : پذیرفت

(مضارع: يُفَبِّلُ / مصدر: قبول)

فَبِلْ أَسْوَعِ : هفتۀ قبل

فَبَيْهَة : گندید ۶

فَبَيْحَ : زشت

فَدَرَ : توانست

(مضارع: يُفَدِّرُ / مصدر: قُدْرَة)

فَدَمَ : پا «جمع: أَقْدَامٌ»

فَدَفَ : انداخت (مضارع: يَقْدِفُ)

فَرَأً : خواند

(مضارع: يَفْرَأُ / مصدر: قراءة)

فَرْبُ : نزدیک

فَرَبَ مِنْ : به ... نزدیک شد

(مضارع: يَفْرُبُ / مصدر: قُرْبُ و قُرْبَة)

فَرَرَ : قرار گذاشت

(مضارع: يَفْرَرُ / مصدر: تقریر) ۷

فَرِيبُ مِنْ : نزدیک به

«بعن»

فَرِيَةَ : روستا «جمع: قُرَى»

فَقَسَمَ : تقسیم کرد

(مضارع: يُفَقَّسُ / مصدر: تقسیم)

فَقْسُرْ : پوست

فَقِيرَ : کوتاه

فَقَاءُ الْعُطَلَاتِ : گذراندن تعطیلات ۶

فَقَطَ : گریه ۵

فَطَعَ : بُرید

(مضارع: يَفْطَلُ / مصدر: قطع)

قُطْن : پنبه ٦

قَفَر : پرید، جهش کرد

(مضارع: يَقْفِرُ / مصدر: قَفْرَة) ٨

قُلْ : بگو ١

قَلْ : کم شد

(مضارع: يَقْلُلُ / مصدر: قِلَّة)

قَلِيل : کم «متضاد: گثیر»

قَمْح : گندم

قَمَر : ماه «جمع: أَقْمَار»

قَمِيص : پیراهن

قَوْل : گفتار

قِيَام : برخاستن

قِيمَة : ارزش، قیمت

قَيْمَم : ارزشمند ١١

ك

گ : مانند

لَك : سَتَ، تو «مذکور»

لِك : سَتَ، تو «مؤنث»

كَاتِب : نویسنده

كَأس : جام، لیوان ٩

كَاد : نزدیک بود که

(مضارع: يَكَادُ) ١٢

كَانَ : بود (مضارع: يَكُونُ)

كَآنَ : گویی، انگار

كَبَر : بزرگسالی «متضاد: صغیر»

كَبِير : بزرگ «متضاد: صَغِير»

كَتَب : نوشت

(مضارع: يَكْتُبُ / مصدر: كِتابة)

كَتَم : پنهان کرد

(مضارع: يَكْتُمُ / مصدر: كِتمان)

كَثْر : زیاد شد

(مضارع: يَكْثُرُ / مصدر: كَثْرَة)

كَثِير : بسیار «متضاد: قَلِيل»

كَذَبَ : دروغ گفت

(مضارع: يَكْذِبُ / مصدر: كِذَبَ و

كَذِبَ) «متضاد: صَدَقَ»

كَذِلِك : همین طور ٨

كَرَامَة : بزرگواری ٩

كَرْهَة : توب

كُرْهَةُ الْأَقْدَمِ : فوتبال

كُرْهَةُ الْمِنْصَدِ : تنبیس روی میز

كُرْسِي : صندلی «جمع: كَرَاسِيَ»

كَشَفَ : آشکار کرد

(مضارع: يَكْشِفُ / مصدر: كَشْف)

كَلَا : هر دو ١٢

كَلَام : سخن

كَلَب : سگ «جمع: كِلَاب»

كَلْمُ : بتان، شما «جمع مذکور»

كَمْ : چند، قدر

كَمْا : بتان، شما «مشتبه»

كَمَلَ : کامل کرد

(مضارع: يَكْمَلُ / مصدر: تَكْمِيل) ١

كَمَا : همان گونه که

كَمَنْ : بتان، شما «جمع مؤنث»

كَنْز : گنج «جمع: كُنُوز»

كَهْرَباء : برق

كَهْف : غار «جمع: كُهُوف» ٦

كَيْمِياء : شیمی

كَيْف : چطور

كَيْمِيَاوِي : شیمیایی

ل

ل : دارد، برای «گاهی ل به ل تبدیل

می شود؛ مانند لَهُ، لَكَ»

لا : نه، نیست، حرف نفی مضارع

لا بَأْسَ : اشکالی ندارد

لابَدُ مِنْ : ناگزیر ٦

لا تَرَأْلَ : پیوسته ١١

لا شُكْرَ عَلَى الْأَوَاجِ : وظیفه ام

است؛ تشگر لازم نیست

لَاحِظَ : ملاحظه کرد

(مضارع: يُلْاحِظُ / مصدر: مُلَاحَظَة) ٣

لَاعِب : بازیکن

لَامَ : ملامت کرد

(مضارع: يَلْوُمُ / مصدر: مَلَامَة)

لَانَّ : زیرا

لَيْثَ : اقامت کرد و ماند

(مضارع: يَلْبَثُ) ٢

لَيْسَ : پوشید (مضارع: يَلْبِسُ)

لَبَوْنَةً : پستاندار «جمع: لَبَوْنَات» ٨

لَدَدَى : نزد ٤

لَدَيْهِم : نزدشان، دارند

لِسان : زبان

لَعِبَ : بازی کرد

(مضارع: يَلْعَبُ / مصدر: لَعِب)

لَعِقَ : لیسید (مضارع: يَلْعَقُ) ٥

لُغَة : زبان

لَفَاقَةً : باند زخم ٦

لَقْدَ : قطعاً

لَكِنَّ، لَكِنْ : ولی

لَيْكِي : تا، تا اینکه ١٢

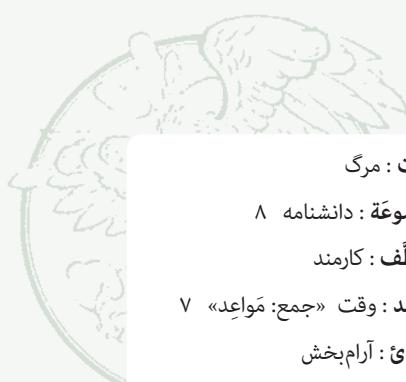
مَرْقَة : خورش ٧
مُرْور : گذر کردن
مَرْمَى : دروازه، جای تیراندازی ١٢
مُزَدَّحِم : شلوغ
مَسَاء : شب، بعد از ظهر
مُسَاعِدَة : کمک
مُسْتَشْفَى : بیمارستان
مُسْتَعِنَر، مُسْتَعِرَة : فروزان ١
مُسْتَعِين : یاری جوینده ١
مُسْتَنْدَع : آبگیر، تالاب ١٠
مُسْتَوْصَف : درمانگاه
مُسْتَوْيَى : سطح ١٢
مُسْجَل : دستگاه ضبط
مَسْرُور : خوشحال «متضاد: حزین»
مُسْلِم : مسلمان
مَسْمُوح : مجال
مَسْؤُولُ الْإِسْقِبَالِ : مسئول پذیرش ٧
مُشَاغِب : شلوغ کننده، اخلاق‌گر ١٢
مُشْرَف : مدیر داخلی ٨
مِشَكَاه : چراگدان ١٢
مِشَمِش : زردآلو
مُصَاب : دچار ١٠
مَاصَانِع : آب انبارهای بیابان ٩
مِصَابِح : چراغ «جمع: مصائب»
مُصَحَّف : قرآن
مِصْعَد : آسان بر، بالابر (آسانسور) ١٠
مَصْنَع : کارخانه
مَصِير : سرنوشت
مُصْرَر : نام قبیله‌ای ١١
مَضَى : گذشت (مضارع: یَمْضِي)
مُضَيِّع : نورانی ٥

مَجَال : زمینه ١٠
مُجَالَسَة : همنشینی
مُجَتَهِد : کوشما
مُجَدِّد : کوشما
مُجَرَّب : آزموده ٩
مُجَفَّف : خشک شده
مَجْنُون : دیوانه
مُجْهُول : ناشناخته، گمنام
مُحَافَظَة : استان، نگهداری
مَحَمِيد : ستایش‌ها ٩
مُحَاوَلَة : تلاش
مِحرَار : دماسنج ٦
الْمُحِيطُ الْأَطْلَسِيُّ : اقیانوس اطلس ٣
مُخْتَبَر : آزمایشگاه
مَخْرَن : انبار «جمع: مخازن»
مُخَطَّط : راه راه ٧
مُدَارَاة : مدارا کردن
مُدَرَّس : معلم
مِدْفَعَ : توپ جنگی ١٠
مَدِينَة : شهر «جمع: مُدُن»
مَرَأَةُ (الْمَرَأَة) : زن
مُراجَعَة : دوره
مُرَاقِف : همراه ٣
مَرْضَاهَة، مَرْضَات : خشنودی ٧
مَرَّة : بار، دفعه
مَرْحَبًا بِكُمْ : خوش آمدید، درود بر شما ٣
مَرَحَمَة : مهربانی
مَرَّرَ : تلخ کرد
(مضارع: يُمْرِر / مصدر: تَمْرِير) ٩
مَرَضُ السُّكَّرِ : بیماری قند
مَرَضِي : بیماران «فرد: مَرِيض»

لِم : برای چه (ل + ما)
لَمَا : هنگامی که
لِمَذَا : چرا
لِمَنْ : مالی چه کسی، مال چه کسانی
لَوْ : اگر ۱۰
لَوْحَة : تابلو
لَوْن : رنگ «جمع: لَوْان»
لَيْسَ : نیست
لَيْلَ : شب «جمع: لَيْلَی»
لَيْمُون : لیمو

م

مَا : آنچه
مَا : حرف نفی ماضی
مَا أَجْمَلَ : چه زیباست! ٢
مَا إِبْكَ : تو را چه می‌شود؟
مَا : چه، چه چیز، چیست?
مَاء : آب «جمع: میاه»
مَاتَ: مُرِد
(مضارع: يَمْوتُ / مصدر: مَوْت)
مَاذَا : چه، چه چیز
ماشی : پیاده «جمع: مُشاَة»
مائِدَة : سفره غذا
مُبَارَاه : مسابقه «جمع: مُبَارَاهات» ١٢
مَبْرُوك : مبارک
مُبْيِن : آشکار
مَتْجَر : مغازه ١١
مُتَحَفَ : موزه
مُتَنَرِّج : تماشاجی ١٢
مَتَّى : چه وقت
مِثَالِي : نمونه

مُوت : مرگ

مَوْسِعَة : دانشنامه ۸

مَوْظَف : کارمند

مَوْعِد : وقت «جمع: مَوَاعِد» ۷

مُهَدِّدٌ : آرام بخش

مِهْرَاجَان : جشنواره (فستیوال) ۳

مُهِمَّةٌ إِدارِيَّة : مأموریت اداری

مِهْنَة : شغل «جمع: مَهَنَ»

مِينَاء : بندر «جمع: مَوَانِئ» ۶

مِئَة : صد ۲

ن

سَنا : مان، ما

نَاجِح : موفق، پیروز

نَاحَةٌ شِيُونَ كَرْد (مضارع: يَنْوُحُ) ۹

نَادِيٌّ : صدا زد

(مضارع: يُنادي / مصدر: مُناداة)

نَار : آتش

نَاس : مردم

نَاسَبٌ : مناسب شد

(مضارع: يُناسبُ / مصدر: مُناسبة) ۱

نَافِذَةٌ : پنجره «جمع: نَوَافِذ»

نَاقِصٌ : منهاج ۲

نَائِمٌ : خوابیده «جمع: نِيَام» ۳

نَبَاتٌ : گیاه «جمع: نَبَاتَات»

نَجَحَ : موفق شد

(مضارع: يَنْجُحُ / مصدر: نجاح)

نَجَمٌ : ستاره (جمع: نُجُوم و أَنْجُوم) ۱

نَحْنُ : ما

نَدَامَةٌ : پشیمانی، پشیمان شدن ۹

نَدِيمٌ : پشیمان شد

مَلَأً : پُر کرد (مضارع: يَمْلأُ)

مَلَاسٍ : لباس‌ها

مَلْحوظٌ : قابل ملاحظه ۶

مَلْعَبٌ : زمین بازی، ورزشگاه

مَلَعِبٌ : جمع: مَلَعِبٌ

مَلَفٌ : پرونده

مَلِكٌ : پادشاه «جمع: مُلُوك» ۸

مَلْكٌ : پادشاهی ۱۱

مَلَكٌ : مالک شد، دارد، فرمانروایی کرد

(مضارع: يَمْلِكُ) ۵

مَلِيجٌ : با نمک ۹

مَمَرٌ : راهرو، گرگاه

مَمَرُّ الْمُشَاةٍ : گذرگاه پیاده

مُمَرَّضٌ : پرسنار

مَمْزُوجٌ : درهم آمیخته ۹

مَمْلُوءٌ بِـ : پُر از

مِنْ : از

مَنْ : چه کسی، چه کسانی، هر کس

مَنَاطِقِ الْجَذِبِ السِّيَاحِيِّ : مناطق

دارای جاذبه جهانگردی ۶

مِنْ أَيْنَ : از کجا، اهل کجا

مِنْ دُونِ اللَّهِ : به جای خدا، به غیر

خَدَا ۴

مِنْ قَصْلِكَ : خواهشمندم ۴

مِنْشَفَةٌ : حوله

مِنْضَدَّةٌ : میز

مُنَظَّمَةُ الْأَمْمِ الْمُتَّحِدةِ:

سازمان ملل متحد

مُنْقَذٌ : نجات‌دهنده ۸

مُنْهَمِرٌ، مُنْهَمِرَةٌ : ریزان ۱

مُؤَمَّرَةٌ : توطنه ۷

مِضياف : مهمان دوست ۲

مَطَار : فرودگاه ۱

مَطَبَخٌ : آشپزخانه ۱۰

مَطَبَعَةٌ : چاپخانه «جمع: مَطَابِعٌ»

مَطَرَّ : باران «جمع: مَطَارٌ»

مِطَرَقَةٌ : چکش ۱۰

مَطَعْمٌ : غذاخوری، رستوران

(جمع: مَطَاعِمٌ)

مُطَهَّرٌ : پاک کننده ۵

مَعَ : همراه، با

مَعًا : با هم

مَعَ الْأَسْفِ : متأسفانه ۱

مَعَ السَّلَاقَةِ : به سلامت

مُعَاقبَةٌ : پیگرد ۷

مُعَالَجَةٌ : چاره‌جویی، درمان ۱۰

مَعَالِمٌ : آثار ۶

مَعَ بَعْضٍ : با هم‌دیگر ۴

مَعْجُونُ أَسْنَانٍ : خمیر دندان

مِفْتَاحٌ : کلید «جمع: مَفَاتِيحٌ»

مُفْتَكِرٌ، مُفْتَكِرَةٌ : اندیشمند ۱

مَفْرُوشٌ : پوشیده ۳

مَفْرُوشَاتٌ : فرش‌ها ۱۰

مَكَبَّةٌ : کتابخانه

مَكَّرٌ : نیرنگ زد، چاره‌اندیشی کرد

(مضارع: يَمْكُرُ مصدر: مَكْرٌ) ۷

مُكَرَّمٌ : گرامی

مَكْرُمَةٌ : بزرگواری

(جمع: مَكَارِمٌ) ۱۱

مَكَرُوبٌ : اندوهگین ۱۱

مَكَنَّسَةٌ : جارو ۱۰

مُكَيْفُ الْهَوَاءٌ : کولر ۸

<p>وُدّ: عشق ٩ وَرَاءٌ: پشت «متضاد: أمّا» وَرَدٌ: گل «وردة: يك گل» وَرَعٌ: پارسایی وَرَقٌ: برگ «جمع: أوراق» وَصْفٌ: وصف کرد <small>(مضارع: يَصِفُ / مصدر: وَصْفٌ)</small> وَصْفَةٌ: نسخه وَصْلٌ: رسید <small>(مضارع: يَصِلُ / مصدر: وَصْلٌ)</small> وَضْعٌ: گذاشت <small>(مضارع: يَضْعُ / مصدر: وَضْعٌ)</small> <small>وَضْعٌ: وضع / متضاد: رفعه وَعْدٌ: وعده داد <small>(مضارع: يَعْدُ)</small> ٣ وَفٌّ: كامل کن «وَفِي التَّبْجِيلِ»: احترامش را كامل به جا بیاور ١٢ وَقِيَةٌ: پیشگیری ٥ وَقْعٌ: الواقع شد، اتفاق افتاد، افتاد <small>(مضارع: يَقْعُ / مصدر: وَقْعٌ)</small> وَقْفٌ: ايستاد <small>(مضارع: يَقْفُ / مصدر: وَقْفٌ)</small> وَقْدٌ: سوخت (مواد سوخت) ١١ وَكْنَةٌ: لانه «جمع: وُكَنَاتٌ / شکل دیگر آن وَكْر است». ٩ وَلَدٌ: پسر، فرزند «جمع: أَوْلَادٌ» وَلِيٌّ: یار «جمع: أَوْلَيَاءٌ»</small></p>	<p>نَمَّا: رشد کرد <small>(مضارع: يَنْمُ / مصدر: نَدَمَهُ و نَدَمٌ)</small> نَوْعَيْةٌ: جنس، نوع ١١ نَمْلَةٌ: مورچه ٢ نَوْمٌ: خواب نَهَارٌ: روز نَهَايَةٌ: پایان «متضاد: بِدِيَةٍ» نَهَرٌ: رودخانه «جمع: أَنْهَارٌ» نَهَضَ: برخاست <small>(مضارع: يَنْهَضُ)</small></p>	<p>نَسَاءٌ: زنان نَسِيٌّ: فراموش کرد <small>(مضارع: يَنْسَى / مصدر: نِسْيَانٌ)</small> نَشَرٌ: پخش کرد <small>(مضارع: يَنْشُرُ / مصدر: نَسْرٌ)</small> ٥ نَشِيطٌ: بانشاط، فعال نَصٌّ: متن «جمع: نُصوص» نَصَحٌ: پند داد <small>(مضارع: يَنْصَحُ)</small> ٤ نَصَرٌ: پاری کرد <small>(مضارع: يَنْصُرُ / مصدر: نَصْرٌ)</small> نَصَرَةٌ: نضره : ترو تازه ١ نَظَارَةٌ: عینک ١٠ نَظَرٌ: نگاه نَظَرَ: نگاه کرد <small>(مضارع: يَنْظُرُ / مصدر: نَظَرٌ)</small> نَظَرًا لِّ: نظر به ٦ نَظِيفٌ: پاکیزه نَعَمٌ: بله نِعْمَةٌ: نعمت (جمع: أَنْعُمُ و نِعْمَ) نَفَسٌ: خود، همان نِفَطٌ: نفت ٦ نَفَعٌ: سود رساند <small>(مضارع: يَنْفَعُ / مصدر: نَفْعٌ)</small> نَفَقَةٌ: هزینه نُفُوسٌ: جمعیت ١٠ نَفَقَ: کم شد <small>(مضارع: يَنْفَقُ / مصدر: نَفْقَهٌ)</small> نُقُودٌ: پول، پولها</p>
<p>هـ</p> <p>هـ: هـ، او، آـ آن «مدکر» هـا: هـ، او، آـ آن «مؤثر» هـات: بیاور هـاتان: این دو، اینها، این «مؤثث»</p>	<p>وَهـ: وـ، او، آـ آن «مدکر» وَهـا: وـ، او، آـ آن «مؤثر» وَهـات: تو به تنهایی وَهـاتان: تو به تنهایی</p>	<p>وَهـ: وـ، او، آـ آن «مدکر» وَهـا: وـ، او، آـ آن «مؤثر» وَهـات: تو به تنهایی وَهـاتان: تو به تنهایی</p>

هُوَلَاءِ : اینان

هی : او «مؤنث»

هَيَّاهَتْ : دور شد ۲

ي

ي : -م ، -من

يا : اي

يَأْيَسَنِي : ای کاش من

يَحِبُّ : باید ۱۰

يد : دست «جمع: آیدی»

يَدَوِيَّة : دستی ۶

يَسَار : چپ

يُسْرٌ : آسانی

يَمِين : راست

يَوْجَدُ : وجود دارد

يَوْمٌ : روز «جمع: آیام»

يَئِسَنَ : نالمید شد

(مضارع: يیأس / مصدر: يأس)

هَاتِف : تلفن (**هَاتِف جَوَال**: تلفن

همراه، جمع: هواتف)

هَادِئٌ : آرام

هَامٌ : تشنه شد، سرگردان شد

(مضارع: يهیم ۹)

هَامٌ : مهم ۷

هَجَرَ : جدا شد

(مضارع: يهجر / مصدر: هجر ۹)

هَجَمَ : حمله کرد

(مضارع: يهجم / مصدر: هجم)

هَدَافٌ : گل (در فوتبال) ۱۲

هَذَا : این «مذکر»

هَذَانِ : این دو، اینها، این «مذکر»

هَذِهِ : این «مؤنث»

هَرَبَ : فرار کرد

(مضارع: يهرب / مصدر: هروب)

هَلْ : آیا

هَلَكَ : مرد، هلاک شد

(مضارع: يهلك / مصدر: هلاک)

هُمْ : ایشان، آنها «مذکر»

هُمْ : آنها، ایشان «مذکر»

هُمْهَا : ایشان، آن دو، آنها «مثنی»

هُمْهَا : آن دو، آنها

هَمَسَ : پچ پچ کرد

(مضارع: يهمس)

هُنَّ : ایشان، آنها «مؤنث»

هُنَّ : آنها، ایشان «مؤنث»

هُنْنَا : اینجا

هُنْنَاكَ : آنجا

هُنْنَاكَ : وجود دارد، آنجا ۱۰

هُوَ : او «مذکر»

أَنْتَ مَنْ يُحِلُّ لِلنَّاسِ
إِلَيْهَا الزُّمَلَاءُ ؛
إِلَى اللِّقَاءِ
نَنْتَظِرُكُمْ فِي الصَّفِ الْحَادِي عَشَرَ ؛
حَفِظْكُمُ اللَّهُ
فِي أَمَانِ اللَّهِ
مَعَ السَّلَامَةِ.

